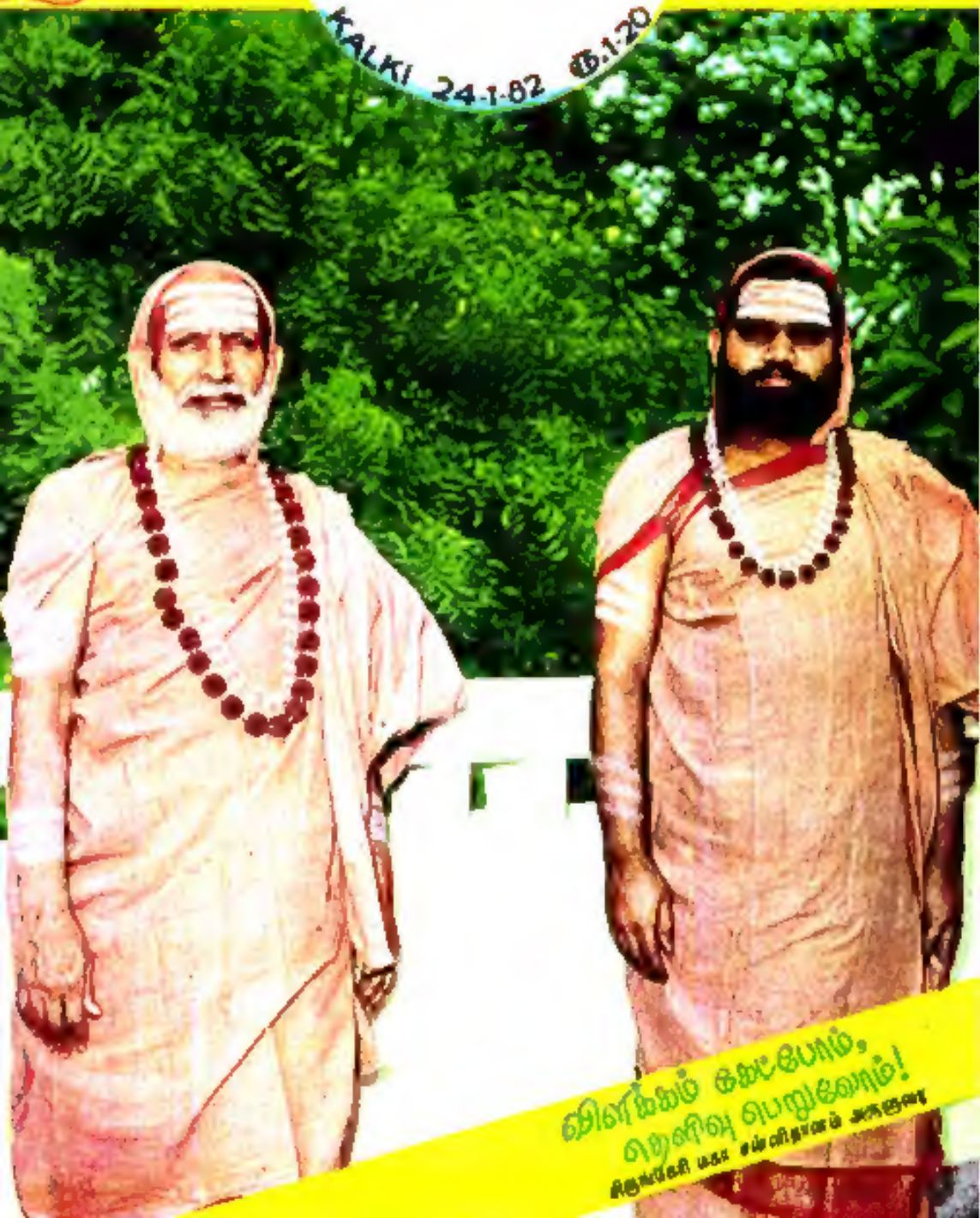

கல்கி

KALKI 24-1-82 ரூ.1.20

விளக்கம் கல்கிபார்,
தெளிவு பெறுகோம்!
சிவசுந்தரி மஹா சம்பந்திதாசம் அருளுவது

The fragrance of choice coconuts in every drop.

Yendelux
coconut oil

என்டெலக்ஸ்
தேங்காய் எண்ணெய்

15, 4 சிலோ டிஸ்கன்ஸ்டர் 1 சிலோ 500, 200 சிராம் பாவிரிசு பாட்டியுள்ளும் கிடைக்கிறது

மு. மு. நாகலிங்க நாராயணன்

உரிமையாளர்

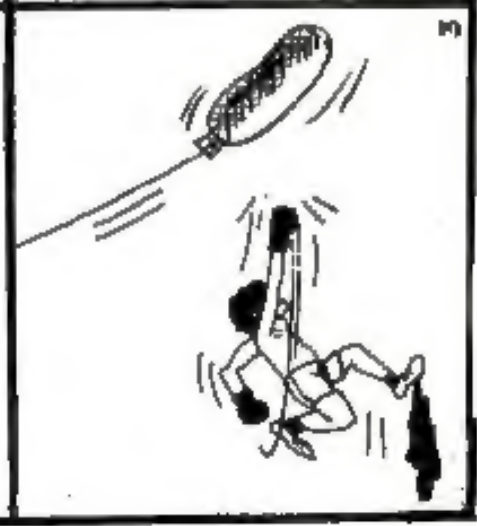
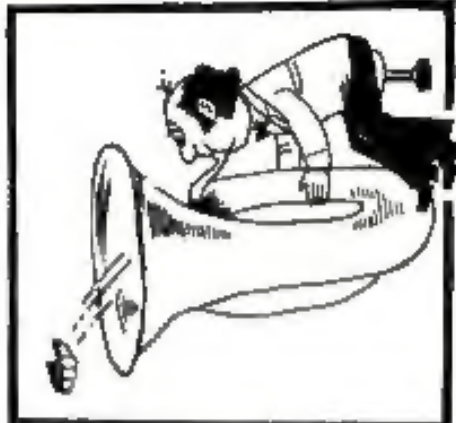
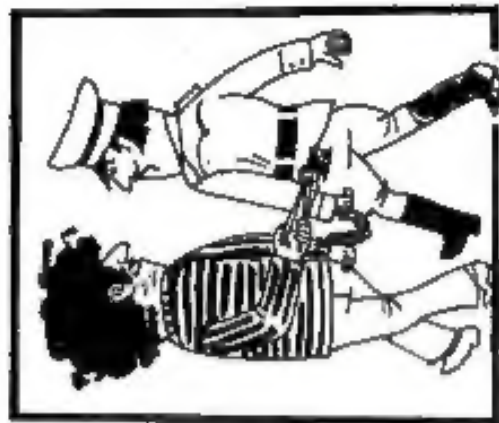
ஸ்ரீ நாகலிங்க மிஸஸ் ஆபீஸ் மியர்

சென்னை - 600008

தொலை. ஆபீஸ் 2244 4486 மிஸஸ் 2266 4611

Trade Enquiries Solicited from wholesale dealers only

ஓய்.ஜி.பி

மேடையிலே ஒரு மெட்டிராஸ் ரொஷம்

“அப்போது திருவல்லிக்கோணி ஒன்றாகச் சாரி தெருவில் இருந்தோம். எனக்குப் பதினேந்து வயது. ராமசாமி பாகவதர் 'சித்தாமணி' என்ற நாடகத்தில் சீக்ஸ்கை எங்கள் வீட்டுக்கு எதிரில் நடத்திக் கொண்டு வந்தார். சீக்ஸ்கைப் பார்க்க நாலும் நண்பர்களும் எதிரி வீட்டுக்குச் சென்றோம். கோபிச்சாமி கூட்டத்தில் இருந்தவர்களுக்கும் ஒரு ஆள் குறைந்தது. 'தீ நடிக்கிறாயா?' என்று பாகவதர். 'சிறுவனே அந்த வாய்ப்பை! அந்த நாடகம் வி.பி. ஹாலில் நடத்தது. எக்கச்சக்கமான கூட்டம். என் அம்மாவுடைய கூரைப் புடவை, நகைகளை அணிந்து கொண்டு கோபிச்சாமி வீட்டுக்குப் போக மேடையில் தோன்றினேன். எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த வசனத்தைப் பெரிமீட்டுச் சொத்தமாகச் சில வசனங்கள் பேசினேன். கூட்டத்திலிருந்து ஏக கைதட்டல். எனக்குத் தலை காய் புரியலிக்கீது. இது நடந்து 50 வருடங்கள் ஓடிவிட்டன.

கன்னடத்தில் படிக்கும்போது நான் போட்ட ஆங்கில நாடகங்களைப் பற்றி அந்தக் காலத்தில் பிரபல பத்திரிகையாக விளங்கிய 'மெய்லி' நாலு கார்த்திகைன் என்னைப் பாராட்டி எழுதியது. அதுதான் என்னைப் பற்றிப் பத்திரிகையில் வந்த முதல் செய்தி.

மேலும் தமிழ்த் திரைப் பெங்களூர், சென்னை, கர்ஜி, கங்கத்தா, பனூர் என்று பல இடங்களுக்குச் சென்றேன். அங்கும் என் நாடக மோகம் என்னை விட்டபாடில்லை. தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த நண்பர்களை வைத்துக் கொண்டு ஏகப்பட்ட நாடகங்களைப் போட்டேன். கொழும்புவுக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அங்கேயும் விடவில்லை. கார்ப்பாணத் தமிழில் நாடகங்களைப் போட்டேன்.

1949ல் மாநிலவாசிச் சென்னை வந்து சேர்ந்தேன். ஏகப்பட்ட நாடகங்களில் நடிக்கவும் சென்றேன். 1953 ஏப்ரலில் என்னுடைய சொந்தக் குழுவான ஏனைடெட் அமெர்சூர்

ஆர்டிபுயிட்ஸ்'வைத் துவக்கினேன். அந்தக் காலத்தில் வசனங்கள் மிகவும் சீலமாக இருக்கும். இந்த நிலை மாற்ற வேண்டும் என்று நானும், என் தண்பர் மட்டுமும் சிந்தையோடும், எங்களுடைய முதல் நாடகம் 'வரதட்சிணை', அது அமோகமான வரவேற் றைப் பெற்றது. சட்டாட்டென்று கருக்கமாக மாறி மாறிப் பாத்திரங்கள் பேசும் வசனம், மக்களை மிகவும் கவர்ந்தது. அதே மூன்ற தாம் இன்றும் தொடர்கிறது.

ஆண்டுகளின் பின்னால் மேடத்தைவும் மெரித்துப் போட்டு நடித்து வந்தார்கள். என்னுடைய நாடகங்களில்தான் முதல் முத லில் பெண்களை நடிக்க வைத்தேன்.

'மனோரமம்' என்ற நாடகத்தின் எண்க்கு ரவுடி வேஷம். என்றால் என்றும் மறக்க முடி யாத ஒரு விஷயம். அந்த நாடகத்தில் இளம் பெண்களின் அமரர் கங்கி பெயர்போது 'தத்துவமாக ஒரு மெட்ராஸ் ரொஷ்டையைப் பார்க்கத்து போய்வின இருந்தது' என்று பாசாட்டிவதுதான்!

என்னுடைய நாடகங்களைப் பார்த்து வந் திருப்பவர்களுக்குத் தெரியும் நாடகத்தின் ஜாறியில்பெயர்க்கிவைத்துக்கொண்டுவரும் வரமார்ட்டாக்கம். கணபுத்தலாக்கிக் கிண்ட டல் செய்திரு மாறிலி வசனங்கள் இருக்காது. இவ்வெழு முக்கியமான விஷயம்: அரசிவ லம் துளிக்கட இருக்காது. இதனும் எண்க்கு அரசிவல் நாடகங்கள் மீடிக்காது என்று அந்தத் தீர்மானம். தான் செய்து வந்த அரசிவல் வேலை ஒரு காரணம்.

வாழ்க்கையில் கவலைபற்றிருக்கும் ஒரு மனிதன் இரண்டு மணி நேரம் தன்னை மறத்து சிரித்துவிட்டுப் போனும்அதுவே எனக் குப் பெரிய வெற்றி.

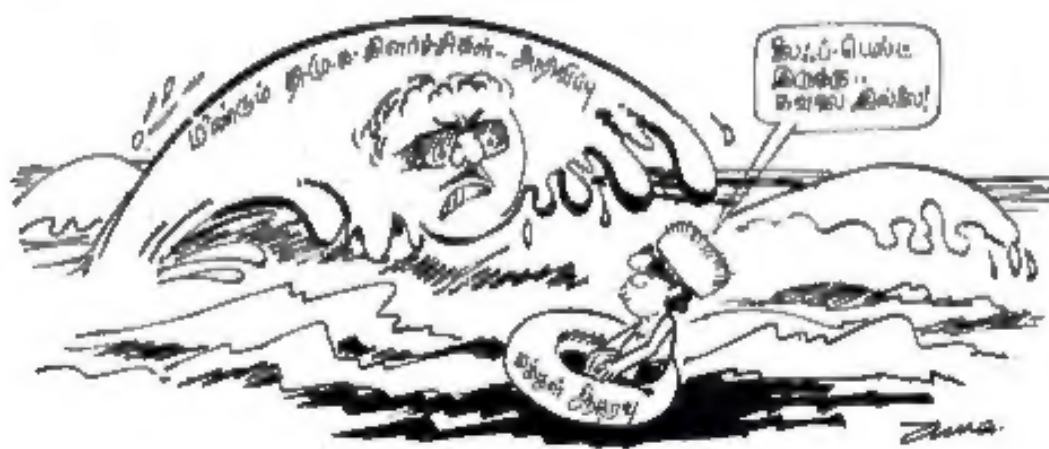
செய்யோ சொன்னார்கள் சென்னைலில் போடும் சபா நாடகங்கள் 'தாம்பரத்தைத் தாண்டாது' என்று, இக்கருத்து தவறானது என்று திருபித்தேன் தான். என் நாடகங்கள் சென்னை பாணலயில் சொல்லப்படும் 'சி' சென்டர்களைக் கூட அமோக ஆதரவைப் பெற்றன.

மீட்டத்திட்ட முப்பது முழுநீள நாடகங் களைத் தவிர, அரை மணி நேர நாடகங்கள் பணவற்றில் நடித்திருக்கிறேன். வியட்நாம் வீடு கத்தரம், மெனலி, வெங்கடம், விக போன்றவர்களை கருவாக்கி மீறுக்கிறேன். எங்கள் குழு தயாரித்த 'எமன் ஏமாந்தான்' என்ற நாடகத்தின் அடிப்படையில் சரிபத் தில் அரசிவலிக் கடுத்து தரப்பெறுவதுதான் 'காதுவ டு'. 'காதுவ டு' எழுதிய ஜீபிக்,வும் எங்களுக்கு முன்பு கசனம் எழுதித் தந்திருக் கிறார். எங்கள் குழுவில் காஸ்ட்டும் பாமாக ஒத்துரைத்தார் 'சோ'. அதுதான் அவரது நாடக வாழ்க்கையில் தொடக்க காலம். எங்கள் குழுவில் வேலை செய்த கத்தரம் (வியட்நாம் வீடு) இன்று பெரிய வசன கத்தரம், வட்டாரி, தொலவலிதா, தாபெக், கருமாரி, விவ்வல் கண்ணன், போன்றவர்க ளுக்கெல்லாம் எங்கள் குழுதான் குருகுலம்.

பெட்டி: பீயன்

அகப்பட்டுக் கொள்ளாத அந்துலேக்கள்!

1954.

ராஜாஜி சென்னை ராஜ்யத்தின் முதல் மந்திரி பதவியிலிருந்து விவகியதும் தமது உதவியாளரை அழைத்து, தமது வீட்டில் இருந்த கோப்புகள் போன்ற சில அரசகாடமைப் பொருள்களை அரசு அலுவலகத்துக்குக் கொண்டு போகச் சொன்னார். சற்று நேரத்துக்குப் பிறகு கடித உறைகளைப் பிரிப்பதற்கு ஏற்பட்ட 'பெர்பர் கட்டர்' ஒன்று பின் தங்கி விட்டதை உணர்ந்தார். உடனே அதை ஓர் உறையிலிட்டு அரசாங்கப் பிரதமக் காரியதரிசியிடம் நேரில் சேர்ப்பித்து வருமாறு தமது வீட்டுப் பணியாளரிடம் கொடுத்து அனுப்பினார்!

அருகிலே இருந்த மீ. ப. சோமுவுக்குப் பிரமிப்பாக இருந்தது. "என்ன இரண்டரை ரூபாய் பெறுமானமுள்ளதாய் இருக்குமா அது?" என்று கேட்டார்.

ராஜாஜி புன்னகையுடன், "அது வாய்க்கப்பட்ட பொது அந்நாளை மதிப்புப் படி முக்கால் ரூபாய்தான் இருக்கும்" என்றார்!

அத்துடன் அது சம்பந்தமான உரையாடல் முடிந்தது. ஆனால் முக்கால் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அரசாங்கப் பொருளை, கொடுத்ததில் ஒரு ரூபாய் செலவு செய்து திருப்பி அனுப்பிய ராஜாஜியின் நேர்மை மீ. ப. சோமுயின் மனத்தில் ஆழப் பதிந்தது. 28 ஆண்டுகளாகியும் மறக்காத அந்த நிச்சந்தினை அவர் அண்மை யில் நடந்த ராஜாஜி நினைவு விழாவில் குறிப்பிட்டார்.

பேர்பர் கட்டரின் மதிப்பு இரண்டரை ரூபாயாக இருக்கலாம், முக்கால் ரூபாயாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் அதை அரசு அலுவலகத்துக்குத் திருப்பி அனுப்பவில்லை ஒன்றால் தமது நேர்மையும் ஒழுக்கமும் எப்போது பெருது என்று கருதினார் ராஜாஜி!

இத்தகைய ஒழுக்க சேலர்கள், ஜனநாயகப் பண்பாளர்கள் செங்கோல் ஓசிய பாரத் நாட்டில் இன்று எங்கு பார்த்தாலும் அந்துலேக்களின் ஆட்சி! ஒரு அந்துலே அகப்பட்டுக் கொண்டார்! வேறு பலருக்கு இன்னும் வேலை வரவில்லை.

அந்துலே சமர்ப்பித்த ராஜினாமாவை அன்றைக்கே பிரதமர் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் பிரதமரின் கௌரவம் பிழைத்திருக்கும். ஆனால் அந்துலே அப்படியொன்றும் பெரிய தவறு செய்து விடவில்லை என்று கூறி அவருக்குப் பாதுகாப்புத் தர முயன்ற பிரதமர், வேறு பல சந்தேகங்களுக்கு இடமளித்ததுடன், ஓர் அநீதிக்கு உட்பட்டதாயாக இருந்த குற்றத்தையும் புரிந்தவராகினார். அந்துலே சார்பில் நாடாளுமன்றத்தில் வாதாடி உண்மைக்குப் புறம்பாகப் பேசவேண்டிய தர்ப்பாக்கியத்துக்கு உள்ளான ஆர்.வி.யும் இவ்விதத்தில் குற்றவாளியே. அந்தலேயின் காரியங்களை நியாயப்படுத்த முயன்ற ராஜீவ் காந்தியும் குற்றவாளியே.

இவையெல்லாம், தெரியாமல் செய்துவிட்ட தவறுகள் அல்ல. தெரிந்தே செய்யப்பட்ட குற்றங்கள். இருந்தும் அதுபற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதாகவோ வருத்துவதாகவோ காணோம்! நடக்கக் கூடாதது எதுவுமே நடந்து விடவில்லை என்பதுபோல் காரியங்கள் தொடர்வின்றன. நமது ஜனநாயகம் இந்த அளவுக்குத் தாழ்ந்து விட்டது!

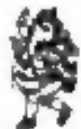
கறுப்புப்பணம் வைத்திருப்பது கெட்டிக்காரத்தனம், வஞ்சம் வாய்க்குவது சாமர்த்தியம், செய்கு நடப்பது பெருமை என்றெல்லாம் நீங்கிவிடுவதற்கு இன்று நிலைமை மாறிவிட்டது. இந்த இழிநிலைக்கு முக்கிய காரணம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்போர் கையாளும் பேர்மிட் - டைசென்ஸ் - கோட்டா முறை பொருளாதாரக் கொள்கைகளே.

ராஜாஜி உபதேசித்த "குறைந்தபட்ச ஆட்சி; அதிகப்பட்ச சுதந்திரம்" என்ற தாரக மந்திரத்தைப் பின்பற்றினாலன்றி மேன்மேலும் பல அந்துலேக்கள் இந்நாட்டில் தோன்றியபடிதான் இருப்பார்கள்.

மனிதனுக்கு இயல்பாக உள்ள கவநலத்தைத் தேச நலனுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வது ராஜாஜி உணர்ந்திய சாணக்கியம். இயல்பாக மனிதன் உள்ளத்தில் இருக்கிற கவநலச் சிறு பொறியைப் பெருந்தியாக வளர்த்து அதிலேயே அவனைப் பொருத்திப் போகச் செய்வது இன்றைய ஆட்சியாளர் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை.

கல்கி

1982 ஜனவரி 24

தனிப்படி பதி 11

மலர்: 40 இதழ்: 28

தமிழ்த்திரு நாளிதழ் நெடுந் நகரை
தமிழ்நாடு நூல்பிடி பாலம் - புதுச்சேரி

ரவிகுல குலகர்

சிசம்பியன்

சென்ற வாரம்...

சேந்திரிக்குத் தந்த ஒரு பண்டம் உயிரம் மானம் வைத்து அதை உயிருடன் சொழுவதில் தன்னை வெகுவாக உண்டே என்று. இவ்வம் விஜயாவன் அவனுடன் போதி வெளியேன். தான் உயிரை இவ்வாறுக்குக் கவனிக்கவாங்குகிறான் போல். விஜயாவன் அவன் வித்தக மொத்த தனது பெயராவதுகூடக் கொள்கிறான்.

அது விஜயாடி முடிந்து தோழியின் விஜயாவன். அப்போது சந்திர சீனிபின் திவையின் மனத்திலிருந்து. ஸ்ரீதராவன் குவத்தாகத் தோத்தியான அவன் சொழுவே என்று உயிரவாடி வரித்ததனால் அவன் குவத்தாகவும் தோத்திரத்தில்தான் சந்திர சீனிபின் ஒரு புள்வன். அவன் மனம் முடிக்க விருப்பி தன் குற்றம் திவையின் ஆவாய்க்கினை தூறு அனுப்பியிருந்தான் விஜயாவன்.

ஆவாய்க்கினை, கிரம்பி வந்து "இவ்வாறு தான் உயிரவின் குவத்திலேன்; எனின் மனவிபுலன்" என்று கூறி விஜயாவனின் குவத்திலிருந்து பந்தம் அவன் மாதங்களைப் பந்திக் கொள்கிறான். ஸ்ரீதராவன் அரவையிடம் ஒரு தனபதி விஜயாவன் விவா மானவன் என்று ஏனையன் செல்வ, அதற்குக்கே

உத்தரவினை சித்தமிட்டான் என்று தெரிவிப்பதற்குப் போதி விஜயாவனின் உடம்பு அதற்குத் தான் மதம் வந்த குவாய்க்கினால் உண்டே முடிந்தது...

2

சீனிபின் குவத்தில் இடம்பெறும் கிரகாவன், செனி வளவன், தவங்கினி, தெருங்கினி போன்ற மாபெரும் சொழ மன்னர்களின் ஆட்சிக் காவத்துக்குப் பிறகு பல தூறு ஆண்டுகள் சொழ வம்சம் தலிபுத்திருத்தது. வலிமை குன்றி, பிற சக்கரவர்த்திகளுக்குத் திறை செலுத்தும் குறுதிய மன்னர்களால் இருந்து வந்தபோதிலும் அவர்கள் தங்கள் மண்ணைப் பெருமையைய மறக்கவேயில்லை. எல்லாவது ஒரு தான் சொழர் குலம் மீண்டும் தனது தொன்மையான சீர்திறைத் திருப்பப் பெற்றாவிடம் என்று நம்பினார்கள். அடுத்த தடுத்த தலிபுரவையினர் தம் சந்ததியருக்கு முன்னோர்களைப் பற்றிய வீரக் கதைகளைக் கூறி ஆர்வம் குன்றாமல் பார்த்துக் கொண்டார்கள். சொழப் பேரரசர்களால் பற்றி வீரக் கதைகளைப் பாடுமாறு புலவர்களை அக்குவித்தார்கள். வீரத்தை வெளிக்காட்டி, வெற்றிகளைக் குவிக்கும் வாய்ப்பைப் பல தலைமுறைகளாக ஈனாமே பெறுவதில் என்னும் அதற்கும் வீர உணர்ச்சியை மிகத்து போக அவர்கள் விட்டுவிட்டார்கள். மாறாக அனாத தூண்டி வளர்த்துக் கொண்ட வந்தவர். இப்படியே ஏறத்தாழ எழுதாறு ஆண்டுகள் சென்றன. அக்கால ஆண்டுகளின் ஒக்கங்களை வெவ்வேறு ஒன்று திரட்டிக் தன் மனத்தின

பெருதி கனமவாக இருத்திகொண்ட
 ருமாறாக்குகன் சோழ மரபினே தோன்றி
 லான். பகவதன் தத்தி வரமனுக்குத் தினத
 செனுத்திக் கொண்டிருத்த ஒரு சிறந்தராவே
 அவன் என்றும் 'வீரர் தலைமணி' எனவும்,
 'கொண்டயில் கர்ணன்' எனவும், 'தேர்மை
 லான குழக்கமுடையவன்' எனவும் பொத்தப்
 பட்டான். தன் மகனைத் தத்தித ஆர்வமுள்ள
 மாளிராது வளர்ப்பது எனத் தீர்மானித்துக்
 கொண்டான். அவன் லுமம் தன் தெருகை
 அரித்துக் கொண்டிருத்த ஓக்கையானது ஒரு
 முடிவு காணக் கருதினான். மகனுக்கு விஜய
 லாவயன் என அழைக்கப்பட்ட எதிரகால
 வெற்றிகளைச் சோதிடர்கள் கணித்த
 தற்கு ஏதற்கு காரணம் பெயர்
 குட்டினான். அவனை எவ்வா

வீத வுத்தங்கலிலும் வகிவகலுக்கினான்.
 போர்த் தத்திரமும் ஆற்றலும் இருந்தால்
 போதாது. அகல வெற்றிபெற வீர
 உணர்ச்சி உன்னதம் குமுறி எழ வேண்டும்
 என அறிந்தவனானான் மகன் விஜயாவய

இங்கு அடிக்கடி அவன் மூன்றே மிகுந்த செயலாக்குப் பெற்றுச் சக்கரவர்த்திகளால் வாழ்ந்த காவத்தை நினைவு படுத்தினான். பின்னர் குறுநில மன்னர்களாகப் பாண்டியருக்கும் பல்லவருக்கும் மாறியாதிக் கப்பம் செலுத்திக்கொண்டிருந்த அவைநிலையவருக்கு வரைந்தான். ஒரு கோபக் கண்ணி இவ்வாறு விஜயாலயம் உள்ளத்தில் விதைத்து விடுக்கப்பட்டன. விதி அதனைக் கொழுந்து விட்டெரியச் செய்தான். இவ்வரசன் வாய்ப்பு பருவத்தினாலுமி வயது ஏற ஏற அவனுடைய கோபமும் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. மாரிபுமோ காட்ட வேண்டிய கோபத்தை வெவ்வாய் எதிரே வந்தவர்கள் உதேயகாலம் சொரிந்தான். "ஆனாலும் இவ்வாறுக்கு இத்தனை கோபம் ஆகாது" என்று பயத்தான் அக்கம் பக்கம் பார்த்து அந்தமங்கலாக அரண்மனை ஊழியர்கள் பேசிக் கொண்டனர்! ஆயின் அவர்கள் அத்தக் கோபத்தின் அடிப்படையாக ஆழ்ந்த காரணத்தை அறிவாதவர்களாக இருந்தார்கள். அது தெரிந்திருந்தால் இவ்வரசனிடம் அனுதாபமே பிறந்திருக்கும் அவர்களுக்கு.

இப்போதும் கூட விஜயாலயனின் கோபத்துக்கு அருகி அவன் கால்களைப் பற்றிக் கொண்டு தான் பேசினான் ஆகவே மன்னன். "பிரியோ! அக்கேயே என் உயிர் போனாலும் போகட்டும் என்று வான உறுவியீடுப் போன். ஆனால் நான் அங்கு ஒருபோர்வையுடன் செல்லவில்லையே! உங்கள் தூதனாக அவ்வாறு சென்றேன். தூதனுக்குரிய மரபு மீறுதிருக்கவும் உங்கள் கருத்தறியாமல் அசத்தப்பம்மா க ஏதும் செய்துவிட்டிருக்கவும் நான் ரொம்பமவும் விரமப்பட்டு என் உணர்ச்சிகளை அடக்கிக் கொண்டேன். இவ்வரசே! ஒற்றர் நல்லவருமே என்ற நிலை தூதனாக அனுப்பியேத நயந்தாலிற்று. ஒற்றனாக விஸங்கத்தங்களைச் செற்பார்வையில் பவித்திர பெற்ற பொது உணர்ச்சிகளை அடக்கிக் கொண்டவனும் கற்றேன் அவ்வளவு! அது எனக் கொடுத்தது பிரியோ! நான் பதில் சொது திரும்பி விட்டேன். பரிநிலைகள் கமந்து வந்தவர்கள் அனைவ் திராக்கிக்கப்படவே திரும்பக்கொண்டு வருகிறார்கள். பின்னாலும் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன துரப்பாக்கியம், தாய்க முடிவாக அவமானத்தைப் பொதுத்துக் கொண்டு வாய் வேக மழை வேகமாக மூன்றாம் தங்களுக்குச் செய்தி சொல்ல வந்திருக்கிறேன்."

"மூடனே! என்ன உறுதியும்! உனக்கா அவமானம்? அவ்வது என்னுடைய தலை நுகர்வோ? சோழர் வம்சத்துக்கே அவ்வளவு அவமானம்? நூலிய குடித்துக்கே அவ்வளவு தனிகுனியு! புலிக் கொடியும் ஆத்தி மாடிலும் இதுமுப்பட்டதா அவ்வளவு அரித்தம்!" என்று சீரிய விஜயாலயன் தன் கால்களைப் பற்றியிருந்த கரங்களைவிடத்து அதனை உதறி விடுவாக்கொது. அந்த வேகத்தில் அவன் கால் ஆகவே மன்னின் மார்பு பகுதிவரை தாக்கியதோடு அங்கு உருட்டித் தள்ளவும் செய்தது. ஆகவே மன்னன் கவி பொதுக்காது. "ஐயோ!" என்று விட்டு அறையபடி விசி எறியப்பட்ட பத்து ரொகச் கருண்டு அப்போதுதான் விஜயாலயன் குனிந்து எழுந்த செய்குத்துக்குள் விழுந்தான்.

அவனைத் திரும்பிக்கூடப் புரர்க்காமல், பரபரவென்று வேகமாக சோழ மாளிகையின் மேல்கட்டுக்கு நடத்தான் விஜயாலயன்.

"அப்பா! அப்பா!" என்று கோபம் தனி யாக இருவரது கொண்டே வரும் மகனை ஆரவமுடன் ஏறிட்டு தொக்கிறான் இராச கோகி குமாரரவகுடன். "எனரத்தின் ஓரம் நின்று ஏதோ ஓங்குகின் விரமப்பட்டுப் படித்துக் கொண்டிருந்த அந்த முதியவரின் கண்ப்புற்ற கண்கள் மகனைக் கண்டதும் எப்படியோ ஒளி பெற்றுப் பிரகாசித்தன."

"ஹ மனே! இப்போது என்ன கோபம் உனக்கு? என்ன நடத்தது?" என்று மகிழ்ச்சி துன்பக் கேட்டால், மகனிடம் கோபக் கண்கள் அடங்காது கொழுந்து விடுவதே தன்னைக்கு அன்பரிய குதாவத்தைத் தந்தது. "விஜயாலயா! உன் அப்பனும், பாட்டனும், கொங்கு, என்னுத் தாத்தாக்களும் குறுநில மன்னர்களாக வாழ்ந்து போரணவழிதும் போனார்கள், நல்லவேளை! தோவது கோபப்படுகிறாய்!" என்னுன் புன் குறுகலாது.

"திரைதுங்கள் அப்பா!" என்று விஜயாலயன் கவக் கரத்தை முடிபுலாக்கி இடது உன்னமையில் குத்திக் கொண்டால், முகத்தில் உணர்ச்சிப் புயல் வீச, கண்கள் மின்னின. இடி முழக்கம் போல அவன் குரல் ஒலித்தது. "அப்பா! இத்தக் கோபக் கண்ணென் உள்ளத்தில் வளர்த்த தாய்கள் அதற்கு என்ன காரணம் சொல்லீர்கள்?"

"உல்லுண்டை இத்தக் கோபம்தான் ஒரு தான் இவ்வாண்டிடால் ஒரு நான் எரிமனை எனக் கேடித்துச் சோழ ராஜ்யத்தை மீண்டும் அதன் மிகொத்த நிலைக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்றுதேன்!"

"அப்படி ஒரு சிறப்பு நிலையை நாடு வந்த நான் மாரீரனாக விளங்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு வந்தனவே ஆபத்துக்கும் அஞ்சாதவனாக என்னை வளர்த்தீர்கள். வீரம் என்பது போரக் கணத்தில் மட்டுமல்ல; மகனை சட்டிப்பதிலும் வீரம் காட்டலாம் என்று உணர்த்தினீர்கள்!"

"அப்பா! உங்களுக்கு நிலைவிருக்கிறதா? ஒரு சமயம் நமது பம்மைப் படை வீட்டிக்குப் பெரு தெருப்புப் பிடித்துக் கொண்டது. தீப்பெழும்புகளின் அவலை இங்கே அரண்மனை வீச தாம் உணர் முடித்தது! அப்போது

உலகின் கால் தடைகளின்
நாலின் ஒரு பகுதி இத்தியானின்
இருக்கிறது! - டி 11

மனத்தை மேலும் வருத்தினான். "உன் மனம் அக்கிலித் தேவன் செய்வது போதாது! இப்போது அடைத்துள்ள விழுப் புண்டையும் காணுது! இன்னும் எத்தனையோ பாணுட மகன்களின் அவன் செல்வமென்றும் 'பல போர்த் தளங்களைக் கண்டு குறைந்தது நுது விழுப்புண்டையாவது பெற்றென்கும்' என்று ஆசிரியர் என்றிருக்க அவன் உங்கன் சொல்கைத் தட்ட முடியாமல் கண்களில் நீர் அடிய என சொத்தின் மேல் கரம் வைத்து உன் முடி கிழாடிகளில் அங்கே அன்பு செய்த ஆர் தங்கி நினைத்த கரம் பின்னர் தவண்டு விழுந்தது அவன் கைதடிப் முடித்தது...."

"மதக்காரே! நமஸே! உன் தாயின் மரண னாக் குறையும் - இறுதிக் கொள்கை - அதை நினைவேந்தவாய்வாய்வா?"

"உறவும் வாய்க்கட்டும் தந்தையே, தய விசயமே அன்பேன். ஆனால் தான் இவ்வு தேவனுக்கு அனக்கப் பெறு கீர்த்ததான் அன் மடனுக்கு அழகு என்று இருவனுக்குள்ள விழுப்புண்டன் அவன் கீர்த்துக்குக் கான்றி தழுவன் என்றும் திருப்பத் திருப்பச்சொல்லித் தந்திரன் நானும் அனக்கப் பெருமையாக நினைத்தேன். ஆனால் முத்தகரவரர் குலத்தின் உரித்த அர - குறும்புத்தைச் சொத்த அத்தப் பேரேழை - உத்தமரின் அப்படி தீனக்கை காட்டேயுமா? என்று திராக்கித்தது மட்டுமேயிதி அழகத்தான் என்று கேள் செய்தும் விட்டாடுன். அப்படி உங்கன் அனுமதிவுடன் என்னை தாது அனுப்பினேன்! அவமானத்துடன் திருப்பி வீசுகிறேனே!"

"அப்படியா?" என்று ஒரு வகை நினைத்த குறாராக்ஞ்சன், "அப்படியானால் அவன் உத்தமரின் கந்த பெயர் தாக்கவும் உங்களைக் கணவனாக அண்டவதும் தகுதி வந்தவன் என்று பொருள்! அவனை மதத்து விட்டு வெறு அர - குல மகனிருக்கா பஞ்சம்!" என்று.

"அப்பா! சொழ் குவத்துக்கே ஏதப்பட்ட இறக்கை அப்படி இவ்வளவு இவ்வுவாக உங்க ளால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமோ?"

"எனக்கா ஏதுக்கித் தன்னாயம் வேறு என்ன செய்யப் போகிறது?"

"என்ன செய்ய வேண்டும் என்விதிரகன் தந்தையே?"

"இப்போதைக்கு நீ வேட்டைக்குப் போய் வரலாம். ஒருவேள்களையெனவும் கொண்டு திர்த்தாய் உன் மனக் குறைவு உந்து அடங்கும். பின்னர் யோசிப்போம்" என்றான் குறாராக்ஞ்சன்.

விடிக் குருப்பத்தினர் வேட்டைவாடுவதை வென்றே ஒதுக்கப்பட்ட கணவப் பகுதியில் தாக்கரதப்பட்டகன் முழங்கின. அத்தக் காது செவிக்குடும் ஒவ்வொரு கேட்டு அதன் குறைய மான்களும் முயங்கலும் தானு திகைகளிலும் சித்திப் பாய்த்தன ஒரு புதிர் மனநிலைக்குத் திரு காட்டுப் பந்திரகன் வெளிப்பட்டு வருவதை விஜயநாயகின்குரிய கன் பார்த்து விட்டது. கரும் புரவி பரவி வீது ஆரோகணித்திருந்த விஜய நாயகன் விளாகரப் கூவத்தைப் பின்

தொடர்ந்தான். காண மரக்களின் கிளைகள் தாழ்வாகப் படர்ந்துவளர்ந்திருந்ததால் விஜய நாயகனுடன் கத்திருந்த இதர குதிரை வீரர் அனப காளாடனப அந்த அனப வேகம் காட்ட முடியவில்லை. ஆனால் விஜயநாயகன் அடிக்கடி கண்களிலும்கூடும் நேரத்தில் குவித்த பரவிவீரன் கழுத்தோடு கழுத் தாகத் தன்னை ஒட்டிக்கொண்டு பன்றிரிந்த தூரத்திலும் கொடிப் பொழுதும் அனந் னத்து உன் பார்வையிலிருந்து அவன் அது விடவில்லை. மதறவர்கன் தை. பட்டிடு திங்க விட்ட. விஜயநாயகன் மட்டுமே அனபவேகம் காட்டி லும், மூட புதர்க்களும் மரக்களின் முடிந்த கிளைகளின் கரிய முகங்களும் தன் உட்கிடை குத்திக் கிழிப்பதையும் அவன் பொருட் படுத்தவே பின்னர் அந்தக் ஆத்திரம் அவ னுள் குமுறிக் கொண்டிருந்தது திக்குத் திசை புரியாமல் நீண்ட தூரம் தூரத்தி வந்த பின்னர், ஏதத்தாழ் சேர்க்கத்தான் ஒரு பானை எதிர்ப்புட பந்திரகன் கவம்புறமா, இடப்புறமா எத்திடுக்கில் ஒருவதென் ஒரு வான் திகைத்து, ஒன்றுக்கொன்ற முரணாக முடிவெடுத்துத் திருப்பி ஒன்றன் பிது ழுணாகு மோதிக் கொண்டு தடுமாறி, அப்போது விஜயநாயகன் யாரிவீதா இருந்த ஆத் திரத்துடன் தன் கையெனில் கரிய முகையை ஒரு பன்றியின் கழுத்தின் பாய்க்கை அது துக்கிவிட்டுப் பன்றியைப் பூரீவுடன் சேர்த்துக் குத்திச் செறும்புத்தி விட்ட. ஆ அது மயங்காமாக ஒரு குறை அவறி அடங்க, குத்தி வீதிட்டுப் பூரீவை மீளக்க, பந்திரேகு பன்றி தன் துணைக்கு நோக்க கிணையப் பார்த்து உடம்பி விட்டப்ப, தாலோ அவ்வது மேலே செல்வப் போக் கிடம் தெரியாததாலோ அங்கது ஒரு ஒரு அங்கத்து விட்டதாலோ தன் திருப்பிவிசைத் துக் கொண்டு உட்கி இர்த கணத்தின் பரவி புழ் பானை அருகே வந்து மேலே செல்வ முடியாமல் செரெயென்ற தின்று முகன் க் கால்களை உயர்த்த, விஜயநாயகன் பின் தடுமாறினான். பன்றியும் பக்க காட்டியிருந்த பாய்த்தது விஜயநாயகின் இடி விழுந்ததால்போய் தாக்கித் தன்னி யது அவன் வீது அதுவும் கரிய, விஜய நாயகன் இடைபிவிருத்த குத்திடுக்கையப் பன்றி உட்க உருண்டு புரண்டலானே எப்படியோ உருவினான்.

இவ் நேரத்தில் அருகேயெய இருந்த ஒரு மரத்தின் கிளைகளிலே மனநொடிப் பதங்கிவிருத்த ஒரு சிறுதந்தையும் இவ்வாறாக அனகத்து கொடுத்துத் தருணம் பார்த்தது உற்றுத் தொலைவில் குகுதி வானடைய நுளர்த்த சிவ ஓதாய்கன் ஓதா எழுப்பாமல் இயக்கின்ற தோகை என்செய்க்கடிடன் உத்தன்.

செங்குத்துப் பானையின் அடிக்காரத்தில் மனிதனாகும் மிகுக்கலுக்கும் இடைபிவி உட்கும் இத்தப் போராட்டத்தான அதே பானையின் உச்சி முட்டியில் தின்று, விசித் திரங்கன அங்ககாரத் தோற்றமுடைய அதி சுவரையான ஒரு பெணவன் பெண் அடங்கா ஆர்வத்துடன் பார்த்துக் கொண் டிருந்தான்! (தொடரும்)

முடி வளர்க்கும் மூலிகை மருந்துகளை உங்களுக்காகவே உருவாக்கி இருக்கிறோம்!

**பண்டைய சித்தர்க்கு ஆராய்ந்து
பயன்படுத்திய முடிவளர்க்கும்
மூலிகை மருந்துகளை இப்போது
தங்களும் பயன்படுத்தலாம்!**

பழையதின் மெல்லான வளையும்
புதுசமயின் கிஞ்ஞகைப் பொலியும்
ஒன்றாக இணைந்து உருவாகியுள்ள
வளமை பலக்கும் ஆராய்ச்சி மருந்துகள்!

- முடி உதிர்வு நின்றது. உருகு வந்து வர
லாகும்!
- இளமை மரதும்! புருவமே உரு வாக
லாகும்!
- பொருது, பேசு, எதுகை அழகுபடு மருதும்!
- துருளையும், புதுமையாகியும் உருவாகும்!
- முடிவளர்ச்சி வரவும்! வளமு தருகும்! வரும்!

**கிரோன் முடிவளர்க்கும் மூலிகை மருந்துகள்—
உங்கள் கோதகைப் பாதகங்கடும்
இயற்கை நிலையானவை!**

**கிரோன்
ஹெர்பல்
தேர் க்ரீம்**
HERBAL HAIR CREAM
உருவாகும் மருதும்
உருவாகும் மருதும்
உருவாகும் மருதும்
உருவாகும் மருதும்

**கிரோன்
ஹெர்பல்
தேர் டானிக்**
HERBAL HAIR TONIC
உருவாகும் மருதும்
உருவாகும் மருதும்
உருவாகும் மருதும்
உருவாகும் மருதும்

**கிரோன்
ஹெர்பல்
தேர் கேர்**
HERBAL HAIR CARE
உருவாகும் மருதும்
உருவாகும் மருதும்
உருவாகும் மருதும்
உருவாகும் மருதும்

கிரோன் ஹெர்பல் ப்ராடக்ட்ஸ்
(CROWN HERBAL PRODUCTS)
55, Anna Salai, புதுச்சேரி
மொபைல் 988002
(ஹெர்பல் மருந்துகளை உருவாக்கும் நிறுவனம்)

**கத்திரை: வர்த்தகப் பொருட்களிடையே அமைந்திருக்கும்
வெள்ளை அங்கிற்று வறுமை தாருங்கள்**

நா டு வடம் சங்கிலி. பாம்பே கடவுள்
விலையுள் ஏழு தோடி. கல்வளை இரண்டு
தோடி. கல்வளைப் பறிக்கும் கல் தெக்யம்,
மற்றுந் தோதிரம். தெனிய தோடு வகை
யறுக்கள். துன்பது பவுறுத்தும் மெய் தீவா
வுக்கு வேண்டிய நடைகள் தபாராக இருந்
தன. பரிபகாட் பதிகப்பட்ட அந்தப்
பொய் விட்டுக்கு தீவா ஒரே வாரிக்.

அவ்வளவு மதிப்புள்ள தீவாவைக் காண
வில்லை.

பதறிவாராது கவையுக்கு தீவான் செய்
தன் பாரவதி. குருநாகன் ஸ்கட்டரிக்
பறந்து ஓடிவந்தார்.

“தீவக் கடைக்குப் போனதும் காத்தி
நகரில் வலிதானவப் பார்க்கப் போறேன்னு
சொல்லிட்டுப் போனா, காய்பாட்டு நிரத்
துக்கு வறதாச் சொன்னா. வறக்கல், காத்தி
நகருக்கு ஆன் அனுப்பிச்சேன். வலிதா
விட்டுக்கு தீவா வரவேழிக்குவாம்.”

பகற்பத்தா வ கேட்டுக் கொண்டிருந்த
தனக்குறிய் பொறி தட்டியது. சிவன்
பிரேம திருத்த அனதக்கு ஓடினார்.

பிரேமவுக்குத் தீமே ஒரு கசங்கிய கடிதம்
குருநாதன் கண்களுக்குத் தட்டுப்பட்டது.
எடுத்துப் பார்த்தார்.

“நான் திரைச்சது கிரியாப் போசக. எக்
லாம் உன் மக விவலைதான். கள்ளச் சாஸி
போட்டுப் பிரேமவைத் திறந்நிருக்கா. நனை
எல்லாம் மருத்துக் கொண்டு ஓட்டி. தீபுக்
கப் பார்த்திருக்கா. உள்ளையவைத் திறக்க
முடியலை, அதனால நனைகள் தப்பிச்சிக்கு.”

“தம்பை தீவா எங்கே போயிருப்பா?”

“அவதான் ஓடிப்போயிட்டான்னு சொல்
றேனே.”

“சிவசிலா நம்ம பொண்ணைப் பத்தி
இப்படி சொல்லாம் சொல்லாதீங்க.”

காதித்தைத் மனைவியிடம் காட்டினார்.

“காட்டு மண்டபம்...!! மனை... நனை
தரஸ்ஸோட வரணும்... காபிராடு தவாராக
இருப்பேன்.”

மொட்டைக் கடிதம்தான்.

கண்களில் தீர் கொய்யாளிக்கக் கணவரை
169 கிறுன் பாரவதி.

“இத் நான் யெசில் விடப் போறதில்லை.”

சுறுசிரவாது ஸ்கட்டரிக் எதிக் மனம்
பிரேம.

இரண்டாவது தரக

எம்.கே.சங்கரன்

காட்சி மண்டபம் வந்தாதிற்று. அங்
லிருத்தும் இங்கிருத்தும் போயினார் வரு
வோர்.... யாரிடம் கேட்க முடியும்? என்று
தேரம் நின்று எதுவும் புறப்படாமல் எதிர்ப்
பின்னியார் கோலம் முடிந்த தோகைச் சென்
றார்.

டாகி கட்டாண்ட எதிர்ப் பின்னியார்
கோலம் முக்குத்தான். டாகி முகரவர்
வெறு குருதானைக் கண்டு முடிவந்தான்
அவருக்கு அவன் பரிசேயுடையவன் வேறு
விடம் கேட்டான் விவரம் தெரியலாம். அவ
னைத் தனியாக அழைத்துச் சென்றார்.

"வேறு, இங்கிருந்து காட்சி மண்ட
பத்துக்கு ஏதாவது டாகி போகிறார்?"
தயங்கித் தயங்கித் கேட்டார்.

"ஆமா முதலாளி. உங்க தெரு காட்சி
குப்புளாமி செவ்வி காணரப் படிக்கெட்டு
பெட்டை ரோட்டை போகும்."

"தரகன் குப்புளாமியார்...." ஒரு கணம்
நினைத்தார்.

வேறு அங்கு தின்ற மற்ற டாகிக்காரர்
களை விளக்கிவிட்டு வந்தான்.

"குப்புளாமி மகனுக்குக் கல்யாணமாம்.
பெண் அழைக்கெட்டுச் சாத்தங்குளம்
போகுகளாம்."

அவர் கடம்பு நுழங்கிற்று. அந்தப்
பெண் தீவாகா இருக்க முடியுமா? அந்தத்
தரங்கெட்ட. குடும்பத்துப் பையனிடம் தீவா
எப்படிப் பழகினார்?

வேறுவிடம் டாகிவை விட்டுக்குக்
கொண்டு வருமபடி சொல்லிவிட்டு விட்டை
கொக்கி விசைத்தார்.

தீவாவின் பள்ளித் தொழி வலிதா தீவா
வத்துவிட்டான் என்று விளக்கி வந்திருத்
தான். அவன் மூலம் தீவாவின் விஷயங்கள்
கெளப்பிடலாம். தீவா பள்ளிக்குப் போகும்
போதுவ. வருமபோதும் தரகர் மகன் நம்பி
வழிக் கந்தித்துப் பேசுவானாம். ஒரு தான்
தீவா விவரத்தைக் கட்டிப்பள்ளிவிட்டு அவன்
கட டாகித் தீவா சினிமாவுக்குக் கூடப்
போகலாம்.

தரகன் விட்டுக்கு ஓர் ஆள் அனுப்பிப்
பார்த்ததில் விட்டு டீட்டப்பட்டிருந்தது.
தரகன், டாகிவைக் கண்டிருந்ததற்குப் பதிலாக
அனுசரணையாக இருந்து களைத் தரவி
ட்டது எவ்வளவு நயத்தி சென்றிருக்கிறது
என்பது புரிந்தது. கேட்டுக்கூட அந்தப்
மயமில் மூலம் தீவா புதிதாகக் கண்டும் என்று
வினாக்கொண்டு எழுந்தார்.

வேறுவிடம் டாகி வந்தது. காணியர்
தெருவுக்குப் போய், அடியுயர் ராக்கப்
பணியும் அவன் அடியாட்கள் சில
பெணையும் அழைத்துக் கொண்டு சாத்தான்
குளம் தோகைச் சென்றார்.

மாஜ் பந்தாவதது போட்டுத் தலைவர்
ஒருவன் தலைமையில் நம்பி தீவாவின் கழுத்
தின் தாவி கட்டி விட்டான். மணமக்களை
வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் நேரம் குரு
தாதன் அடியாட்களோடு வந்து பந்த
வாக்குப் புதுதார். முதலில் குப்புளாமி
குருதாதனைக் கண்டதும் வெவ்வேறுபுப்
போனார். தாவி கழுத்தில் ஏறிவிட்டது
என்ற கதையில் ஏற்பட்டே, தோளில் கிடந்த
துண்டை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு,
"வாங்க வாங்க!" என்று வரவேற்க ஆரம்
பித்தார்.

"டேய் தரகா! என் எதிரிக் திந்த உங்களுக்கு
பொக்கியதை கண்டா? எங்களுக்குத் தெரி
யாமல் என் மகனை உன் மகனுக்குக் கல்
யாணம் கட்டினவர்க்க உங்களுக்கு எல்லவையு
துணிக்ரக இருக்கலாம்?" குருதாதன் ஆக்
தித்ததில் குமுறினார்.

"சென்றது சிறுக்கன் ஆணைப்பட்டது.
நீக்க தடுத்திடக் கூடாதுன்னுதான்..."

“இப்பவும் கம்பா விட்டுட்டுப் போகிற வேண்டிய நிக்ச்சித்யா?”

“முதலாளி அப்பிடிச் சொல்வது உடாது. தாவி எட்டி முடிஞ்சாகச்ச. பின்னகிள் ஆரீர் வறியங்க..”

“ஆரீர்வாதா? சொப்பிதும்..”

குருநாதன் தீவரவின் அருகில் சென்றார். தந்தையின் குருநாதன் முகத்தைக் கண்டு தீவர விரண்டான். படக்கேள்வு அவன் கழுத்தில் விடத்த மலர்ச்சி வந்தது பற்றி இழுத்தார். பட்டென்று அறைத்து கையொடு வந்தது தாவி. தீவரவின் பக்கத்திலிருந்த தம்பியின் முகத்தில் வீசு எறிந்தார். தீவரவின் கையைப் பற்றித் தரதரவென்று இழுத்துக் கொண்டு போனார்.

குப்புசாமி குறுக்கிட வந்தார்.

“முதலாளி, நடத்தது நடந்து போச்சு. சின்னஞ் சிறுசு காமக்கவலைப் பாழாக்கா நிக்ச” என்று மன்றாடினார்.

“ராக்சப்பா! என்னை எவன் தடுத்தானும் சரி. கண்ட துண்டமா வெட்டி எறி” என்று உத்தரவிட்டார்.

ராக்சப்பன் உறுமியவாறு பண்பை வென்று டீட்டிய அரிவாளைத் தூக்கிப் பிடித்தான். “டேய், எவனு இருந்தாலும் விவகரிப் போயிடு. இவ்வளவு கொஞ்ச விரும்” என்று கர்ஜித்தான். அடியாட்டின் வேல் கம்பராக் குப்புச்சாமிவையும் தம்பியையும் பழமாகத் தாக்கினார்.

தீவரப் பதற பிறையுடன் எகவோரும் ஓட ஆரம்பித்தான். தரக்கும் அவர் மனைவியும் மகளை இழுத்துக் கொண்டு பத்திர விட்டு ஒப்புப் பதற்குக் கொண்டனர். குருநாதன் தீவரவை வெற்றிகரமாக இருத்துக் காசின் பற்றிக் கொண்டு பத்திரார்.

“இந்தா உன் மகன்” - தீவரவைத் தாவிடம் தன்னிடீட்டு அவரமாவப் பின்பக்கம் சென்றார்.

இரவு தரகர் குப்புசாமி கம்பா வந்துகூறத் தலைமை கடுத்த கணவரையும் இன்னும் சிவனரையும் அழைத்துக் கொண்டு அதை குருநாதன் விட்டு முன் தின்றார். தீவரவர் எல் போகவரவும் வெளியே நிதகச் சொல்லி விட்டுக் குருநாதனை எதிர்த்தார்.

குருநாதன் நிதானத்துக்கு வந்திருத்ததால் தீவரவரை அரவேற்று உட்காரச் சொன்னார்.

“அத்தத் தரகன் என்னை ஏமாவிவா நினைக்கட்டாம். பெற்று வளர்த்த எவர்கூறத் தெரிவாம் நடத்த கம்பாணம் சொல்லாது. நான் ஒப்புக்கொண்டவரும் மாட்டேன். என் பெண் மெஜராசென. மைனார்தான். நிக்ச விவரம் தெரிஞ்சவங்க, தகப்பன் எங்கென்று கேட்டிருக்கலாம். அதுக்கு ஏதாவது காரணம் இருந்திருக்கும்..”

தீவரவர் போ முயன்றபோது, “கொஞ்சம் இருங்க” என்று குருநாதன் உள்பெய்போனார். ஒரு கட்டு பணத்தைக் கொண்டு வந்து தீவரவர் எதிரில் வைத்தார். “உங்களைச் சொக்க முடியும்” என்று குரே வார்த்தையில் திறத்திக் கொண்டார்.

தீவரவர் தோட்டுக் கட்டைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார்.

“நினைச் சொல்றது தியாவந்தான்..”

விடிந்ததும் அவர் கடைமையில் எடுபியைப் கப்பலாக வேலை பார்த்தும் கத்தலாயினித் தாயாவர கரவையுத்தார்.

“உங்க கப்பலுக்கு என் மகனைக் கட்டி கட்டப் போறேன். என்ன சொல்றீங்க?”

அத்த ஏழைத் தாயால் தம்ப முடியவில்லை. சொல்லும் படைத்த முதலாளி. மறுப்பதா? அன்று இரவே ஒரு மனைக்கு கிராமத்து அம்மன் போனிலிக் முகர்த்தம் வைத்து விட்டார். பத்திரிகை அச்சடித்து குரே தானின் உறவினர் தம்பர்களுக்கு அனுப்பி விட்டார்.

“தீவர, உனக்குப் பெரிய இடம் பார்த்து முடிக்கணுமென்று இருந்தேன். அதை நீதான் கெடுத்தே. இந்தக் கம்பாணம் ஒருங்கா முடியலாம். நீ ஏதாவது தகராறு பண்ணியோ என்ன வெட்டிக் குறி தோண்டிய புதைக்கட்டு தெய்வீகக்குப் போகத் தயாரா இருக்கேன்” என்று ஒரு அரிவாளைக் காட்டினார்.

அத்தப் பேதை தடுக்கிப் போனார்.

அம்மன் எத்திரியில் உறவினர்கள், ஊர்ப் பிரஜைகள் முன்னிலையில் கொட்டு மெனம் முழங்க தீவரவின் கழுத்தில் இரண்டாவது தாவிமயக் கட்டினும் கத்தலாமி.

பின்னிவதைல் விடப்பட்ட தீவர கழுத்தில் விடத்த புதிய தாவிமயப் பார்த்துக் கண்ணர் வடித்தான். தான் யாருக்கு மனைவி! அங்குக்குப் புரியவில்லை. “புது மனை உதராகத்தின் தீவரவின் கரவையைப் பற்றிய கத்தலாமி அவன் முகத்தைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டான். அவன் கண்களில் நீர் பெருமி வறியது.

“என் கழுத்தில் இரண்டாவது தாவி கட்டச் சம்மதிர உங்களுக்கு என் மறுப் பெண்ணம் தெனையாகுமா?”

“இரண்டாவது தாவிவா!” தீவர மிதித்த வன்போன் பத்திரிகை கத்தலாமி. “நயவு சொல்ற துத்தகைக் சொல்லு..”

அவன் என்னாவதென்றும் சொன்னான். கத்தலாமி சிவியாவிப் போனான். தீவர தீவர கொண்டிருந்தான். தீவர தீவரம். எவர்கூ என்ன யறி என்ற கேள்விக் குறியாக தின்றான் தீவர, தன் கட்டை என்ன? கத்தலாயிக்குப் புரியவில்லை.

“இந்த தோக்கை எழுந்த தன்ம ஒன்று சொல்லு மாட்டாய்க்கு எப்படி இவ்வளவு உறுதியா சொல்றே?”

“எனக்குத் தெரிந்து இந்த தோக்கை எழுதியவன் இறந்துட்டார்!”

- கைபு உ. அறிவேன்

வீட்டுப்பாடம் செய்ய முடியாத அளவு களைப்பா?

க்ளுகோன்-டி®

உங்களுக்கு நம்பகமான
க்ளக்கோன்-டீயின்
புதிய பெயர்.

அதிக சக்தி—அவனுக்குத்
தேவையான போது.

புத்துணர்ச்சியுடனும், குளுமை
யான, சக்தி தரும் க்ளுகோன்-டி.
வைட்டமின்-டி, கால்ஷியம்
பாஸ்பேட் ஆகியன செறிந்த அசல்
க்ளுகோஸ் பவுடர் அடங்கியது.
க்ளாக்ஸோ நிறுவனம் அளிக்கிறது.
எந்த பானத்திலும் இதனை கலந்து
அருந்தலாம். பழரசம், பால், தேநீர்,
காபி, தண்ணீர் இவற்றிலே கலந்தோ
அல்லது நேரடியாகவே உட்கொள்
லார்கள். திரும்பவும் பெருகிவரும்
சக்தியை உணர்வீர்.

க்ளுகோன்-டி உங்களுக்கு வழக்க
மான அநேகபட்ச உணரையிலே
கிடைக்கிறது.

க்ளுகோன்-டி® சக்தியை மீட்டுத்தர நம்பகமானது.
க்ளக்கோன் நிறுவனம் அளிக்கிறது.

“எரி. கட்டியில் படுத்துக்க.”
அவன் கீழே அப்படியே படுத்துவிட்டான்.
அவனும் கட்டிக்கு கயிறு நனைந்தான்
படுத்தான்.

மறுநாள்,
குருநாதனின் மூலநம்பி போய் நின்றுள்.
“உங்க கடைக்கே நான் வராமல். நானும்
என் அம்மாவும் இந்த அச்சுரக காவல்
பயிற்சியிலே எங்க அங்குக்குப் போறோம்.”
“ஏன்?”

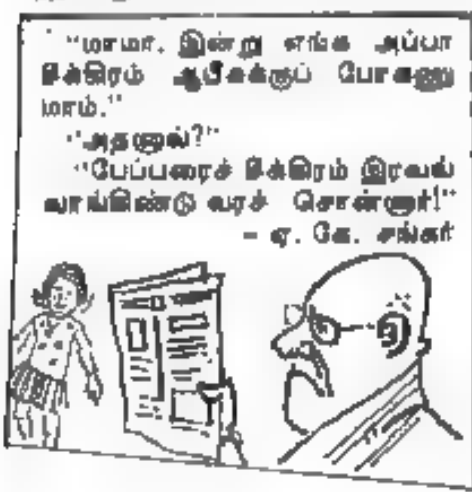
“உங்க தயாரிலே வராத எனக்குப் பிரிய
மில்லை. நீலா எம்மதப்பட்டா என்கூட வரட்
டும். நனை தட்டே வேண்டாம். உடுத்தின்
வஸ்திரத்தோட வத்தாய் போதும். கட்டின
கடையில்காக அவளை வச்சக் காப்பாத்து
வேன். உங்க பணத்தைய ஒரு சங்கிக் காக அது
பயிச்சாழும் என மரணம் மரியாதை
யோவிரும்”.

“உனக்குப் பெண் கொடுத்ததனால் என்
திக குளறுஞ்சுவை நினைச்சப் பேசுறியா? என்
மக உன்னைப் போல தரித்திரம் இல்லை.
உன் நடிவாசக்கு என் மகளை அனுப்ப
எவர்கூடத் தரிசுவிதிரம் இல்லை. மரியாதையா
இங்கே இருக்கிறதா இருக்கா இரு. இல்
லாவை கொளியே போ!”

கத்தராயி விழுட்டென்று போய்விட்
டான்.

இரண்டு வருடங்களில் நீலா தலவது கெட்
டது தெரிந்த பக்குவ நிலைக்கு வந்துவிட்டான்.
ஆனால் தனக்கு ஆள் இரண்டு திருமணம்
கனிக் எய்த எடுத்துக் கொண்டது. எனாத
தள்ளுவது என்பதை அவனால் கணிக்க
முடியவில்லை. நம்மீனைய மணம் விரும்பி
மணமுடித்திருந்தாலும், கத்தராயி அப்பாவை
செவ்வியில் கட்டிய தாலிக்கு ஒரு சத்தி
இருப்பது அவள் மனத்தில் உறுதியாக.

இவளும் நீலா கொழியுக்குப் போக ஆரம்பி
த்தான். “அம்மீகே! எனக்கு ஒரு வழியை
நீதான் காட்டறாய்” கத்திமறி அம்மன்
சத்தியில் மணமுடிக்க வேண்டியான். தரி
சைத்தது முடித்துவிட்டுப் பிராகாரத்தில்
சுத்ததோது...

“மாமா, இன்று எங்க அப்பா
செகிரம் ஆபீசுக்குப் போகணு
மாம்.”
“அதனால்?”
“பேப்பரைச் செகிரம் இரவல்
வாய்க்கிண்டு வரச் சொன்னார்!”
- ஏ. கே. சங்கர்

நம்பி?
“நான் உன்னை மறக்கல. உனக்குக்
கல்யாணமானதும் புருஷன் கூட நீ வாழலி
யானே. நான் தானே கட்டின பெண்ணை
யெனெருவனுக்குக் கொடுத்த ஏமாற்றப்
பார்த்தார் உன் அப்பா. அவன் முழிச்சித்
கிட்டான்... உன்னை நான் கைவிட மாட்
டேன். நானே நான் பம்பாய் போறேன்.
இ என்சுட வந்தியா?”

“நான் உனக்குத் தாயி கட்டினவன் தான்.
என் கூட கார்த்தியம் தப்பே இல்லை. காலை
அஞ்சு மணி பஸ்ஸுக்கு மதுரைக்குப்
போய் அங்கிருந்து ரயிலில் பம்பாய்
போயிடணும். உனக்கு வேண்டிய துணி
மணி நகைகளையும் எடுத்துக்கிட்டு நான்
மணிக்கிட்ட பஸ் ஸ்டாண்டிக்கு வந்துடு.”
அவள் முடிவெடுத்த கிட்டான். அம்மீகை
வழிகாட்டுவான் என்று நம்பிக்கை.

பீஸ் ஸ்டாண்டிம் அங்கை கண்டதும்
மயர்ச்சியோடு ஓடிவந்த நம்பி அவன் செறுங்
கழுத்தைப் பார்த்து முகம் கவித்தான்.

“நனை எல்லாம் எங்கே நீலா?”
“கழட்டி வச்சுக்கட்டு வந்துட்டேன். எனக்கு
நனை வேண்டாம். என் அப்பாவின் துருக்கா
கூட எனக்கு வேண்டாம். அந்த முடிவோடு
நான் நான் வந்திருக்கிறேன்.”

“வேறுங் கழுத்தோட உன்னை வத்துக்க
நான் ஏமாறலிசா? எனக்குப் பதிலிசாவிரம்
கொடுத்துப் பெண் தர இருந்த காலில் எத்
தள்ளுமோ போ கராமாக. அதெல்லாம் விட்டு
விட்டு இரண்டாட கல்யாணம் முடிச்ச உன்னை
நான் விரும்புறேனாது எதுக்கு? உன் கிட்ட
இருக்கிற நனை எழுத்து எண்பதுக்கு மேல்
பேதும் நகைகளைவி வந்தா வா. இல்லைனா
நான் போறேன்.”

அவன் போய்விட்டான்.
“கோவில் பிராகாரத்தில் இலங்கை காட்டி
என்னை நடுத்த தெருவில் விட்டுட்டியே
தாயே!” என்று அறி ஆரம்பித்தான். இனி
எந்த முகத்தோடு விட்டுக்குப் போவது?

தந்தை கல்யாணம் செவ்வ வயத்த
அன்றிவிருந்தே நனைகள் அவன் அறுபவத்
திருகு வந்து விட்டன. அப்படி இருந்தும்
நனைகள் வேண்டாமென்று உதறிவிட்டு
வரும் உணர்வு... இந்த உன்னுணர்வு
எப்படி ஏற்பட்டது?

“நீலா எம்மதப்பட்டா உடுத்தின் வன்
திரத்தோட வரட்டும். வச்சக் காப்பாத்
தேறன்” என்று கத்தராயி அப்பாவிடம்
நினைமிர்ந்து கூறிய வார்த்தைகள்... அந்த
வார்த்தைதான் ஒரு உன்னுணர்வாய் அன்
கிட்டத்தில் பதிந்திருக்கிறது.

அவளறியாது ஒரு நம்பிக்கை மேலொங்
கியது. கத்தராயி கட்டிய தாலியை எடுத்துக்
கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டான்.

“தாயே! நம்பினே இதைப் புரிய வச்சுட்டே.
அப்படினா என் கணவர் உன் எண்ணியில்
தானே கட்டிய கத்தராயிதான். என்னை அவ
ரோடு சேர்த்து வை தாயே!”
அவன் நம்பிக்கையோடு பஸ் ஏறினான்.

107 ஸ்பெஷல் டிடர்ஜெண்ட் பார் அதிவெண்மையாக்கும் விசேஷ குணம் கொண்டது.

அதிவெண்மை படைக்கும்
விசேஷ சக்தி கொண்டது.
107 ஸ்பெஷல் டிடர்ஜெண்ட் பார்
மட்டுமே துணிகளின் கூடுதலான
வெண்மைக்கு சிறந்தது. இதன் பொங்கும்
நுரைவனம் அழுக்கை அகற்றி வெண்மையை
பளிச்சிடச் செய்கிறது.

இது மிகவும் சிக்கனமானதும் கூட.

தவாரிப்பாளர்கள் :-

அல்ட்ராமரைன் அன்ட் பிக்மன்ட்ஸ் லிட்.
தவாரிப்பேட்டை 632 403 தமிழ்நாடு

நனைவல்லாம் நித்யா

2

கதை: அபர்ணா நாயுடு

சுத்திரம்: யு.ஹி.

காரைக்காடு. பட்டுக்கோட்டையிலிருந்து மன்னார்குடி செல்லும் பாதையில் 10வது கிலோ மீட்டரில் உள்ள ரகுநாதபுரம் என்ற ஊரில் இருந்து ஒரு கிலோ மீட்டர் உள்புற தள்ளி இருக்கிறது இந்தக் கிராமம் கிட்டத் தட்ட 5000 பேர் உள்ள இத்தக் கிராமத்தின் எழுபத்தைந்து சதவீதம் வெள்ளை பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இங்கு உள்ள எந்தக் கடைகளிலும் சிகரெட்டு பாப் பிடிபா கிடைக்காது. உட்த் 30 வருடங்களாகவே இத்தக் கிராமத்தில் உள்ள எந்தக் கடைகளிலும் சிகரெட், பீடி விற்பதில்லை. மீதி விற்றால் ஊர் படுக காரத்திற்கு உணவாகுகள். இத்தக் கட்டுப் பாடு எப்படி ஏற்பட்டது?

கிராமத்தில் எவ்வோராரும் மதிகம்ப படுபவரும், 30 வருடங்கள் பஞ்சாவத்து போர்டுத் தலைவராக இருந்தவருமான கிண்டிநாதன் அவர்களைச் சந்திக்கிறோம்.

"இத்தக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்த தற்குக் காரணம், இளம்பிறவர்கள் கெட்டுப் போகக் கூடாது என்பதற்காக. கிட்டத் தட்ட எல்லாக் கிராமங்களிலும் சிறுவர்கள் பீடி, குடிக்கும் பழக்கத்தை எவத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அத்தக் காலத்தில் பள்ளிக் கூடம் செல்லுதென்றால் இங்கிருந்து 10

தடுப்பதில்லை. ஆனால் சிறுவர்கள் அவ்வள வாகப் பக்கத்துக் கிராமங்களுக்குச் செல்வ மாட்டார்கள். சென்று சிகரெட் கெட்டாலும் காரணமாக சிறுவர்களுக்கு அவர்கள் சிக ரெட், பீடி விற்பதில்லை. இளைஞர்கள் இப் படிப் பழகிவிட்டால் கவனான பிறகு இத்தப் பழக்கத்துக்கு அடிமைவாயது அதிகமா விராது. 1960 இளையர்கள் சிங்கப்பூரில் வேலை செல்கிறார்கள். அவர்களிக் பெரும்பாரோ ருக்கு இன்றும் சிகரெட் பழக்கம் கிடையாது. சிங்கப்பூரிலேயே இத்த தீயவை ஏற்படுத்தி வது எவ்வளவு பெரிய வெற்றி."

ஈ. எம். பெருமாள் குடி. கிண்டிநாதன்

"புகைவிடையை அப்படியே உபயோகப் படுத்துவது, சிகரெட், பீடியை விடக் கொடுமானாது. அதை மட்டும் தடை செய்ய இயக்கியோ?"

இத்தக்குப் பதிக் சொல்கிறார் திரு தங்க ஜைன்:

"வெற்றில் பாக்ருடம் சேர்த்துப் போட் டாம். புகைவிடையின் தீமை குறைத்துவிடு கிறது. மேலும் புகைவிடையைப் பெரியவர்கள் தான் உபயோகிக்கிறார்கள். சிறுவர்கள் உப யோகித்தால் தெரிந்துவிடும். ஆனால் இத்தப் பீடி சிகரெட் விஷயம் அப்படியில்லை. தமக் குத் தெரியாமல் சிறுவர்கள் பீடித்துவிட்டு வர வாய்ப்பு உண்டு."

"இத்தக் கட்டுப்பாட்டிற்குக் ஏதாவது து ராறு வந்திருக்கிறதா?"

"பல வருடங்களுக்கு முன் மாநிலம்மன் கோவில் திருவிழாவிச் செலியாட்டின் வந்து கடை போட்டார்கள். அப்போது மற்ற பொருட்களுடன் சிகரெட், பீடியையும் சேர்த்து விதிக் ஆரம்பித்தார்கள். இதைக் கண்டு உணர்ந் விவாபாரிகளும் சிகரெட்,

விதிசயமான ஒரு கிராமம்!

கிலோமீட்டர் தள்ளியுள்ள பட்டுக் கோட்டையிலிருந்தான் செல்வ வெள்ளும். பள்ளி செல்லும் சிறுவர்கள் கூடவில் பீடி வான் செல்வதைப் பார்த்த பெரியவர்கள் இத்தக் கெட்ட பழக்கத்துக்கு ஒரு தடை போட வேண்டும் என்று தீர்மானித்துச் செயல்பட்டார்கள். இது பிறகும்க் அகை பாத பீடியை எவக்கோம் போலிச் மேல் விவதால் ஒரு முறை 10000 மதிப்புள்ள எவக்கோம் தாசிலாவிற்று, சிறு வயதிக் இரண்டு சிறுவர்கள் காசு நோயால் இறந்து போனார்கள். இத்த திடித்திகெல் எல்லாம் எங்கள் மனத்தில் ஒரு கோபத்தைக் கிளப்பி விட்டன. வெளியூர்களுக்குச் சென்று படித் துக் கொண்டிருந்த எப்பயங்களுக்கு டவுனிக் பீடி, சிகரெட் பீடிக் வாய்ப்பிருத்ததாக 1960ல் தாங்கள் எங்கள் கிராமத்திலேயே பள்ளிக்கூடம் திறத்தோம். அதற்கப்புறம் சிறுவர்கள் வாரும் சிகரெட், பீடி என்ற பழக்கத்துக்கு அடிமைவாக விடவில்லை தங்கள்."

"சிகரெட் பீடிப்பதைத் தடுப்பது என்பது தனி மனித சத்திரித்ததைத் தடைப்படுத்தி வது போல் இருக்கிறதே?"

"சிகரெட், பீடி பீடிப்பது உடல் தளத் துக்கு ஆபத்தானது என்பது தெரித்த விஷ யம். தற்கொலை செய்து கொடுவது தனி மனிதன் சத்திரிதரமாகுமா? மேலும் தாங்கள் பெரியவர்களிக் கட்டுப் படுத்துதல்தில்லை. அவர்கள் வெளிக் கிராமங்களிக் கிடைக்கும் சிகரெட் பீடியை வாய்க்கிக் கொண்டு இங்கே வந்து புகைக்கிறார்கள். அதை தாங்கள்

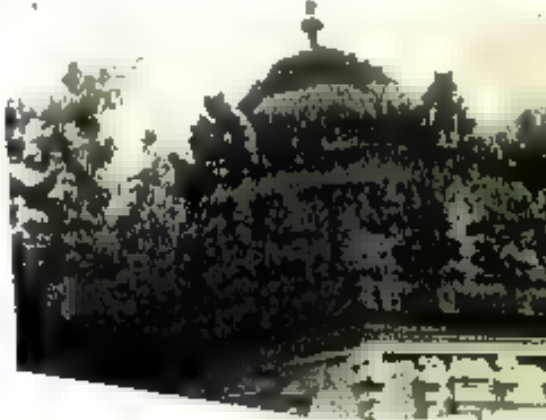
பீடிவை விற்ற ஆரம்பித்தார்கள். கடைகளில் விஷயம் ஊர்ப் பெரியவர்களுக்குத் தெரிந்து வெவ்வேட்களை அப்பதப் படுத்தினார்கள். எங்கள் கிராமத்து கிராமபரிகளைக் கூடுமையாக எச்சரித்தார்கள். அப்போது ஒரு கலாட்டா நடந்தது. அதைத் தவிர வேறு எதுவும் நடந்ததில்லை" என்றார் நேரக் தாஜித் என்ற இளைஞர்.

ஊரைச் சுற்றிப் பார்க்கக் கிளம்புகிறோம். போதும்போதே அந்த ஊரைச் சேர்ந்த அ. தி. மு. க. பிரமுகர் வைத்தியநாதனைச் சந்திக்கிறோம்.

"இந்த ஊரில் எத்தக் கட்டிக் கொட்டினோம் பறக்காது. ஏதாவது ஒரு கட்டிலின் மோதுக்கட்டம் என்றால் அன்று ஒரு நாளைக்கும் கொடியை ஏற்றி வைத்துவிட்டு மறு நாள் கொட்டக் கூடுமென அந்தக் கட்டில் பிரமுகர் வீட்டில் வைத்து விடுவோம்." என்றார் வைத்தியநாதன். நோம்ப ஆச்சரியமான விஷயங்கள். எத்த இடங்களில் கட்டிக் கொட்டிகள் கண்ணில் படவில்லை. கிராமத்தில் 15 கடைகள் இருக்கின்றன. "பீடி, கொடு" எகாவது இருக்கிறதா?"

வதற்காக வாங்கும் ஸ்டீலில்லை. 100 ஹரிஜனக் குடும்பங்கள் அந்த ஊரில் வசித்தாலும் தூதி தூதிக்கூடும் அவர்களுக்கும் இது வரை ஒரு திராடும் ஏற்பட்டது இல்லையாம். கிளிமாக் கொட்டைகளை கிடைவாது.

1958ம் ஆண்டு கிங்கநாதன் பஞ்சாயத் துத் தலைவராக வந்தபோது பஞ்சாயத்துக் கூட்டம் கொளியில்தான் நடக்கும்மாம். ஊரி லுள உறுப்பினர்களும் கூத்து கொள்வார்களாம்.

என்று கேட்டுப் போர்த்தோம். "இல்லை" என்ற பதில்தான் வந்தது.

அந்த ஊரில் பரம்பரை பரம்பரைவாகக் கடை வைத்திருக்கும் இரு செல்வராஜ் அவர்களின் சந்திக்கிறோம்.

"நீங்கள் ஒரு கிராமபரி. எதை வேண்டுமாறலும் விடுக கூங்களுக்கு கரிமை இருக்கிறது. நீங்கள் ஏன் பீடி, கொடு" பீடி தில்லை?"

"கொடுட்டி, பீடி இளைஞர்களைக் கொடுக்கிறது என்பது ஒரு காரணம். மேலும் நாங்கள் கிறிஸ்தவ ஊரை எங்கேயும் பிளிக்காரம் செய்து விடும். இன்னொரு காரணம், கொடுட்டி, பீடியில் அப்படி பொன்றும் பெரிதாக காபம் வந்துவிடுவதில்லை. இதை ரொம்ப முக்கியமானது ஊரின் கட்டுப்பாடு தான்" என்கிறார் செல்வராஜ்.

மீண்டும் கிங்கநாதன் அவர்களைச் சந்திக்கிறோம். அவர் இன்னும் சில ஆச்சரியமான விஷயங்களைக் கூறுகிறார்.

கிராமத்தில் கள், காரராகக் கடைகள் கிடைவாது. தென்னை மரங்களில்கள் இருக்கு

✖ 1979ம் ஆண்டு இந்தக் கொளிய் இருகிழாநில போது தான் தகவியு நடந்தது.

✖ சேஷத்தாது

✖ தங்கியல்

✖ கடைக்கொடு செல்வராஜ்

✖ வைத்தியநாதன்

அ.தி.மு.க. பிரமுகர்

ஆச்சரியமான அந்தக் கிராமத்தை விட்டு கரும்பொது. இதே மாடிரி மற்ற கிராமங்களும் இருந்தால் ஆட்சிவிடும் ஒட்டகம் ஏற்பட்டு, நாடு உயர்ந்து நின்றுமே என்ற கண்ணம் பரிசுப் பெருமாராக விடைபெற்றது!

-மீரீயன், படங்கள்: கபா

செய்தவாரம்

"அது என்னப்போது எப்போது எந்தவிதம் இல்லை" என்று ஒரு பெண்ணுக்கு என்னதான் அப்படி நம்பியிருக்கிறது. ஒரு அழகானவருக்கு இவ்வளவு காலமாக இன்னும் பூக்களில் காணவில்லை. ஆனால் அவர்கள் கிழிப்பதற்கு இவ்வளவு காலமாக இருக்கிறது. இந்த உணர்வுகளை இவ்வளவு காலமாக இருக்கிறது என்று அந்தக் கொள்கை "தேய்" என்று அவருக்கு சொல்லி கொடுத்திருக்கிறது. அவர்கள் மட்டுமே பார்த்து கொண்டு, எப்போதுமாவும் பேசி, அவர்களை கவனிப்பவர்களுக்கு சில சமயம் கொடுத்திருக்கிறது.

2

சொல்ப சொல்லியவான தவத்தின் உட்கார்த்து கொண்டு...

ஒரு ஆறு மாதம்.

ஒருநாள் காலை கவிதா ஒரு அழகானவருக்கு இருந்தாள். நேரம் பதிலென்று இருக்கும். மனம் வேலையில் பாதிக்கப்பட்டு நேரத்தை ரத்தினம் உறவில் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பிழல் கண்ணாடி போலிருக்கிறது. அம்மா யாரோ சொல்லியவனாம். ஒவ்வொரு பார்வையிலும். என்று சொல்லிக் கொண்டு... நல்ல ஆரம்பித்தான்.

"யார்? சொல்லியவன்? என்னவான்?"

"ஆமாம்மா, ஒரு பெருகான் சொல்லுகிறார். கொஞ்சம் அவனானி."

அவன் அனுமாதானித்துப் பார்த்தான். "கவிதா அவன்" "செல்லவான்" - ஒரு பெண் உயர்வாக நகரமாக இருக்கிறாள். இருக்கலாம். தற்போது இவ்வளவு அக்கான் இருக்கலாம். தனக்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு இருப்பவன், அவ்வளவு திருமணம் பேசுகிறார். இவ்வளவு நல்லதில்லாதான் முக்காலவானவர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் இதுவரை தன்னை ஒரு பெரிய தவறாக எடுத்துக் கொள்ளாத இவர் இப்போது அதுவரைத் தனக்கு வந்திருக்கிறார் என்றார்...

அவன் வராத்தாவுக்கு வந்தபோது அவன் அனுமாதானித்தபடியே தரகர் சொல்லியதான் நின்று கொண்டிருந்தார். ஆனால் எதிர்பாராத விஷயமாக வழக்கத்துக்கு மாறாகச் சொல்லியவனின் மூலம் சேதிப்பெய்தாமல் இருந்தது. சொல்லியவன் எப்போதுமே அவ்வளவு மனம் இவ்வளவு ஆயிரத்தே?

"வாங்க" "வாய்மா" இரண்டையும் அவர்கள் ஒரே நேரத்தில் சொல்லிக் கொண்டார்கள். "என்னவன் என் விசேஷம்?"

"ம்...?" என்று திட்டிய அவன். "அப்படிக்கொஞ்சம் தனியாய் போயிப் பேசினோம்" என்றார்.

அவர்கள் அந்த வராத்தாவின் கொடிக்கு வந்தார்கள். பக்கத்தில் யாருமில்லை. கொஞ்சம். மெதுவாகப் பேசினால் வான் காதினும் விழப்போவதில்லை. ஆனாலும் சொல்லியவன் தவறினார்.

கவிதா ஒரு நாளை ஆரம்பிப்போமென்று "ஏதும் அக்கா விஷயத்தில் சிக்கலா?" என்று கேட்டாள்.

"ஆமா"

"என்று சிக்கல்? விட்ட சொல்லியவனா?"

"விட்ட சொல்லியவன் முடியாமதான் ஒரு விட்டே வந்தேன்" என்று, மனமும் தவறினார். ஆனால் இவன் அடுத்தது. "கவிதா சொல்லியவன் என்" என்று சொல்

கிளி

எதும் அவர் விஷயத்தில் பட்டென்று உடைத்தார்! "த யாரோ ஒரு தாய்க்காரன் கூட கத்திக்கொண்டு இருக்கிறான். அது வாய்க்கொண்டு எடுத்திருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட விஷயம் சம்பந்தம் கொண்டாண்டு அவன் சொல்லுகிறான்."

கவிதா ஒரு தவறு மனம் ஆட்டத்தின் ஒரு திமிரும் உடைய பெண்மணி. தவறு திருப்பதன் மூலம் சமாளித்தாள்.

"என்னவானோ சொல்?"

"எதை வந்த இப்படிச் சொல்லுக?"

"எதைவரவது என்னை சொல்லிட்டுப் போகுக, இப்ப அது தென்தான் போய் வான் கதறுதான் பிரச்சினை."

அவன் அவர மனசாக "இது போய் சார்" என்னார்.

"இன்னேயா, தென்தான்."

அவன் திமிர்ந்து பார்த்து ஒரு அவரப் போய்க் கொடுக்க, "எப்படிச் சொல்லுக?" என்று கேட்டாள்.

"கன்னம்மா"

இது என் வயக்கத்து இது கூடத் தென்தான்? ஒரு கன்னம் பெண்மணிப் பார்த்து, தயார் கூடவோ கத்தி விடாமல், கூட்டினாள் கேட்காமல் யோசிப்பாள். சொல்லியவன் சொல்லியேன். இது போய் வான் இருந்தா இது

நெருங்குங்கள்

நேரம் அவ தெரிக்கப் போயிருக்க மாட்டாள்? எவன் சொன்னவன்? கொண்டாக்க, செருப்பாகே அடிப்பென்று கத்தியிருக்க மாட்டாள்? இப்படியா, "இன்ன, பொய் சார்"னு அழுது கடிவா?"

கிழம் ஒரு கண்டலின் கெத்தி கண்டு நீண்டது.

கமோசுர பௌமம் குரோட்டன்ல் செடிக்கிறபே பார்த்துக் கொண்டு திங்கும்.

"அப்பறம்மா?"

ஒரு பெருமூச்சோடு, அவன், "அப்பறம் நீங்கதான் சொன்னா?" என்று.

"நான் இந்த அலைவண்ண சிறத்திடே நேய."

"இது என் விட்டுக்குத் தெரியுமா ஸார்?"

"தெரியல, ஆன தெரியாமலேயே போயிடவும் என்ன் இவ்ளே."

.....

"சரி, நான் விரைம்தான், நான் இந்தச் செதி பொய்யா இருந்துடக் கூடாதாக்கற ஆதங்கத்தோடதான் வந்தேன். ஆன இது இப்படியாகிடுக்க. பரவாயில்லை. இந்தக் கம்பாண விலையம் இருத்துட்டுப் போகட்டும். பொதுவாகே, நீ அவன் தொடர்வை மறு சித்தனை பண்ணிப் பாரும்மா, நான் வரட்டுமா?"

அவன் ரோஷமாக "நான் அவரைக் வாத விக்கிறேன், கம்பாணம் செத்துக்கப் போடுறேன்" என்று.

"காதல் பெரிசதாம்மா. என்னுக்கு கூடத் தெரியும். ஆன சில சமயம் அதுக்குக் கொஞ்ச வேண்டிய விசைதான் ரொம்பஅதிதமா இருக்கும். சங்கராத்தையும் கண்டிர் பண்ணிக்க."

கமோசுர தன் இருக்கைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தபோது அவனது அங்கணம் மூகம் கண்ணிர் வந்தது இது அவனுக்குத்

தெரியாமல் இருக்கப் போய்விட்டால், தெரிந்ததும்... அப்பறம் அந்த மூக்கைக் கத்பனை செய்யும், கதரிடும் அவளுக்கு வரவில்லை. கூட்டுக் ஆச்சரியமாகவும் இருந்தது. இந்த விலையம் இந்தக் கதரிப்பத்தில் இவ்வா விட்டாலும் தாய்கள் சொன்ன விரும்புகிற நேரத்திலாவது அவனுக்குத் தெரிந்துதானே ஆகவேண்டும். அப்போது மட்டும் அவன் ஆரத்தித் தட்டைத் தெருவான் என்பது கென நிச்சயம்? அவன் வலையத்தை எதிர்ப்பட்டுத்தானே ஆக வேண்டும். அப்படியிருக்க இப்போது என்னுமே தட்டகாத ஒன்று நோத்து விட்டது போல் தன் நிலை கதறுகாதேன்?

இப்போது என்ன செய்வாயம்? உடன் ரதனையப் பாரிக் வேண்டும். ரகு இன்று முழுதும் தனக்கு எந்த எங்கேயுமென்றும் இக்கே வேன்றுதானே சொன்னார். ஆமாம். இப்போழுது மணி என்ன? பதினென்று இருபது. 3:11 ஆம் இருப்பார். அவன் விஷகெட்டர் - பிடி ஏன்.

அவன் பக்கவாதுக்குக் காத்து. பிடித்து ரகுவின அன்றக்குப் போனபோது மணி ஒன்று இருந்தது.

காய்காசின் ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருந்த ரகு வலைய அரவம் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்து "ஹப்போ... நேயி... என்னு அசாதாரணம் நடந்து போச்சு?" என்று கேட்டான்.

கமோசுர வந்துதான் அங்கியில் உட்கார்த்த படியே, "அசாதாரணம் நடந்தது எப்பிடித் தெரியும்?" என்று.

"தெரியுமா? ஒரு மணிக் கு வந்திருக்கே. மூகத்தினே பவந்த தடம் அப்படியே இருக்கு."

"தடம் காதல் அநிதாட நோதனைக் கட்டத்திக்கு வந்தாச்சு ரகு."

"வெங்கம்" என்றும் வர்ணம் செய்த படிவே.

"நாம் காது மார்பின்மீது விட்டுக்காதுக் கழுக்குத் தெரிந்துகட்டினால் உன் அக்கா கல்பாணம் தீன்று போகும்."

"வாடீ?" - ரகு உட்கார்ந்தபடியே நிரும்பிப் பார்த்தான்.

"ஆமா ரகு."

"இது என்னு அந்தமின்னாய் இருக்கு? அவன் எழுந்துகொண்டான். "நாம் காதுவிச்சா என்னு. கத்திரிக்கா செஞ்சா என்னு? இதுக்கும் உன் அக்காணுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கு? அவனை ஏன் கேளுங்களும?"

"அது அப்பிடித்தான் ரகு. இங்க அப்பிடித்தான் ரகு. தாய்பத் தண்ணீர் துறைவிலே பார்த்தா மகன் விடப் பாக்க வேண்டுமே வந்த பாரம்பரியம் இன்னியா தும் பாரம்பரியம். இப்ப, தங்கச்சிய ஆபீஸ்ல பார்த்தா அக்காவ அடுப்படியிலே பாக்க வேணும்னு அது பரிணம்பப்பட்டிருக்கு."

"சரி, இதுக்கு என்னு ரெமடி?"

"அதுக்குத்தான் விழுந்தடிக்க ஒடிவத்தேன். அத நீங்கதான் செய்வனும் ரகு. இன்னிக்கு நாள் போர்த்துக்குள்ள நீங்க என் விட்டுக்குப் போகணும். வாராக்கம் பேசிய வங்க, இல்சென்னு பிரண்ட் ரெண்டு பேரைக் கூட்டிக்கிட்டுப் போங்க. போலி இந்த மாதிரி நாங்க காதுவிக்கிறோம். நமையாய் பெண் கேட்க வந்திருக்கோமென்று சொல்வங்க. அதிரஷ்ட வசமா ரெண்டு பேரும் ஒரே ஸாதியா இருக்கிறதெனையும் உங்களுக்குப் போதுமான பொருள் வசதி இருக்கிறது மூலமும் பெரிசா ஒன்னும் சிக்கல் இருக்காது."

யின் சிறிது இடைவெளியிட்டு, தீவிரத்துப் பார்த்துக் கொன்னுள்: "சொன்னுமேயு வேறுமனே நாங்க பார்த்துக்கிட்டது மட்டும் உண்டுன்னு சொல்லுங்க, ரொம்பக் சோசு

மாணேஜர்: என் செக்ரடரி தான், நான் வெளியே போயிருப்பதாகச் சொன்னானே. பிறகு நான் இருப்பது எப்படித் தெரிந்து விட்டது. உனக்கு?...
ஸேல்ஸ்மேன்: உங்களுடைய செக்ரடரி அப்படிச் சொல்லி விட்டுச் சீட்டிலே உட்கார்ந்து கொண்டு வேலை செய்தானே...!
-சீதா

விட வேண்டாம். ரெண்டு கல்பாணத்தையும் ஒரே மேடையே வைக்கிறதுனும்தான் இந்தச் சிக்கல் தரும்."

ரகு உடனே பதில் சொல்லவில்லை. சில ரெண்டைப் பற்றவைத்து இரண்டு முறை ஊதினான். பின் ஊன்னுக்குப் போய் ஒவ்வியே நடைப் பார்த்தான்.

"தேரம் வந்து விட்டது. இப்போதுதான் தன் சுவரத்தை வெளிக் கொட்டியாக வேண்டும். தாங்குவாளா இவன்? ம...தாங்காமல் என்ன செய்கிறான்? முதலில் துடிக்கலாம், ருதிக்கலாம். ஆய் ஊய் என்று கத்தலாம். ஆனால் எல்லாம் சரிபாவினிடம். இவன் தொடர்ந்து காது வேண்டியிருக்கிறதே! வாழ்க்கைக்கு மிஞ்சி என்ன இருக்கிறது? வாழ்க்கை பற்றிய உணர்வு இவனைக் காப்படுத்தும."

"என்ன பேசாம வெளியே பாதலுக் கிட்டு இருக்கேங்க ரகு?"

"ரகு?"

ரகு திருப்பாமலே கொன்னான். "சாதி தேயி. அது என்னு முடியாது. கூடாது."

"ஏன்?"

"ஒருவேளை அவங்க கல்பாணத்துக்குச் சம்மதிரிடலாம் இல்லையா?"

அவன் திடீரென்று அவனைப் பார்த்தான்.

"சாங்குக் கல்பாணம்கற தத்துவத்திலே தம்மிக்கை விடலாது."

இவன் என்ன பேசுகிறான்? அவ்வது நாம் தான் உனவேதும் காண்கிறோமா என்று வந்தது அவளுக்கு.

"என்ன சொத்திங்க ரகு?"

"ஆமா தேயி. இந்தக் கல்பாண பத்தங் கிற விஷயைக் சராசரிகளும் முட்டாள்களும் தான் தாங்க முடியும். தான் சராசரியும் இங்க, முட்டாளும் இன்னியே."

அவன் கோபமாகக் கேட்டான். "நீங்க தெளித்துக்குத்தான் பேசுநீங்கனா இய்யி, வேடிக்கை செய்வதீங்கனா? வேடிக்கை பேசு இது தேரயிங்க ரகு."

"சாதி தேயி. தான் சரியானத்தான் பேசுதேன்."

அவன் அநேகமாகக் கத்தினான். "நீங்க என்னைக் கல்பாணம் பண்ணுகிறதா ஆரம் பத்திலேயே உறுமொழி கொடுத்திங்க."

"என்னு சொத்திங்க?"

"ஆமீ?"

"ஆமாம்னு?"

"உறுதிமொழிதான் கொடுத்தேன்."

"பின்னே?"

"அத அப்போதைப் ஒரு தன்மைக்காகக் கொடுத்தேன். ஆறு அதவே ஒரு தீமைக் காகவும் பயன்படுத்தணும்னு என்னு இருக்கு."

"என்னு தன்மை?"

அவன் மேல்கத் தலையுயர்த்தி இறுகப் தெரியாதா எனக்கு என்சிற பாஷையிலே அவனைப் பாடித்துவிட்டுக் கொன்னான். "இவ் பம் தேயி."

அவளுக்கு அப்படியே அவனை அறைய வேண்டும் போலிருந்தது. "ஒங்க இன்பத்துக் காக என்னை வாழ்க்கையையே பவிசுக்

"எனது கூந்தல்
 அடர்த்தியாகவும் பட்டுப்
 போல் மிருதுவாகவும்
 வளரக் காரணம்"

V.V.D.

**தேங்காய்
 எண்ணெய்**

உங்கள் தேவைக்கேற்றபடி
 பல்வித பாக்கிவஸ்துகளில்
 கிடைக்கின்றது.

V. V. தனுஷ்கோடி ஓட்டார் & சன்ஸ்
 தூத்துக்குடி-628 001

EP-VVD-1005

முடியு கட்டியிருக்கிறீர்களா? அவ்வளவு வந்து
கம் மனுக்கு இருந்துதான் உங்க தொழிலை!
அதுக்காகக் கெவ்வமாதம் போய் சொன்னி
'ஏமாத்துகிறீர்களா?'

ஆனால் இவளது ஆத்திரத்துக்கு எதிர்
மனதுமான் சாந்தத்தில் அவள் பதிக் சொவ
லாள். "சாரி தேயி. நாமெல்லாம் கிவரம்
தெரிஞ்சவங்க இப்படி வார்த்தைகளை வார்த்
தைகளைப் பார்த்துக் கூடாது. வார்த்தை
மனுக்குத் தனிவா என்று அர்த்தம் இருக்கு!
வார்த்தைகளுக்கு அர்த்தம் அது தீர
பாசைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கு. நான்
சவியாணம் செய்துக்குறேன்னு சொன்னதை
செய்யும், மோசடிக்கு சொந்தமில்ல, அது
எப்படியாவும்?" தீயவ யோசிக்கப் பாரு.
அதுதான் தீயவ சொன்ன மாதிரி. ஒரு ஆறு
மாசம் ஒரு சொர்க்க வார்த்தையை வாழ்த்த
திருக்கோம். ஒரு சொர்க்க வார்த்தை கெட்
டதான்! இதுவ கனக்கு மட்டுமே இவ்வப்
கெட்டிருந்தான் நான் சொன்னது போல்
தான். ஏமாற்றத்தான். ஆனால் உனக்கும்
என்னவாக்குச் சந்தோசம் உண்டாக்சே
என்கிறேன். நான் முடியாத சந்தோசம்
கொடுத்தது எப்பிடி கெட்டதாயித் அது
பயிற் இப்படிக்கி மறுபடியும் ஒரு தரம்
நினைக்கப் பாரு. டார்லிங்."

சொன்னாளுக்குத் தீய விடுவிறத்துக்
கொண்டு வந்தது. இந்த வஞ்சக இப்படி
யொரு தினத்தை எதிர்பார்த்தே. தனது
தாக்க சான்றி வாரணாடு ஏதாவது
தவராமல் அவளது இருத்திருக்கிறாள்! இருத்
தாதும் அவள் சீக்கிரம் தன்னை கூறிய
படுத்தித் தான் எதிர் வாதம் செய்வ
ஆரம்பித்தாள்.

"அப்படியே இருக்கட்டும். ஆனால் வார்த்
தைப் படுத்திப் பகன் அப்போதைய
என்பது. இருத்தால் போதுமா? சந்திர
மாசம் இருக்க வேண்டாமா? ஒரு ஆறு
மாசம் சந்தோசம் கொடுத்து விட்டு
இப்ப வந்தோடு. முழு வார்த்தைகளைப்பே
சாவு செக்குகே உங்க போய் உறுதிமொழி.
என்பதுமட்டு மட்டுமில்ல. என் அக்கா
தங்கச்சன் வாழ்க்கைகளைக் கூட." அவள்
கண்களில் நீர் கட்டியது.

மனை: "வர வர என்னைப் புட
வைக்க, நகைகள் போல் இருக்கிற
ஆவரணம் போலிருக்கம்?"
"நிஜமாகவா?"

"சந்திர நாளைக்குதான் பழைய புட
வைகளையும், நகைகளையும் போட்டுக்
கறது?" - ஏ. கே. சங்கர்

"சேர்சே. என்ன இது என்னா? வரத்
திகைசர் மாதிரி. சிவீமா கதாராவி
மாதிரி."

"தானிக்க தொப்பு மேலே திக்கிறேன்."

"இப்போ டார்லிங். இது பொய்த் தோற்
றம். நீ போயி. விட்டே. பாரு சொன்னான்.
என்கன் சொன்னான். சொண்டா தெரட்டாவ
அடிக்கிறேன்னு தன்னை விடுக்கப் போட்டுக்
கிட்டு ஒரு ஆட்டம் ஆடு. தொடுப்பென்காம்
இருக்க எடம் தெரீயாமர் பந்தது போயி
டும?"

அவளுக்குப் பழையபடி சொயம் வந்தது.
"தொடுப்பை அணைக்கட்டு, அப்படியும் அவங்க
பயத்து போயி அவரை அவரமான் ஏற்பாடு
செய்திற வகையாவது கட்டிக்கிட்டு வாழ
வாக்கும்!"

"அது உம் இஷ்டம்."

அவள் கட்டென்று மீண்டும் தனித்
தான். "மெண்டாம் ரகு. நான் உங்களைப்
போல தென்கைவ. நான் உங்களை மனசாகக்
சாதலிசென் தீங்கதான் எவ்வாறும் நெனச்
சேன உங்களைத் தவிர வேறொரு ஆறோட
வாழ முடியாத ரகு. அந்த உறுத்தியோட
என்னுள் வாழவே முடியாத ரகு."

"இது ஏன் உங்களை உறுத்தினும்? What
was there?" நாம் நெனக்கு பெரும் ஒரு மயஸ
தென்று டென்னிஸ் விசையாடி வீசுத்து அது
உறுத்தமா? அது போவததான் சென்மாம்.
yes! It's also a plausible game!"

"தான் அப்படி யெல்லாம் நெனக்கிற
மாதிரி வந்தாயிடு ரகு."

"நீ வளர்த்த வித்துக்களாக நான் தெரைய
துக்க முடியுமா?" அவள் போய்த் தன்
மடுக்கையில் உட்கார்ந்து எம்மையிடங்க
கொண்டாள்.

அவளுக்கு அடுத்து என்ன செய்கதென்று
தெரியவில்லை. தானொரு ஆறுவிரக்கிற
தொம்ப சொல்லியமான் ஒரு தனத்தில்
கட்டார்த்து கொண்டு இவள் உத்துவம் பேச
கிடுகள். பெண்ணுவிருக்கிற தனக்குத்தான்
புத்தி இக்காமல் போய் விட்டது.

ஆளுதான் விட்டுவிட்ட முடியுமா? என்ன
செய்வனாம்? மிரட்டிப் பார்த்தனாம்?

"தான் இதோட ஒன்னும் செய்யாமப்
போயிருகென்னு நினைக்காதீங்க. என் அன்
னம் ஒரு போலீஸ் ஆபீசருக்கறதை தெரிவப்
புல வைத்துக்."

அவன் அப்போதுதான் கொஞ்சம் கோபம்
கொண்டவனாக, "சொல்லு போ" என்னான்.
இந்த ஆறுதலும் பொடித்துப் போகவே
உத்த அழுதான் அவளால் அடக்க முடிய
வில்லை. பொங்கி அழுதான். கூடவே,
இந்த அழுதல் இவளை இரக்கப்படுத்தவாம்
என்றும் தினைத்தான்.

ஆனால் இந்த அழுதல் ரகுவுக்கோ பெரிய
ஆதரம் சந்தோஷத்தைத் தந்தது. "ஆகா,
பெண்ணுவிட இவள் அழுதுவிட்டாள்.
இனி இவளை இறக்கம் தளர்த்துகிறேன்.
தடக்கக் கூடியதை தினைக்க ஆரம்பித்து
விடுவான்."

அது அப்படித்தான் நடந்தது. அழுது
முடித்துக் கண்ணித் துடைத்துக் கொண்ட
உதோசை விருட்டென எழுத்து வெளி
தடத்தான். (தொடரும்)

ஆரோக்கியம், ஆனந்தம், ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரம்!

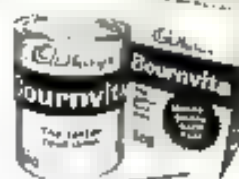

போர்ன்விடா பருகுங்கள்.

உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு இன்கலஸ்டிக் போர்ன்விடா பருகுவதுடன், போர்ன்விடாவில் கோகோ, மாஸ்ட், பால் மற்றும் சர்க்கரையின் சிறப்பான புகள் நிறைந்துள்ளன. நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக உணவுப்பான நியுனர்களை-காட்பரி தயாரித்து அளிப்பது.

கிரெட்டிஸ் போர்ன்விடா

உங்களுடைய வாழ்வும் நன்மை

உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு பால் தர உங்கள் விருப்பமாக உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு.

செந்த ஆயுர்வேத மருத்துவருக்கு

லலிதா பார்மஸி

வந்தாதிதம் : 1942

தலைமை ஆபீஸ் : ரும்புகோணம்-612001 (தமிழ்நாடு) (போன் : 128)

டிஸ்கி ரெகிஸ்டர் நெ. 40/31-8-78

செட்டுத் தொகுப்பு மத்திய அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது

உங்களுக்குத் தேவையான ஆயுர்வேத மருத்துகள் யாவும் கிடைக்கும்

நாள்பட்ட கிண்கல வியாதிகளில் ஆயுர்வேத சிகிச்சை முறைதான் தீவிரப் பயனை அளிக்க வல்லது என்பது யாவரும் அனுபவ பூர்வமாக அறிந்ததே உங்கள் உபாஸைகளுக்கு டாக்டர் V.R.L. சர்மா அவர்களிடம் நேரிலோ அல்லது 33 காசு தபால் தலைபுடன் கடிதம் மூலமோ, ரும்புகோணம் தலைமை ஆபீசுடன் தொடர்பு கொண்டு ஆலோசனை பெறலாம்.

எங்களது எய்லா தயாரிப்புகளும் சிறுக் கண்ட எமது பிராஞ்சுகளிலும் கிடைக்கும்.

1. லலிதா பார்மஸி, 52-A, பழையநாத் தெரு, மாயூரம்-609 001 போன் : 379
2. லலிதா பார்மஸி, 81, வடக்கு வீதி, சிதம்பரம்-608 001
3. லலிதா பார்மஸி, 39, ரங்கநாதன் தெரு, தி. நகர், சென்னை-600 017 போன் : 441454
4. லலிதா பார்மஸி, 105, கச்சேரி ரோடு, மலைப்பேட்டை, சென்னை-600 004 போன் : 73007

அசியதொரு கலியாண ஜோதிடத்தை
அறிந்து நாம் கொள்ள அசியதொரு நோயை

ஜோதிடப்பயிற்சி

(தபால் வழிப் போதலு முறைப் பயிற்சி)

பிரெய்ஸ் வந்த அமைப்பை அறிந்து பெருமை தரும் வழி உணர்ந்து - நடந்து சென்று நன்மை கொள்ள - துணை இருக்கும் இந்தக் கல்ய. இன்ன இன்ன காலத்தின் என்ன என்ன நடக்குமென்று இட்டெடுத்து வைக்கும் கலை இது ஒன்றே. வந்தெடுத்துப் பார்ப்பார்கள் - நம்ம தமிழ் மொழியிலே - நாளிலிசுப் பாடமாக்கி - நாமுடனே தருகின்றோம். எவ்வயது இனத்தாரும் ஏற்றெடுத்துக் கற்றிடவே - இதமாக முறையினிலே பதமாண பாடங்கள் தருகின்றோம். புத்தம் புது பாடங்கள் பொருந் இள மலர்கள், பூரிக்கும் விளக்கங்கள், - புதுமை மிகு தத்துவங்கள், பாடங்களுடன் தரும் 'நாட்டுறியு' பக்குவமாய் கற்றிட வே துணை நிற்கும். துன்பம் நீக்கும், கற்று முடித்தார்க்கு சான்றிதழும் பாலச் சிறப்பாகத் தருகின்றோம்.

சேரும் நிறைவு - செலுத்தும் கட்டணம் அறிதற்கு - உய விலாசமிட்ட 50 ரூபை. தபால் தலை ஒட்டிய கவரினைத்து 10-2-82க் தேதிகளுள் மனுச் செய்து கொள்க.

பிரபல ஜோதிடர் ஜோதிடஞ்சீரியர்

ஸ்ரீமத் ஜெயவீரகேவா

யோகி, ராஜகியாகப்பயிற்சியாளர்

பிளாட் நெ. 204, கதவு எண் 5, அண்ணா நகர், மதுரை-625 020

அடியாச் செல்வம்

தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், பஹியாசம், இந்தி என்னு நூற் றுறப்பது படங்களுக்கு இசையமைப்பாளராகப் பணிபுர்தியவர் திரு எஸ். வி. வேங்கடராமன். 47 வருஷங்களாகத் திரைப்பட இசையமைப்பாளராகப் பணிபுர்தியும் திரு எஸ். வி.வி., அது தவிர, வாடுறெயிலும் உ.வி.யிலும் இசைத் தட்டுக்களாகக் கலையும் இசை யமைத்து வருகிறார். அந்த நாளைய புகழ் வீரர், குறைய சென்றதரி போன்ற பல வெற்றிப் படங்களுக்கு இசை அமைப்பாளராக இருந்து வருவது சேர்த்தவர். இவர் இசையமைப்பில் "காந்தியியை வகுப் பீதம்", 'அரும் தாரும் தேவ மாதேவே'—போன்ற கந்தை இசையும் கேட்டு ரசித்து படிப்பீரேனும்.

கேள்வி: இசை இசை அமைப்பில் அந்த தாட்சத்யத்தும் இப்போதுள்ள நிலைக்கும் இசையில் என்ன மாற்றம் காண் கிறீர்கள்?

எஸ். வி. வி.: அப்போ எல்லாம் 'கொலிகம்' பூங்கொ போட்டுப் போட்டால் ரொம்பவும் ரசித்துக் கேட்டார்கள். பாடுவார்கள், அதே மாதிரி கொலிகம் முறைமையே பூங்கொ போட்டா இப்பக்கூட தம்ம ரசிகர்கள் ஆர்வத்தோட கேட் பார்கள் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்.

இப்போது வருகிற இசையமைப்பாளர்கள் எல்லாம் கரி தாடக இசையை நுகரஞ்சுகமா ஆகிவிட்ட பங்களி அதுவே மேற்கத்திய இசையையும் கவந்து விடுகிறார்கள். இதனால் இவர்களுக்கு ஆற்றிய குறைவு என்று நான் கொஞ்ச மூட்டேன். காவத்துக்கும் தேவவுக்கும் ஏதப் பூப்படி இவர்கள் செய்தாலும் அபார திறமைகளில்கூடாம்.

கேள்வி: உங்களுடைய படங்களில் மேற்கத்திய இசையைப் பயன்படுத்திய சத்தரப்பங்கள் பற்றி...

எஸ். வி. வி.: ஜான் செனத்தர் போன்ற படங்களில் அப்போதே வெங்கடாள் மியூஸிக்கைப் பயன் படுத்தினான். எனக்கு கொலிகம், வெங்கடாள், இந்தி எவ்வாமே ஒரு வரப்பிரகாரமாக வந்தது. எனையும் காப்பி பண்ணும் ஓர் தினவராவே பூங்கொட்டேன்.

கேள்வி: யார் யாருக்கெல் லாம் நீங்கள் இசை அமைத் துத் தந்தீர்கள்?

எஸ். வி. வி.: ஸ்ரீமதி எம். எம்., டி. ஆர். ராஜ குமாரி, கண்ணம்மா, காள்தண்டமாலை, பிஷு வல்லி, பி.யு. சிவசுப்பிரா.

ஐ. எம். வி. வேங்கடராமன்

தொடர்வாகப் பாடுவதற் போன்ற பல கலைஞர்கள் என்ருட இசையமைப் பிலே பாடினார்கள். ஜாபி டர், ஜெயிணி, பிரகதி பிக் கர்ஸ், ராஜராஜேஸ்வரி பிக் கர்ஸ், சந்திர பிரபா கிணி டோன், எங்காத்திலேவும் நான் மியூஸிக் கல-ரக்ட் பண்ணினேன்.

கேள்வி: அந்த 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

கேள்வி: தங்களுடைய இசையமைப்பில் வந்த முதல் திரைப்படம், அது தொடர்பான மற்றக் குடி யான அனுபவம் ஏதாவது உண்டா?

எஸ். வி. வி.: அந்த தாளைய பிரகதி பிக் கர்ஸ் என்றிருந்தாபுனத்திலே திரு எ. வி. எம். மும், திரு கபலாபாா கேட்டி யாரும் தந்தருமார்.

ஒரு படம் எடுத்தார்கள். 1937-38-ல் தயாரான படம். அப்ப எனக்கு இருபத் தெழு வயசு. அதுக்கு முன்னு வரும் முன்பே இருந்தே சில படங்களுக்கு ஏதாவது பிள் ளணி இளை அமைச்சிடுங்கிசேன்.

செட்டியார் என்னைப் பெங்களூரிலே எத் திக்கார். தந்தையார் படம் எடுக்கிறேன். அநிலே பரொடக்களை இயக்கிறது ஆக இருந்தனாரு. உடைக்கு அனுபவம் இருக்கிற தாலே கூட இருந்து செவனு சொன்னார். அந்த தந்தையார் படம் தமிழ். மராட்டி. அரித்தி முன்னு மொழியிலேயும் தனித்தனி ஆர்ட்டிஸ்ட் போட்டு எடுக்கப்பட்டது. அப் போது ஹிந்தி மராட்டிப் படங்களுக்கு மியூசிக் ஸ்டரக்டரா இருந்ததில். உங்க தமிழ்ப் படத்துக்கு மியூசிக் ஸ்டரக்டர் வேணு மென்று கேட்டார்.

அப்போ செட்டியார். இலாதான் எப்ஃ மியூசிக் ஸ்டரக்டர்னு சொல்லி என்னை அவர் கிட்ட அறிஞசம் பண்ணினார். 'மிட்டா எசு லி. நீங்கனே மியூசிக் பண்ணுவான்' என்று சொல்லி என்னை அந்தப் படத்திலே முதல் முதலா மியூசிக் ஸ்டரக்டரா அவர் ஆக்கிவ சம்பவத்தை என்னுட்குமே என்னுட மறக்க முடியாது. முதலிலே பவமாதத்தான் இருத் தது. ஆனால் என்ரு கூனே இருந்த ஒரு சக்திதான். அந்தப் படத்துக்கு டயூன். மியூசிக் எங்காம் கம்போஸ் பண்ண வசை எங்கிய ஒரு இளை அமைப்பானது ஒரு வாக்மிற்று.

கேள்வி: பாடங்களுக்கு இசையமைக்க பெறிக் அந்த நாட்டாளிலே இருந்த பாடிக்கப் எப்படி? சோய்கள் என்ன?

என். ஐ. லி.: அந்த நாட்களிலே ஒரு பாட்டை அரை மணிசின் கூட கம்போஸ் பண்ணி ரெக்கார்ட் பண்ணி விருக்கோம். குதிரைச் சொல்லும்து. டி. ஆர். மகா லிங்கம் தயார் இதுவ தேம் படத்திலே வர 'காதலி அம்பாடு'ங்குத பாட்டைச் சொல்ல வாம். ஏற்கனவே ஒரு பாட்டை ரெகார்ட் பண்ணி குடிச்சபுதம் ஒரு மணி தேரம் இடைவெளி வெடச்சது அந்த தேரத்திலே தான் உப்பதான எழுதின இந்தப் பாட்டை அரை மணி அலகாச்சத்துஞ்சினே மியூசிக் கம்போஸ் பண்ணி ரெகார்ட் பண்ணிடும்தம்.

சில பாடகளை ஒரு மாசம் ரெண்டு மாசம் கூட ரீதர்கள் பண்ணி ரெகார்ட் ஆனது உண்டு.

தயார்கள் பாடின காலம். பாட்டு டியூன் எல்லாம் பதினாத்து இருபது தான் கூற்றுக் கொண்கார்கள். அப்பதும் லாத்தியக் குழு போட சேர்த்து பத்து தான் ரீதர்கள். அதற்குப்பிறகுதான் ரெகார்ட் ஆம்தம்.

பத்து தியுசுட் எட்டு தியுசுட் வர கோரஸ் பாட்டுஞ்சு ரெகார்ட் பண்ண னுத்து மணி தேரம் ஆம்தம். மற்றப பாட்டுக்களை அரை மணிசின் ரெகார்ட் பண்ணுமோம்.

இங்குள்ள ரெமக்கோர் ஒங்கொரு பாட் டைடும் தயாரிக்கையேதான் இப்பவும் அந்தப் பாடகன் காதலிலே ரீதாரம் பண்ணிண்டு இருக்கு. பிராஸ்போன் கம்போனி. அமைக்கோம் தாது அருக முன்னுக்கு மேல் பது பதினா போர்? அமைவுப் கிற்போர் உருது.

செட்டி: வேண்டாம் மாம்: ஆனத்தன்

**கஜபத்
அண்ட்
கோ
கமல்**

சரவணம்

மாவரைக்கும் இயந்திரம்

ரவணம் கிளாஸ்கோ, இந்தியா

- o 4 பேரிருக்களால் தயார் செய்யப்படுகிறது
- o ஒரு வகுட உத்திரவாதமுள்ளது
- o பெரிய நகரங்களில் எங்களுடைய மாவரைக்கும் இயந்திரங்களுக்கு ஆயுட்கால இலவச சர்வீஸ் செய்து தரப்படுகிறது

தயார் செய்யுங்கள்.

சரவணம் இன்ஜினியரிங் டிரேடர்ஸ்
கோயமுத்தூர் - 641002

கூடல்கள்

NEETHA TRADING AGENCIES, BOMBAY - 14
V. G. FANEERDAS & CO., SION, BOMBAY - 22
TAMILNADU STORES, KAROLBAUGH, NEWDELHI - 8
KARTHIK ENTERPRISES, MADRAS - 28

Phone: 440490
Phone: 474789
Phone: 567320
Phone: 71824

12-1

சுசேசனில் முதலீடு செய்பவர்களின் எண்ணிக்கை
நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது...

நீங்களும் அவர்களை தொடருங்கள்

நங்கள் பேரில், எங்களுடம் முதலீடு செய்பவர்களின்
அனுபவங்கள் எங்களுடம் பிழைப்பு- நான்கு நாள்
அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும் அவர்கள் எண்ணிக்கை,
நீங்களும் அவர்களை போன்றி பயம் அடைபடுங்கள்

நங்கள் ஸ்டாஃப்டுமேலும் ஏதற்கு கொண்டு செல்லுதல் கிடைத்தல் ஈட்டி அளிக்கிறோம்.
15% — 18% மாதந்தோறும், வாராண்ட்தோறும், அரைவாண்ட்தோறும் மற்றும்
ஆண்டுதோறும் ஈட்டி தரப்படும் (ரூ. 3000/க்கு மேற்பட்ட
கூலிக்கு கட்டும்)

23.19% (ஏதத்தாழ) கூட்டாக, ஸ்டாஃப்டுமே 3 ஆண்டு வரையில் ஒரு வருடம் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்

66.67% (ஏதத்தாழ) ஈட்டி, 3 வருட கொக்க சர்வீஸ்களுக்கு வரப்படும்
குறைந்தபட்ச முதலீடு ரூ. 1000ம் ரூ. 500ம் கூட்டுத்
தொகைகளும்.

SUGESAN FINANCE
INVESTMENT
(COPYRIGHT REGISTERED)

39, Rajah Road, Madras-600 001
Phone: 36870, 22495, 22466/67.
Telex: 041/490. Grams: SUGESANS.

BRANCHES: AHMEDABAD, BANGALORE, BOMBAY, CALCUTTA, COCHIN,
COMBATORE, HYDERABAD & RAJAST.

வினாக்கள்
'சித்யே'...

“வா...வா... சீமா... டிரெவின சேட்... டா... டா... பாரு கத்திருக்கா பாரு... சித்யே சீமா... நம்ப புகழி சீமா!”

“பா...பா... சித்யே... ஆறு மணி நே... உஸ்... உஸ்... இந்தக் கல்யாண மண்டபம் இருக்கிற இடமே தெரியலை, டாக்ஷிணரன் கத்திக் கத்தி வந்தான்.”

“ஏண்டா, துரைசாமி... கொத்தகரன் சாவுக்கு நீதான் தானிக்குப் போகணும். ஆமா... ரெடியோ ஆர்டிங் இன்னும் இரண்டு மூன் வேலையிலிருந்து எணமவக்கார சாம்பு!”

“அவருக்கு ரெடியோ ஆர்டிங் புகழி... ஆயிரம் காங்கிக் கொடுத்துக் கட்டுப்படி ஆசாதுபோகிறது.”

“ஏண்டா முனுசாமி... காசை மறந்த இழுத்துப் பிடிக்கக் கட்டுடா, விழுத்துடப் போகிறது.”

“சார்... நிருக்ஷணர்த்தி சார் அனல் பிசைர், சார் கேட்டிருக்கிறீர்களே.”

“ஆமா... இரண்டு தானிக்கு தாது இடம் போக வேண்டி விரும்பும். உங்க பேரு என்ன புரையார்?”

“பீட்டர்... காரணம் இருக்கேன்.”

“பாட்டா அது கம்பத்தைய் பிடிக்க ஆட்டறது... பார்க் வீட்டுப் பச்சைகளை கான ரமா இருக்குதுங்க.”

“அக்கை தவதானியைப் போட்டலம் எக் லாம் எங்கே வரே?”

“ஏன்டி கமயா, நெஷனல் பீட்டர் தான வாசத்துக்குப் போடச் சொசைப் போதே... சாம்பு பீட்டர் சொல்லு, துண்டைச் சின்னச் சின்னதான் போடச் சொல்லு. கார்ப்பட்டி, பெரிசாய் போடப் போகுங்க. அவளுக்கு என்ன ஆக்க?”

“செல்லப்பா, எத்தக் காயிரானியே கவர், எநியே சோக் அண்ட் லெயிட்லுன்னு லாப கமயா பட்டம் எடு... கவர் பீதியே எத்தனை வாங்கினேன்!”

“கலி... பீதியே கப்பலாக் கெடக்கலை. லோக்கியே வாங்கினேன்.”

“என்னடா சீன... எங்கே ‘ஜக்’கோடு காப்பி எடுத்துண்டு போதே?”

“மேலே ஐராவமுது மாமா எங்காம் சிட்டாயுண்டிருக்கா, அவதான் கொண்டு வரச் சொன்னு.”

“கெத்தியே பாக்குக்கட சேப்பாசை லுட்டைக் கணக்கா.”

“ஆமாம் மாமா, மறக்கே போய்ட்டேன். பண்ணிப் புணக்கியே கூட எடுத்த துண்டு வரச் சொன்னு.”

“துயம்... இப்படி வா... வங்கு இட்டு ஒரு கை என்னெனவத் தனியே வெக் கிறேன்.”

புவாக்

கல்யாண வீடு!

சிகஸ்திவன்

“என்னெல்லாமெண்டாம், வெண்ணெயும் வெண்டாம் பாட்டி. து டொண்ட் நைத் தில திலகம்.”

“சகிதாண்டி... நீ எம்.ஏ. படிச்சிருக்கலாம். கம்பிரதாயன்னு ஒண்ணு இருக்கே, குனிச் சிட்டு தலதாய் பட்டுப் பு நவனயக் கட்டிண்டு இரு.”

“காங்கு வலி,காணி...இப்படித்தான் தானமா ஸரதா...பார் பார்... உன் கல்யாணத்துக்கு தாய் எப்போ வரவேணு.”

“சார்... சார்...”

“பார்ப்பா...”

“கவனமடக்காரணங்க, கட்டிக், மெத்தைக்கு எத்தியாத்திருக்கேனங்க, இறக் கிட்டடுமா?”

“வார்டு அவன்? இங்கேயா டெலிவரி பண்ணச் சொன்னான்? நம்ப விட்டியே போய் இறக்கு, பாசேறி தெரு பறிசைறாம் தம்பர்.”

“இங்கே எத்தானம் வாரு? டெலிபோன் கத்திருக்கு.”

“சார்... டெலிஹாம்... கலியாணப் போண்ணு தம்ப குழந்தைங்களா!”

“இக்கப்பா, தான் பிள்ளை விட்டுக் காரன்... இனும் அவங்கிட்டே போய் வாங்கிடுகோ...”

“செஷனலே வார் கச்சேரிங்கு போட நியை.”

“வாங்குபுயாம்... இவானுக்கு கீபேயிச் சிறை...கம், கம்மா ஒரு மணி நொயோ. காம்...”

“எவ்வடி பதமா... வா இப்படி சித்தே... எவ்வாடி சேய்வதே? கையிலே என்ன கொடுத்தே?”

“எவ்விலென்னு ஒண்ணும் கொடுக்கவே பெரியவமா இருத்தாலும் தகை, கட்டு புகழி, க்குட்டிக்கு அம்பாக்குப் போய்ட்டு...க...”

“அம்பதா... அத்தக் காலத்திலே பூச்சி கொபாறன் அனல் தாள் கலியாணம் பண்ணுங்க. கனக்குகே விருத்த பண்ணுங்க. முப்பதாயிரம் கூட ஆகலை... வேலையாள் அப்படி ஆயிட்டிது!”

“சாது தானிக்கு பாங்கேயிருந்து எத்தனை ருபாயிலிது துதிருதுதுவாங்கிண்டுலா... பூமாதியா, கன்னி ரோய் கவப்பா சிங் காரம்.”

“கார்த்தாயே எழு மணிக் குமார்த்தம், ஆறு மணிக் கிரதம் பண்ணிடணும் ராஜ சோபாவா.”

“வாத்யார் கலாமி, இந்த கிரதம் கிரதம் எவ்வாம் ரொம்பத் தொங்கி. மந்திரத்தக்கட ஸார்ட்ணாண்டியே சொங்கித் கட்டுப்பட்டு முடிவுச்சோ...”

பொட்டிக்
கதை-19

ஒரு தாயின் சரபம்

பாண்டிச்சேரி, காவல்துறை

பேலின் மடியிலிருந்து பாச் வெளிக்கே
கோடாக 'சரி...சரி...' என்று ஒரே வேகத்
தில் குவனாவில் விழுந்து துரைத்துக் கொண்
டிருந்தது. குவனாவில் போலீசுக் கமிஷனரின்
பேய் பட்டத்திலிருந்து நுரை பட்டமெனச்
சின்னதாக வெடிக்கத் தாயம்மா இடது
கையை வளர்த்தி கொண்டு எழுந்தாள்.
வாசை பக்கம் காவலு ஒன்று கேட்டது.
பழக்கப்பட்ட தாயம்மா சரித்துக்
கொண்ட உள்னை வந்தாள். அவள் கண்
கள் முறுசாமிதான்.

"இன்னும் புதுச்சேரிக்கு வந்திருக்கிறது
கடிக் என்னு தெரியுமா? நீயாட்டுக்கு
உன் வேலையைப் பார்க்கிறியே?" என்று
பிரட்டினும் முறுசாமி.

ஒரு நகயில் பாச் குவனாவும் மற்றையர்க்
விட்டா அனாமக விவாபாரத்துக்குக்
கொம்பிய தாயம்மா பட்டென நின்று.

"ஆமாப்பா, நீ துபாய்க்குப் போய்க்
கை திறையத் துட்டிச் சொத்துக்கினை
வந்திருக்கே பாரு. அதான் அப்படியே
புரிச்சுப் போய் ஆரத்தி கரைக்க ஒடினேன்.
வேறே வேலை என்னப்பா எனக்கு? எப்பப்
பாரு காராயம் காய்க்கறதும் குடிக்கிறதும்
குதாபுதும், செவிலியை போல் ஒரு கருவுப்

புது பாரம்பு... சக்காத்திட்டு வரதும்...
மீத...என்கமோ ரெண்டு பக. ரெண்டு
என்கம வச்சப் பாடுபடறேனா என்
பொல்லப்பு கட்டுகிறேன். இவ்வாட்டி குளம்
குட்டையிலே மிதந்து கிடப்பேனா' என்று
படபடெனப் பொறித்தாள். அவனுக்கு
சாப்பாடு போட்டாள்.

"துன்னாட்டு வரசலயெயே கெட. என்
கெவாவது கத்தப் போயி, ரதே" தாயம்மா
கொம்பினாள். அவளை இடித்துக்கொள்வது
போல் கோமகா ஒடிவந்த கபாலி கள்ளை
முன்றுதான்.

அவன் மேனே மோதிய அநிச்சியால்
குவனாவில் நிரம்பியிருந்த பாச் கரும்பிச்
செறிவது.

"சலிவன் புடிச்சவன். அப்பனுட்டமே
வளர்த்து கெடக்கு. பாணக் கொட்டி
வலித்தியே மண்ணைப் போட இருத்தியெடா
பாவி. அப்படியா ஒரு ஓட்டம் ஒருவே?
பத்துப் பைசா சம்பாதிக்கத் துப்பு இல்லை."
என்று திட்டியபடி இருப்பினும். கபாலி
செவிலிருந்த போட்டலத்தை எரவாணத்
தில் மனறத்து வைத்து விட்டுப் பெரும்கை
விட்டாள்.

"இன்னுடாஅது?" என்று சத்தெடுத்துடன்
கேட்டாள் தாயம்மா. ஏதாவது பொதை
சமாச்சாரமா? கட்டத் போருமா? இருட்டு
விவகாரமா?"

"உனக்கு இன்னு கம்னு கெட" என்று
எரித்து விழுத்தவன் சாப்பிட்டுக் கொண்
டிருந்த அப்பாசைப் பார்த்தான். "அட!
இன்னிக்கித்தான் சிக்கா து? உசாரா இரு
அப்பா, புதுசா இனுகபெகரு வந்திருக்காரு
தம்முக்கு. ராசவேலுவாம். ரொம்பக்
கண்டிசனும். எப்போக்கொத்த ஆளானுதும்
வகைச்சப் பிடிக்கெடாராம். இப்ப தானே

காட்டிக்கத் தெரிஞ்சேன். தாயமா...
வாந்துட்டேன்." என்று வெள்ளமாய் பொது
விய வியர்வையைத் துடைத்தபடி எச்சித்
தான்.

"மகராஜன் உங்களை கொண்டு போய்
ரெண்டு வருசம் கன்னே வெள்ளாடு நாலு
மாரியத்தானுக்குப் போடக்கூட பண்டக
கரேன். ரெண்டு வருஷம்னுதும் திம்மதீயா
இருப்பேனே" என்று கூறியபடி பங்கு
விய தாயம்மா கூட்டின திம்மதீயா
'என்ன பெயர் கொன்னா?... ராஜாவது
ராஜாவேது... என் வேது... என் வேது...
இருக்குமா?'

தாயம்மாவுக்கு முதுகில் கரணமாய்
பிறந்தவர்கள் மூன்று பெண்கள். அப்போம்
பேது முனிராமியாய். என்னவென்று
தாயம்மாவுக்குத் தெரியாததான். இதை
மூலம் பிரபோசனமில்லை. என்று தாயம்மா
கூடையில் மாடுகளை வாயில் அகிட்டுப் பாடு
பட்டு வாயிறு வளர்த்து வந்தான். பெண்களை
எப்படியாவது கல்வாணம் பண்ணிக் கொடுத்த
விட்டான்.

எனக்குமுத்தை வேலுவின் மென் கூசு
லுக்குக் கொண்டு ஆசை. அப்போக்கொண்டு
வளர விட்டாய். அவளை திறையப் படிக்க
வைத்துப் பெரிய உத்தியோகத்துக்கு அனுப்ப
வேண்டும் என்று ஆசை.

தெருவின் முதுகில் விட்டால் வளக்கும்
தம்பிக்கு நீண்ட நாட்களாகவே முத்தை
இயங்காத ஏக்கம். தாயம்மாவின் இருப்பில்
உட்கார்ந்து துருதுருவென்று விழிக்கும்
முத்தை வேலுவை வாயில் ஆசை மீதரக்
கொடுக்கவான் ராஜகட்சமி.

"குழந்தையை இங்கேயே விட்டுட்டு
தீ போய் எல்லா விட்டுக்கும் யாங் அனாத
னுட்டு வாயேன் தாயம்மா. விட்டுக்குப்
போதுப்போக கூட்டிக்கிட்டுப் போயேன்"
என்றார் ராமசாமி.

அதையும் சரிதான் என்று தென்றியது
தாயம்மாவுக்கு. இரண்டு வயது வேலு

வீதியும் செல்ல ஆரம்பித்திருந்ததான் சிறு
இறக்கிவிட்டுப் பால் அளக்குமபோது மூட்டை
பாட குழாய் இக்கப் பால் குவளைக்கிறப்
பிடுங்குகூட. வந்ததில் வேறு என்னுமாதம்.

பங்கு முயலாமல் ஏறமமாக இருந்தது.
தாயம்மா கண்மீதிதான். பிறகு அதை
கருகமாகக் கிட்டிது. பாலா பிறந்த பிறகு
கூட தாயம்மாவேலுளவக் கூட வே அழைத்து
கூடியதும். ராஜகட்சமிமீட்டப் விட்டு பிறகு
அழைத்துப் போவதுமாகவே இருந்தான்.
அந்த நேரங்களில் ராஜகட்சமி வேலுவின்
கைகளில் சிலகட்கில் நினைத்துவிட்டுக்
கவாயி பாலுக்குக்கூட கொண்டு அளவ
அரை அப்படியே முழுவதில் பிறிதியில்
பங்குக் கண்ணுக்குத் தென்படும்பான்.
அவசது ராமசாமி அவனை மடியில் எட்டி
வைத்துக் கொண்டு அவனுக்காகவே வாங்கி
விடப் பூச அளவ கைகளில் பிறகு ஆறு
தூசைக் கட்டிப் பழக்கிக் கொண்டுமூட்பார்.

இருதான் தாயம்மா வானை குவளைபட்டல்
வேலுவை அழைத்துப் போக ராஜகட்சமி
விக் விட்டுக்குள் தழைத்தான்
ராஜகட்சமிவின் கண்கள் பனித்தன.
"தாயம்மா! இந்த ஒரு வருஷத்துக்கும்
மேலே வேலுவைக் கூட ரொம்ப ஓட்டுதலாய்
பழகிட்டாய். அவனை எப்படியும் சிறியது
தான்வே தெரியும்."

ராமசாமி தொண்டையைக் களைத்துக்
கொண்டார். "தாயம்மா! நான் சொல்
தேனென்று தப்பா திடுக்கிடாதே. வேலுவை
தக்காய் படிக்க வேக்களையு ஆசைப்
பட்டு. கைக்காது வந்தி இல்லை. புருஷனும்
ஒருக்கமில்லாதவன். எத்து விட்டாரமும்
இக்கென்று சொல்றே. தாயம்மா... தாயம்மா...
வேலுவை அழைக்கிவிட்டுப் போகட்டுமா?
தீ ஆசைப்படறபடி திறையப் படிக்க வைக்
கிறும். தக்க பண்புன்ன, தேரையானது
வனக்கிறும். இதுவே என் குழைவு
திரும். என் ஆசையும் நிறைவேறும்."
ஒக்கித் திறைக் கூறி முடித்தார்

ராஜாட்கமி ஏதாவது பேராமல் ஏகத்தடல் பாரிவையாவேயே செஞ்சிருன்.

தாயம்மாவுக்குக் கிரென்றது. தஞ்சை வளர்ப்பாரிவந்தான். ஆனால் அதற்காக... பெற்ற பிள்ளையை அவர்களுடைய தூக்கிக் கொடுத்துவிட முடியுமா? வெடுக்கென குழந்தையைப் பிடுங்கிக் கொண்டு விடுவிடுவென விட்டோடு நின்றான்.

"பாத்தியா அப்பா! ஏதோ புள்ளையைக் கொஞ்ச நேரம் விட்டுட்டுப்போய்ந்து சொன்னுக்கொண்டு பாத்தா புள்ளையைவிட கொடுத்திரு. எடுத்துக்கிட்டுப் போயேன்னு சொன்னுக்கொ. என்னுங்க தாயம் இது! பெத்த புள்ளையைக் கொடுப்பாங்களா?"

"துட்டு எவ்வளவு கொடுப்பாங்களாம் கேட்டியா? சோத்துக் காசெல்லாம் குடுத்து வாங்காதே. நிலையக்கொ" என்றான் முன்காமி.

அவ்வளவுதான். உடம்பெல்லாம் பற்றி எரியப் பத்திரகாலியாக எழுந்தான் தாயம்மா. "அடப் பாவி! அங்கம் பாசத் தொட புள்ளையைக் கேட்டாங்க. முடியாதான்னு வந்துட்டேன். நீ பணத்துக்குப் புள்ளையை விக்கச் சொக்கறியே. வேணும்பா வேணும். இவன் இங்கே இருக்கவே கூடாது. குட்டிக்கவரா ஆக்கிரவே நீ. இக்காட்டா குடிக்கப் பணம் இல்லைன்னு எங்கேயாவது கூறி வேலை செய் இவனை வித்துடுவே. அந்த மகராஜிட்டுயே வளர்ட்டும் என செல்வம்."

தாயம்மா வேறுவகை தூக்கி ராஜாட்கமி கையில் கொடுத்தான். "அம்மா! இது இனிமே உங்க பிள்ளை. அதான் கொஞ்சவேன். இனிமே இவனுக்குத் தாய் தப்பன் எல்லாம் நீங்க ரெண்டு பேரும்தான் இவனை தவ்னா வளர்த்து போனீஸ் வேலக்கு விடுங்க. இவனோட அப்பனைப் போல இருக்கிற பொய்க்காதவங்களைப் பிடிக்கத் தண்டிக்கிற வேலையை இவன் கிட்டக் கொடுங்க" என்றான் ஆலெசமரன்.

ராமசாமி தந்தியுடன் பார்த்தார். "உன் விருப்பம் போலவே இவனை இவ்வப்பெட்டர் ஆக்கிட்டுறேன் தாயம்மா. நிரூபித்தானே?" கனியுடன் கேட்டார் ராமசாமி

தாயம்மா ஆசையுடன் வேறுபின் கண் எந்தித் குத்தமிட்டுத் திரும்பினான்.

முன்னாமிக்குப் போகாத தெவித்ததும் தாயம்மா வேறுவகை நடுவரிடம் தந்திக் கொடுத்து விட்டதாகத் தெரிவித்தான். அவன் மிரட்டியும், கெஞ்சியும், பழுவதை கேட்டும் கூட அவன் யாசிடம் கொடுத்தான் என்பதைத் தெரிவிக்க மறுத்து விட்டான்.

அந்த நேரம் இருபத்தைந்து வருஷங்கள் ஓடிவிட்டன. இந்தநேரம் ராஜாவேறு போனீஸ் வேலையிற் சேர்ந்திருப்பான். கல்யாணம் ஆகி மருமகனும் வந்திருப்பான். இங்கே கபாலியும் கிரமப்படி வளர்த்திருந்தான். பழுவதை அரங்கம் விருத்தகாலியையும் இருத்துவிட்டு வந்தான். அப்போது இருந்த பழுவதில் புதுப் புது கல்யாண நிரூட்டு விவாபாரச்சையும் கற்றுக் கொண்டான்.

முன்பெல்லாம் தாயம்மா புருஷனை மட்டும் தான் நினைத்தான். இப்போது பிள்ளையையும் சேர்த்துத் திட்ட ஆரம்பித்தான். நொத்து போரும் நேரங்களில் அவன் ஆறாதுக்காக நினைத்துக் கொண்டே வேறுவைத்தான். அவன்... அனாத... இவ்வப்பெட்டர் ராஜ வேறுவாக... அப்படியும் இருக்குமோ?

புத்திரபொன் அழகாய்ச் சிவப்பாய்தின்ற வன் ஆகை நேரப் பார்த்தான் தாயம்மா. மகராஜி! நீ என் மருமகனா இருந்தா எவ்வளவு தன்கா இருக்க?"

"பாச இவன் ஊத்தட்டுமா?"

"எவக்குப் பால் வேணும்தான். இந்த ஊர்வே தாயம்மாங்கறவங்க ஊத்தற பால் தன்கா இருக்குமாமே!" என்றான்.

தாயம்மாவுக்குச் சிரித்தது. "வாரும்மா சொன்னுங்க?"

"எங்க மாயிலார்தான். எங்க கீட்டுக் காரர் பிறக்கிறப்போ இங்கேதான் எங்க மாமனார் வேலை பார்த்தாராம்."

"எங்க கீட்டுக்காரர் பிறக்கறப்போ" - தாயம்மா நிம்மதிப் பெருமகம் கிட்டான். இதுவரை வேறு என் பிள்ளை என்ற ரகசியம் வெளிவரவில்லை.

துணி சத்தெடுத்ததையும் கேட்டுக் கொண்டான். "நான்தாயம்மா தாயம்மா. உங்க மாமனார் பாரு! திணைக்கியே" என்று கேட்டான்.

அத்தப் பெண் அவளை தாழ்வுக்கு அழைத்தப் போனாள். "அதோ பாச! போட்டோ கிடுக இருக்கிறதான் எங்க மாமனார் - மாயிலார்! அவர்களைதான் ராஜாட்கமி யும் ராமசாமியும்தான். ஆனால்... தாயம் மாவுக்குத் திக்கென்றது. "ஏம்மா... அவர்களுக்கு ஏம்மா மாலை போட்டிருக்கீங்க? இவர்களை தன்கா திணை வருதும்மா எனக்கு. ரொம்ப நல்லவர்களாச்சோ?"

அத்தப் பெண் கைகளைக் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டாள். "அம்மா அப்பா இவ்வளவு குறைவைத் தீர்க்கிற மாநிர்தான் அவங்க என்விட்ட அக்பா இருந்தாங்க. ஆனால் அது தெய்வத்துக்குப் பெரிதுக்கிவிடும். போன வருஷம் ஒரு பண் விபத்திலே அவங்க ரெண்டு பேரும் போயிட்டார்கள்."

"உன் கொளவுல் உன் தாக்கு துளியில் இருக்கிறது". - அங்கே

"முடிவ பரலிம் ந விசுவநாதம்"

- அம்பேலிய

புதுசெழிதல் தொழிற்

கொதி தியாகரத்தன்

ராமு: என்ட் டீ... கு. கணபதி பதகன் டரிவிவ வசம், கைப் மார்த்தி வங்கி யிருக்கியே, எந்த காவேஜ்மட தேத்து? பான் உன்?

சோலு: எத்தனை கைப் மார்த்தி கு என்னடா நபக்காத நானே இருக்க மெடிக்க காவேஜ்!

-சி. டி. பத்ம

தாயம்மாவுக்கும் கணகன் கணகியை, மாசாவுக்கு முன் பிள் தெசீபாத அத்தப் பாய் வீத்கும் பெண்மணியின் அபர் ரிதமான அன்புக்குக் காரணம் புலகாமன் விப்பாக இருந்தது.

ராஜபெருமணன் கணகப்பும் கெடுபிடியும் கணகியை ஒரு கைக்குக் கவகின். மூலு சாமி, கபாவி போன்றோர் புருகெடுபிடி உன்

ஒரு நாள் மணிகைக் கடைக்காரர் விட்டு வாகனிக் கைக் கூட்டமாக இருந்தது. பெடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த கானியை விசாரித்தான் தாயம்மா

"என்மான் புதுசா வந்திருக்காரே இதை பெட்டிக்கு அங்கு வேசுதான் மணிகைக் கடைவியே என்ட் சரியிவியோம். கைப்ப மாரம், என்னைன்னமோ காமகணகையம் ரகவியோ விப்பாரம் பண்ணுறோம். இருந்தால் கழுது மாதிரி போப்பம் பிடிக்கிறார், என்ட் பிடிக்க, சோதனை போட, ஒரு, கடைக்காரரை கெடுகளுக்கு இழுத்திட்டுப் போலிட்டாக். அங்கு கைக்காரம் மணிகை வாரி இறைக்கிறேன்."

தாயம்மாவுக்குத் திக்ஷென்றது. "வேறு! இவன் போகும் சாயம் உன்னை தெருக்கா துடா. என் பெத்த வயிறு வாழ்த்தறதுதான் பிழை உனக்கு ஒரு கெடுதலும் வராதுடா" "என்ரு கானி! மணிகைக் கடைக்காரரு இப்படிப்பட்டவரா? புருகைப் போக்கியைத் தெரிஞ்சும் இந்தம்மா இளைப்பெட்டரைப் போய்த் திட்டிடுகி, இது என்னு தாயம்?"

"அதுக்காவ? நம்மளாட்டம் ஏதாழ-பாறையக் அப்பிடி இப்பிடி இருக்கிறதுதான். அதுக்காகத் தொட்டாக் குத்தம், எடுத்தாக் குத்தம்னு போலு, என்னடி? என் கண்கப்பு என் சட்டம் வேண்டிக் கிடக்குது!" காலி ஆத்திரப்பட்டான். அவன் கணகன் மூதல் தான்தான் தோப்பிடி குத்தத்துக்காகக் கைதாடி இருக்கிறான்.

அன்று ஏதோ ஓர் அர்வனம். சம்பவ உயர்வு சேட்டு அமைதியான முறையில் டுடக் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஊர்வனம் தாம். முறூசாமி போன்ற விஷயிகள் அடிக் கவந்து கொண்டு கவகம் வினைத்து,

காதுகாப்புக்காக வரும் போலீஸாருடன் போதி இத்தக் சத்திரிப்பத்தைப் பயன் படுத்தி ராஜபெருமணன் பழி தீர்க்க ரகசியத் திட்டம் தீட்டியிருந்தாரான். தாயம்மாவின் அரதிரட்டம் இத்தச் சேய்த் அவளிடம் எட்டிக்கி.

பாய் தராமல் உதைக்கும் மாட்டை தாதுர் செய்து கொண்டிருந்த தாயம்மாவிடம் ஓடி வந்தான் கானி. "தாயம்மா! உனக்குத் தெசீபாதா தீ பாட்டுக்கு திக்கிறேன்" என்று லுக்க வசம்.

தாயம்மாவுக்குப்பகீரென்றது. ராஜபெருமணன் குதாவது ஆகிவிட்டதா? "என்ன கானி! இளைப்பெட்டருக்கு என்ன... நம் காதத்தான இருக்காரு?" கட்டினை! அவ ளுக்கு ஒன்றும் ஆகக் கூடாது.

"அத்தப் பாயிக்கு என்ன! உன் புருச ளுக்குத்தான் ஆபத்து. ஊர்வலத்திலே கண்டா ஆகிப்போகக், உன் புருசனைப் போலீஸாரு... அதான் அத்த இளைப்பெட் டிரு கட்டிட்டுரு. எத்தமாத் கொட்டி விழுத்திட்டிரு. நொ... ஒரு..."

தாயம்மாவுக்குச் சிவ்ரென்றது. ராஜ பெருமண... உன்னுள் அப்பாவுக்குக் கெடுநலா... பானி அவா என் புருசாட்டி, என் தானிக்கு உத்தரவாதம்... அல்லறைய கொண்டுப்பே... தாயம்மாவுக்கு அடிவயிற் தில் போய்யே எரிச்சல் வாய் வயிப்பாக மெடிக்கது.

"அடப் பானி! தந்தை இருப்பியா?" தாயிச் கோமகை புதுசு தாயம்மா. முறூசாமிக்கு ஒன்றுமில். போலீஸாரி தம் காய்ப்புக்குக் கூட ஆப்பாக்கிக் துண்டு அவன் கைத் காலிக் கொண்டு போக மையி விழுத்திருந்தான். தாயம்மா போகும்போது எழுந்து கூட்டாரித்து சோடா தடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

தாயம்மா திம்மதிப் பெருமணிக் விட்டான். அபாறிகான் அவளுக்கு ராஜபெருமணன் பிள்வ வந்தது. திரென்றது அவளுக்கு. தான் ராஜ... சொன்னேன் 'அடப் பானி தந்தை இருப்பியா?' என்று கட்டினை! என் கைவாயித் இப்படி ஒருவாரித்தை வந்தது? பெத்த பிள்ளையை நானே மணசாரத் திட்டிவேனே!

செய்தியுடன் எழுந்தான். "என்பெய்யா இளைப்பெட்டரு..."

அவன் எதற்கு இன்ஸ்பெக்டரைத் தேடு கிறான் என்று புரியாமல் பதில் கூறினான் கானோ. "கூட்டத்திலே யாரோ வினை கருக்கம் அவர் தலையிலே பட்டு மன்னட டுடதுக் ஆபத்திரிக்குத் தாக்கிக் கிட்டும் போலிருக்காங்க"

தாயம்மா "ஓ"வென அகலினான். "என் கண்ணே" நானே சாயம் போட்டுட்டே டுடா! ஊகிக் எத்தனையோ பேர் உன்னைச் சேச்செப்போ உன்னைப் பெத்த தாயோட காழ்த்து உன்னைக் காப்பாத்திக்க, ஆறு இப்ப உன்னைப் பெத்தவனாகிய நானே சாயம் கொடுத்துட்டேனே! என் செங்கமே... பொறாது ரிடுடா... பெத்தவ் சொக்திதன் போனதாச் சிடுடா... முனிகாமியும் கபாவி யும் திகைத்தபடி பார்த்துத் தாயம்மா செறி வுடன் ஆன்பத்திரிகைய தோக்கி ஓடினான்.

அனுபவங்களு மேல் ஒரு ஆகை!

அந்தக் கதவுகளுக்கு அப்பால்...

கைவளையங்கள் குறுங்கும் ஒளி... "உம்"
என்று செல்லமான வினாக்கள்... புரண்டு
படுக்கும்பொழுது கட்டிடங்களில் "கிரீஸ்",
எனக்கும் புரிந்தது. எவ் பக்கத்தில் பறித்
திருந்த அவனைப் பார்க்கிறேன். இடுப்பில்
சற்றுக் கூன் விழு ஆரம்பித்திருந்தது. எதும்
பெயும் கைதையையும் மெல்லிய 'பேப்பர்'
வைத்து முடிவழியால் ஒரு தேச வாரு.
நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு தனதன்
மேன்று இருந்தவன்-எப்படி. வாடிவிட்டான்!
என்னைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன். அது
பதனைத்து வயதானிறது. தனியில் எவ்
பெயோ இரண்டு நகர முடிகள். ஒரு பங்குட
விழவில்லை. மூக்குக் கண்ணாடி மாட்டவில்லை.
என்றுசொல்ல நாடவில்லை. நான் சிவைய
ராசி ஏழு வருஷங்கள் ஆகிறது என்றால்
யாரும் தம்ப மாட்டார்கள்.
உன்னை என் பின்னை - அவன் மனைவி,
திருமணமாகிச் சில மாதங்கள்தான் ஆகிய

நான். இரண்டு பெருமளவு ஐதோ
திமரப்படும் பார்த்து வந்து இருக்
கிறார்கள். அந்தப் பட்டிதான் விளம்
பரத்தை நான் பத்திரிகைகளில்
பார்த்திருக்கிறேன். மூழும் பக்க
அளவுக்கு 'ஐ' போட்டிருக்கும்.

அவர்கள் படுக்கப் போகும்போது
யானி படுக்கும். நாங்கள் தூங்கி
விட்டதாக நினைத்து அவன் அவனை எட்டிப்
பிடிக்க-அவன் 'உஷ்' என்று வாயில் விரல்
வைத்து எச்சரித்தபடி விலக - நான் சிரித்
துக் கொண்டேன். ஒரு காலத்தில் நான்
ஆரவ ஆட்டம்நாளை இது!

உன்னை அவர்கள் மெதுவான குரலில்
பேசியது என் காதலில் தெனியாக விழுந்
தது. அந்தப் பட்டிதான் பற்றிக்கான்,
இரட்டை-அந்தப்புர தெனிக்காய். பச்சை
வசனங்கள் - பட்டி கட்டி.

நான் பார்க்கக் கூடாது...அவன் ஆகை
தான். வரவக்கும் பெருந்தாத சபலம்நான்!
ஆனால் அந்த அடக்க முடியவில்லை. அவ
னக்கும் பட்டி பார்க்கப் பிடிக்கும். கல்
வானம் ஆன பதிலில் நானும் அவனும்
திருத்திர ராஜா பாக்டேயம் பட்டி பார்த்து
விட்டு இரவு பதிலென்று அடிக்கும் கையாள்
பூண்ப்பால் மெதுவாக விட்டுக்குள் வந்து,
தூங்கும் பாட்டிலின் மேல் இடூர் விழுந்து-
அவன் அவன்.

நான் சிரித்தேன்.

அவனிடம் கேட்க எனக்குத் தயக்கமாக
இருந்தது. அந்தப் புதுப் பெண் என்ன நினைத்
துக்கொள்வான்? நிழலழகிதான் என்ன பட்டி
என்று கேலியாக நினைத்தாகி... இதழியிடம்
விஷயத்தைக் கொள்ளும் நான் கூட வர
மாட்டேன் என்று ஒதுக்கித் தள்ளினான்.

மறுநாள் காடியில் அவன் ஆரீஸ்
போகும்போது அவன் காதலில் போட்டு
வைத்தேன். "சாலம்சாலம் நானும் உன்
அம்மாவும் உலுக்குப் போகிறோம். அங்கே
ஆடி விழவில்லை பசலத் தெனத் பிரவசனம்

தடக்கிறது... தானும் உன் அம்மாவும்...

"அதற்கென்ன... போல் வாருங்கள்!" என்றான் என் பிணர்.

தாய்கள் இருந்தது தகருக்கு வேறு தரத்தில் இருந்த ஒரு காலனி. ஆகவே சீக்கிரமாகப் புறப்பட்டுத் தாமதமாக வந்ததாய் வாகும் சத்தெகப்பட்டுக் கேள்விதன் போட மாட்டார்கள்.

காலத்தேபம் என்று சொல்லுகிறார்கள் சின்மாத் தியேட்டர் மூன்று இறங்கியும் அவன் ஒரு கணம் நினைத்தான். மற்ற சீர்த்தக் கொண்டான். "அறுபது தாண்டியும் ஆசை விடவில்லை இந்த மனிதனுக்கு!" என்றேகேசீ சிவியு.

தாய்கள் போகும்போது படம் தொடங்கிவிட்டது. அவசரம் அவசரமாக டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு அவளை இழுக்காத குறைய

மாகக் கூட்டிக் கொண்டு இருட்டின் தட்டித் தடையிப் போல் உட்கார்த்தோம்.

பற்பலம் - நேரர் ஆயிள் - சோப் லீனம் பரங்கன். அவை முடித்தவுடன் மெயின் படம் தொடங்கியது. அது இருபது வருஷங்கள் முன்பு நான் பார்த்திருந்த பழைய புராணக் கதைப் படம்.

எனக்கு விளங்கிற்று. இரண்டு தியேட்டர்கள் இணைந்திருந்த அந்தப் பெரிய அட்டித் தித் என் அவசரம் காரணமாக அந்தப் படம் ஓடிய தியேட்டர்களுடன் சீக்கிரமாகத் "இந்தப் படத்திற்கு டிக்கெட் வாங்கியிருக்கிறேன்."

"என்ன இது... உங்களுக்குக் கூடப் புராணப் படமோகம்!" எனச் சீண்டினான் கிறுவி. திருடனுக்குத் தேன் கொட்டினால் முனாக வாங்கு செல்லாக. தான் ஈரிகக் காட்டவில்லை.

செல்லாமை...

கறுசுறுப்பு, சித்தித்துச் செயல் புரியும் வேகம், துளிகூட காயிரா உச்சமில்லாத நடிப்பு, உடலின் ஆண்டிபெ இயங்கித்தும் ஆபாசமில்லாத கவர்ச்சி... இவ்வளவு பாராட்டு ம் வாருக்குத் தெரியுமா! இதன் நடித்தம் ஒரு தேவர் மீராண்ட் ஆரிலை தாய்த்தத் தான். மற்றபடி இந்த தாய்க்கு இந்த அக்கறைட படம் சம்பந்தப்பட்ட வாருக்குமே காணோம்.

காணரக்குடி நாராயணலின் அபித்ததை வான் னடரக்கலும், படத் தொகுப்பும் உட்கார விடாமல் பாடாய்ப் படுத்துகின்றன. மெளண்ட் படக் காலத்து செட்களும் பொருத்தமற்ற ஆண்டுகளும்... சோதனை சோதனை! நீவ னட்டரைப் சரிட்டும், கவர் பேசுபட்டும் அணித்து கொண்டு, கவலை சமீபும், கருத்தின் வெள்ளை னடவுடாய் ரக

கோம்! ஒருவர் வருகிறார் வாருங்கள்! ஒரு கோட் கூடக் கிடைக்கவில்லை! எட்டைய பவது தவிர் த்திருக்கலாமே! சட்டதாரிகள் உவன்க்க!

கமன்-பாறுசுத்தர் உண்டு சராததே இங்கு, மாயா உண்டு காபரே இங்கு - தயர்ந்தோம், ஆனால் இவையாரா இருத்தும் இன்னிசை இங்கு. தகைச்செவல் காட்சிகள் நேரவ இருத்தும் காரி சீர்ப்புக் கொஞ்சமும் வருவதில்லை. இப்படிப் படங்கள் எடுப்பதை நிறுத்தும் போது தக்கது காட்சித் தேரும், தம்புகோம்.

-சிந்தா சீவா

நல்லது நீரும்...

காதலர்!

காதலர்களின் காதலிலும் தாங்கள்
 ஜோடிக்க இங்கே பார்த்தீர்கள். எம்
 லாபம் பெட்டத்திட்ட ஒரே என்டக்.
 இத்தக் 'காதலர்'வர்களில் லாபகூடவ
 காதலர் இருப்புகளுண்டு?

தொகுப்பு: திருவாரூர்

மார்ச் 31ம் நாள்

இலக்கியத்தில் இறையணர்வு

மோனிக்காவரசரின் திருவாசத்தில் திருவுலம்பாலை ஒரு பகுதி. இது இருபது பாடல்களைக் கொண்டது என்பதும் மாரிகுழி நோம்பில் ஒதுப் பெறுகன என்பதும் எல்லோராலும் அறியப்பட்டவை. அதிக ஒரு கவிதை வான பாடல்.

மாரிகுழி நோம்பை மேற்கொண்ட கண்ணிப் பெண்கள் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று அங்கு திருக்கோயிலில் பணிபுரிந்தும் 'பிண்பு' பிள்ளை யிடம் சில கேள்விகளைக் கேட்டிவந்தனர். "கண்ணிகா ஸ்திரீகள்" என்று விரிந்தவை சமயத்தில் பணி புரிபும் பெண்களிடம் போல, இத்து சமயத் திருக்கோயில்களில் பணி புரிவும் பெண்களுக்குப் 'பிண்பு பிள்ளை' என்று பெயர்.

"இவ்வளவு திருவடி, முடி எங்குள்ளன? அவன் திருமேனி எத்தனைவது? அவன் எங்கிருப்பான்? அவன் ஊர் எது? பேர் எது? அவனுக்கு வேண்டியவர் யார்? வேண்டாதவர் யார்?"

இவைகளை கேள்விகள்! இதற்குப் பிண்பு பிள்ளை பதிலாக மாணிக்க வரசரர் கூறும் பாடலில்தான் எத்தனை நயம்!

பிண்புபிள்ளை ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் ஆழ்ந்து சித்தித்துப் பதில் கூறுகிறான்.

மனிதர்களுக்கு அமைந்த மேல், காய், கண், மூக்கு, செவி என்று ஐம்புவன்களில் நீண்ட தூரம் செல்லக் கூடிய புலன் வாயே; அதாவது நாக்கு. மெய்யின் உறுப்புக்கள் கொஞ்சம் தூரமே செல்லும். செவி, அதை விடுத்து மூக்கு, அதைவிடுத்துக் கண் சற்றுத் தொலைவான தூரத்தில் உள்ளதை உணருகிறது. நாக்கு எல்லாவை தூரத்தில் உள்ளதைவும் குறிப்பிடுகிறது.

பாணவப் பெண்கள் கேட்ட முதல் கேள்வி, "இவ்வளவு திருவடி எங்கிருக்கிறது?" என்பது தானே! பிண்புபிள்ளை முதலில் "இவ்வளவு திருவடி பூமிக்குக் கீழே உள்ளது" என்று சொல்லி விடுவதான்.

ஆனால் சொல்லியதில், பாணவம் இந்தப் பதிலைச் சொல்லவதுடன் "பூமிக்குள் கீழ் இல்லை யா?" என்று சொல்லப் பெண்கள் திரும்பக் கேட்டனர் அதற்குப் பிண்பு பிள்ளை "பாதாளம் ஏழிலும் கீழ்" என்று சொல்லுகிறான். அப்போதும் அவன் பதிலைச் சொல்லியதில், ஏனெனில் "பாதாளம்

கேள்வியே பதில்

எம் ஏழிலும் கீழ்" என்றும், "அதற்கும் கீழே இல்லை யா?" என்ற கேள்வி பிறக்குமே! அதற்குப் பிண்பு பிள்ளை ஆழமாகச் சித்தித்து ஒரு பதிலைக் கூறுகிறான். "பாணவப் பெண்களே! இவ்வளவு திருவடி பாதாளம் ஏழிலும் கீழ்" மட்டுமல்ல; உங்கள் நாக்கு எதுவரை சென்று சொற்களால் குறிக்குமோ - எங்கே உங்கள் நாக்கு சொல்ல முடியாமல் உங்கள் சொல் கழிவிறதோ அதற்கும் கீழே இருக்கிறது!" என்றான்.

"பாதாளம் ஏழிலும் கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்" என்பது விடை.

அதேபோல், "இவ்வளவு திருமுடி எங்கே இருக்கிறது?" என்ற கேள்விக்கு விடை "எல்லாப் பொருளும் எங்கே முடிவிறதோ அவற்றுக்கு மேல்" என்றான்.

"அவன் திருமேனி எத்தனைவது?" இந்தக் கேள்விக்கு விடை, "உமைமடல் கூடியது! ஆனால் அவனுக்குத் திருமேனி ஒன்றல்ல!"

"அவன் எங்கிருப்பான்?" என்று வினாவுக்கு "விண்ணும் மண்ணும் துதித்தாலும் சொல்ல முடியாத இடத்தே இருப்பான். அவனை எளிதாகக் காணும் இடம் தொண்டர்கள் உள்ளத்தில்."

இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடை கூறிய பிள்ளை, பாணவப் பெண்களின் மந்தக் கேள்விகளுக்கு அவர்கள் கேள்வியையே பிண்பு பிள்ளை பதிலாகக் கூறுவது மிகச் சிறப்பானது. மந்தகேள்விகள் என்ன?

அவன் ஊர் எது? பேர் எது? வேண்டியவர் யார்? வேண்டாதவர் யார்? என்பன.

மேற்கூறிய கேள்விகளைப் பாணவப் பெண்கள் எத்தக் சொற்களால் கேட்டனர்?

"ஏதாவது ஊர்? ஏதான் பேர்? ஆகுநிலர்? ஆர் அவ்வார்?" என்று கேட்டனர்.

இந்தக் கேள்விக்குப் பிண்பு பிள்ளை பதில் கூறவில்லை, ஏன்?

கேள்வியையே பதிலாகக் கூறுகிறான்.

ஏதாவது ஊர்? என்று கேள்விக்குப் பதில் ஏதாவது ஊர் என்பதே. ஏதாவது பேர் என்பதற்கு விடை. ஏதான் பேர்? ஆகுநிலர்? ஆர் அவ்வார்? என்பவற்றுக்கு விடைகள் ஆகுநிலர்! ஆர் அவ்வார்! என்பவையே!

கீரன்

ஆம்! அகனுக்கென்று குறிப்பிட்டுத் தொகை ஒரு பேர். ஒரு ஊர் எனத்
கவிபே இருத்தால் அங்குள்ள ஊரையும் பேரையும் சொல்வதால்? அவந்
துக்கு இவ்வாறு உதவி, இவ்வாறு அங்குள்ள ஊர் விருப்பமுண்டு இருக்
தால் அங்குள்ள ஊர் உதவி, ஊர் அங்குள்ள எனக் கூறுவதால்?

“பாதாளம் ஏழினும் பிழ் சொற்கழிவு மாதமலர்
போதார் மனமுழையும் எல்லாம் பொருள் முடிவே
பெடை ஒருபாகம், திருமேனி ஊர்மகன்;
சோதாரதல் விண்ணேரும் மன்னரும் துதித்தாலும்
உதவலவா ஒருதொழில்; தொன்ம நான்
கோதில் குலத்து அரசன் கோவில் பிழைப் பிழைகொள்
எதவன் ஊர்! எதவன் பேர்! ஆகுந்தார்! ஆர் அங்குள்?
எதவனைப் பாடும் பரிசேயோர் என்பாவார்!”

உங்களை வரவேற்கிறது கனரா வங்கி! உகந்த பல திட்டங்களைக் காணர் அங்கே!!

குடும்பத்தில் குழந்தைகளின் கல்வி, வேலை, திருமணம் முதலிய பல அன்றாடப் பிரச்சினைகள் உங்களுக்கு உண்டு மற்றும், வீடு வாசல் என்ற ஆவனக்கும் இடங்கடும் 'இடுக்கண கணபுலம்' போல உங்களுடைய இத்தகையவரை பூர்த்தி செய்வ, அனுகூலம் கனரா வங்கியை.

குடும்பத்தாரின் உயர் கவனிப்பு உத்தரவுமற்ற அளிப்பது எங்களை 'விதம் விதி' திட்டம், கருத்தா வகைத்தனா எளிதில் சேமிக்க, எங்கள் சேமிப்பு மெய்சிப்; உங்கள் சேமிப்பின் வடிகுறிய ஒவ்வ வகைத்தன மீட்டிவாய்க் வந்திக உதவுவது எங்கள் சிந்தனா திட்டம் ....

இப்படி வகைவகையால் உங்களுக்காகவே ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ள எங்கள் பலவேறு திட்டங்கள்; காணத்தேனு; வாய்ப்பு சித்தித்திட்டம்; சேமிப்பில் பாங்கு முதலியவை.

உங்கள் வீட்டிற்கு அத்தகையமில்ல வகைவகைய ஒன்று உண்டு, அங்கு எங்கள் சிறு மேலாண்மை சந்தித்து இவ்வே உங்களுக்குத் தருவத சேமிப்புக கணக்கில் சேருவகை

இம் சிந்தனத்தின் மூலம் எங்கள் வடிகுறிய கவனத்தை கீடடி வரவேற்கிறோம்

கனரா பாங்க்

(தேசியமாசகப்பட்ட பாங்க்)
காடுவகிதும் 1,300 க்கும்
மேற்பட்ட கிளைகள் உள்ளன.

(இருக்கெல் ஸ் ஈரதர பிரத்திம் 35வது பிரதிபலிதமாக ஆன்மிக, பக்தி, சமூக நெறி மைய பரப்பி மனதா ஈனத்தாமாக அருள் புரிந்துவரும் ஸ்ரீ வித்யா தீர்த்த பாதி எவ்வாறு ஈரதர அலாகன் ஆன்மிகம் ஏற்று ஸ்ரீபதனை இவன் நிரவறு பெறுகின்றான். இத்தருணம் பக்தி போஷகவின யோனதிகாருகின்றானே சென்னைக்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இம்மகா விடம் சிற விளக்கவைப் பட்டிடம். ஸ்ரீ மகா சந்திராணம் அருள் தோஷ்டன் போதுணை வாகப் பதிவகித்தானன்)

தற்போதைய சமூகாவ சூழ்நிலையில் மக்களிடையே தெய்வ பக்திமைய விட தெய்வ பரப்பி அநிகமராகக் காணப்படுகிறதே! இது ஈரதரஸ்!

மனிதன் ஏதாவது ஆன்மதத்தில் மாட்டிக் கொண்டா அவனுக்குத் தெய்வ பக்தி வரும். சம்பாதிக்கவழியும்னு ஆகா வததா அவனுக்குத் தெய்வபக்திவரும் தெய்வவன்ருபத்தனத் தெரிஞ்சுக்கணும்னு ஆகா வததா! அவனுக்குப் பக்தி வரும் தெய்வ வன்ருபத்தனத் உணர்ந்துண்டு பரிபூரண நிலை அடைந்துவணுக்கும் பாகி இடக்கம். இது மாதிரி சாரணம் இவ்வாய்... தெய்வ வருவது அபூர்வம்... இத்தக் காண்க இவ் ஏதாவது ஆபத்துமே மாட்டிண்ட... ஈரதர ஸ்ரீகு அநிகமராகப் பக்தி வரது. இதுதே தப்பு ஒன்றுமில்லையே!

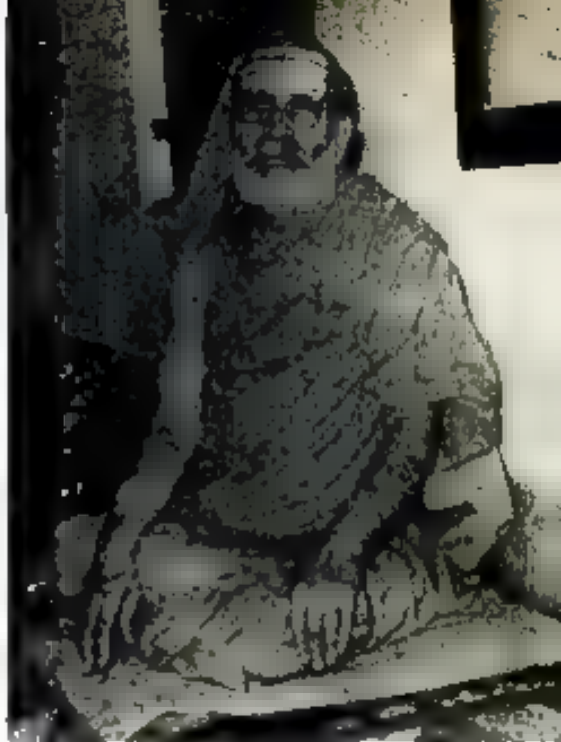
பகத்துணுசெ வர பக்தியே பவம் போயிதும் சூழ்நிலை ஏற்படற்போ பக்தி போவிடாதா!

அப்படி-இவ்வியே... பகவான் வழி பட்டேன். அதனாலே பவம் போயிடுத்து. இனிமே இதுமாதிரி பவம் வரக்கூடாது என்றுக்காபிலே பகவான் சரணமடை பணும்து பக்தி தீபுச்ச இருக்குமே தவிர நீங்கிடாது.

இவ்வாழிபாட்டுக்கு அனுமதிக்க சேவ ஆக வங்கனியை கட்டணம் அருகிச்சொர்க்கனே... இது சரியா?

பகவான் தரிசனம் வபசா இவ்வாயம் விடைக்க வேண்டியவது நிவாயம். அக்கசகர் களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்து, பகவா னுக்கு பூசை, உற்சவங்கள் செய்து தோயி னும் பராமரிக்க வசதி இவ்வாயம் போனும். இது மாதிரி வபசா வாகாறவதும் போதத் துக்கம்... மற்றபடி தரிசனத்துக்குக் கட்டணம் வரங்கக் கூடாதுதான்!

ஒளிபெருக்கெவின் அவதம்... ஆடம்பர ஏற்பாடுகள்... விளம்பரங்கள் இவையென் வாய் இம்ம வழிபாட்டுக்கு அவசியம்தானா! இதெல்லாம் இவ்வாய இருக்கிறது நல்லதுவதது என்னோ சொந்த அபிப்பி ராயம். 'வெளட் ஸ்டீக்'கரை அவை விடு வவனாரும் தூங்க விடாம. மனதையும் சித்தமே செய்வ விடாம. விவாதவந்தி களுக்கு தொத்தரவு கொடுத்தனாரு

இதெல்லாம் அவ்வாயம் இவ்வாய். எத்தனை பேர் கேட்கணுமோ அவர்களுக்கு மட்டும் கேட்கைய மாதிரி போட்டா போனும்.

ஆவங்களுக்குத் தேர்த்த செவ்வத்தைத் துஷ்டிரயோகம் செய்வதும். இவ்வாயம் பெய ராக விவாபாரம் செய்வதும் தற்போது கனித்து காணப்படுகிறது. இவ்வாயம் என்னி தானத்தில் இது எப்படி சாத்தியமாகிறது?

இதெல்லாம் தப்பு. பகவான் பேரவரும் செவ்வத்தையும் தர்மத்துக்குத்தான் உப யோகிக்கலாமே தவிர சொந்தத்துக்கு உபயோகிக்கக் கூடாது.

கூடாதுவது சொல்றேன்... இது மாதிரி செய்வது மனுஷன் தன்ன இருக்கானே...?

அந்தச் சொல்றேனா?... நிரூபகூட திருப்பி சொல்லு நான் மாட்டிக் காம் தன்னுத்தான் இருக்கான். யோசனவ மாட்டிண்ட... தன்னை அனுபவிக்கா கணுமே... உம்மாதறுது கண்டு... இது மாதிரி ஆய்வாயம் செய்வவங்க எத்த ரோகம் விவாதினா அனுபவிக்காணும். வெளியே எத்தாணுமோ இவர்கள் தோன் சேலுதும் என்னுக்கு அனுபவிப்பார்கள். உண்ட... இவ்வாயம் தற்போது கோயில் கட்ட, தனதப் பார்க்கிறோம். இது வரவேற்கத் தக்கதுதானா?

இருக்கிற கோயிலை எல்லா பராமரிக்க ளும்... ஸ்வயங்களுக்குக் கிட்டத்துவே கோயில் இல்லேன்... கட்ட... வாயம். மற்ற

**வளக்கம் கேட்கும்
தெளிவு பெற்றோம்**

படி சிலபேர் குடும்பத்திலே உள்ளதோரும் நீங்கலும்னு சொந்தமா விதாயகர் பிரதிக்ஷை செய்வதற்கு. சொந்தமா கட்டிண்டு, சொந்தமா பராமரிக்கலும், தெய்வத்தின் அவதாரம். தெய்வத் தன்மை வாய்த்தவர், (Godman) என்று தம்மைத் தாமே கூறிக் கொள்பவர்கள் தற் போது பெருகி வருகிறார்கள். இதைப் பற்றி தங்கையோட அபிப்பிராயம் என்ன?

இது இந்திர ஜாவம். இந்திர ஜாவம்னு தெருவிட இடுக்கிற பாம்பு ஆட்டக் காரங்கூட திணறல் இந்திர ஜாவம் காட்டு வார். ஆனால் அவன் தெய்வம்னு சொல்ந வெல்ல.

இதற்கு மக்களிடையே மத நம்பிக்கையும் தெய்வ நம்பிக்கையும் வளரும் நன்மை உண்டா?

சரி யான நம்பிக்கை வளரும்னு சொல் விட முடியாது. ஆசிரியத்திலுலே வர நம்பிக்கை முதலில் ஏற்பட்டாலும் பிறகு பிரயோகம். எண்ணிற முறைகளிலே வர பக்திதான் மந்திரமாக இருக்கும். இந்த முறையிலே வர பக்தி ஜாஸ்தி நான் நிக்கற திண்டி... கடைசியே அவர்கள் விஷயத் திலேயே இவர் போகானால் ஆள என்று மக்களுக்குத் தெரிகுக்கும். பிறப்பினாலே வந்த மதத்தை உதறி, சூழ்நிலை காரணமா வேறு மதத்துக்கு மாற வானால் அவர்கள் இவையும் புதிய மதக் காரணங்களிலும் அம்மதத்துக்கான இறை ம் உண்ணாமலேயே மன்னம் ஒன்றிட முடியா.

எதுவுமாயுந்தாமினா அதுவேயே நம் மக்கள இல்லாம இனிமேலுள்ளதுக்கு எவ்வாறு அல்லது எதற்கு எந்த நம்பிக்கை உருகும்? பண்டம் கிடைக்கும், உதவி கிடைக்கும், அதுக்குள்ளே போவான்... இவையெல்லாம் மதமாற்றத்தினாலே ஏற்றுக்கொடுக்க முடியாது மதமாற்ற மதத்துக்குள்ளே போனால் நெரம்ப அழிவம் அந்த மதத்தோட சாஸ்திரம் படிக்கட்டு உண் ணாமல் போனால் ரொம்பக் குறைத்சல், குறைமாய் உம்மா ஆளக்கொகப் போயது. இதை மத மாற்றம்னு போர் சொல்கிறேன் தவிர உண்ணாமலே மத மாற்றமே அல்ல இது!

கர்மாவைப் பற்றிச் சொல்வோம். மூலத் தன்மத்து விளைகளை அடுத்த தன்மத்திலே அனுபவிக்கலும்னு...

அடுத்த தன்மம்னு இல்லை. இந்த தன்மத்தினாலே அனுபவிக்கலாம். ஆயுள் இல்லேன்னா அடுத்த தன்மத்துக்குத் தொடரும். அடுத்த தன்மத்திலேயும் ஆயுள் இல்லேன்னா அதற்கு அடுத்த தன்மத்துக்குத் தொடரும். தர்மங்களை அனுபவிக்கிறது மூலம் அஸ்வரணத் தியா னிக்கிறது மூலம் இந்தக் கர்மாவாவே வரக்கூடிய துன்பத்தைக் குறைக்கலாம், இது சாஸ்திரம்.

முதல் முதலா ஆத்மாவுக்கான பிறவி இருக்குமே அதற்குக் கர்மா எங்கிருந்து வந்தது?

முதல் பிறவியற்றித் தாம் ஒத்துக்கொடு இல்லை. உலகத்துக்கு ஆதி கிடையாது. அதாதி ஆகின்று ஏற்புக் கொண்டா. எது முதல் பிறவி, ஏன் கஷ்டப்பட்டே யோம், ஏன் கஷ்டப்பட்டேவ்னு கேள்வி வரும். அதனாலே ஆத்மாவும் அறதி; உலகத்துக்கும் ஆதி இல்லை.

மதம் எல்லவையோ வருஷமா கொடுத்து வந்த பல விபாக்கியானவர்களுக்குப் சரியாகலத்திலே விந்துவான ரிதியா புதிய விளைக் கம் கொடுக்கிறார்களோ நிரூபணமும் செய் கிறார்கள். இதனால் மத விபாக்கியானவர்கள் கற்பனிக் போக ஆகிவிடக்கூடியது!

எதைக் சொல்பிறை? அப்படி என்ன இருக்கு! மதமே வேறு! விஞ்ஞானமே வேறு, மதத்துக்கும் விஞ்ஞானத்துக்கும் எதுக்குத் தொடர்பு வந்தக்கூறும்? நாம் அஸ்வரண நம்பய்யும், தர்மங்களைச் செய் யறையும், நல்ல விஞ்ஞானியா இருக்கிறவன் சந்திரவாத்தனம் பண்ணுது இல்லையா? விதணம் போன்றவற்றிற்கு விஞ்ஞானம் விளக்கம் கொடுத்து நிரூபிக்கிறது, மக்க ளுக்கு மத விளக்கம் கற்பனிக் போலாகி விடுகிறது!

அது கதை. என்ன கதை என்னும் அர்த்தவாரம் என்று எண்ணித்தெரியவே சொல்வதுண்டு. பக்தி சித்ததைபோட சித்ததை காலத்திலே ஸ்தானம் விடுவோம், புணையும் தரும், இது கார்த்தவ்யம், இதுக் கால கதை சனமங்கல் சொல்லி இருக்கா... கதைக்கு அர்த்தம் கிடையாது.

தெய்வ நம்பிக்கைவற்று வேறே... மனித தர்மத்துடன் நடந்துக்கொடு வேறென்ற மாநிரி நிறையப் போ நடந்துக்கொடு... அதாவது எல்லா வித அபோகிவியத்ததைத் தைதரம் செஞ்சுட்டு. இறைவன் கிட்டேயும், தங்கையிப்போன்று ஆச்சரியம் கிட்டேயும் பக்தி செலுத்திட்டா சஞ்சை பாபம் போயி டுமற மாநிரி தெரிக்கிறானே இது சரிவா?

திருஷ்டிட்டு ஐட்டி கிட்டப் போப் தமஸ்காரம் பண்ணிட்டா ஸட்டி கிட்டிடுவான் என்று நினைக்கிறதுக்கு கூடாந்து இடுதெய்வம்.

மனசுக்கு அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிப்பதற்குத்தானே மதமும் தெய்வ நம்பிக்கையும் இருக்கு?

கூங்க கொன்று கொம்பச் சரி. அதுக் கார்த்தவ்யம் மதம் இருக்கு.

அப்படியிருக்க மத்தியில் பெயராளை என்னிட, சச்சரவு, வங்குமுறை, கொலை எல் லாங்குடத் தற்போது நிகழ்ந்துகிறது. இத் தச் சூழ்நிலையிலே மதம் அவசியம்தானா?

இதெல்லாம் இருக்கிறதுனும்தான் இந்த அளவுக்காவது மனுஷன் கவன இருக்கான். இல்லேன்னா இன்னும் கஷ்டம் வந்திருக்கும். பொய்கொலைய்கூடாதுன்னு சொல்லிவிட்டு இருக்கிறப்போது சொல் சொல்லு, பொய் கொல்லுப் பரவா உயிரைன்னுட்டா கேட்கவே வேண்டாம். அது மாதிரிதான் இதையும். வேர்களை பொதுத்துக்கும் குளிக்கணும். குளிக்கவும் வேர்களை வறுத்துத் தூக்காக்கக் குளிக்காமலே இருந்துட்டா என்ன ஆகும்?

ஆய்ந்து நோக்கும்போது தற்போதைய சூழ்நிலையிலே பெரும்பான்மையான மக்கள் மனமோடு ஐதோயோர் மோசம் படிக்க டெக்கிறதை உணர் முடிவெது. இதற்குக் காரணம் என்ன?

இதற்குக் காரணம் என்னென்று மேலே இருக்கிறவன் ஓர் ஆசை வாய்க்கக்கூ றுடத்தினுக்கு மக்களுக்கே மனமே திம் மதி இருக்கும். அப்படி இம்மாதிரி அன ரோட கேட்ட யாழ்க்கையைப் பேப் பரிலே எடுத்து எடுத்துப் போடுவான். அதைப் படிக்கிற ஜனங்களும் ஏமாற்ற மடைகிறார்கள். ஆகையாகக் குறைக்கக் கணும்; மேலே இருக்கப்பட்டவர் என்னைப் பார்த்து மற்றவர் கத்துக்கணும். ஒரு தப்பும் தான் செய்யக் கூடாதுன்னு நடத் துக்கணும். இது ரெண்டும் இவ்வாறப்ப தான் என்னத்தைச் சொன்னது...

பிராமணிகள் புதித சங்கம் அமைத் திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தங்கள் அறிவுரை என்ன?

என்னவோ புதுசாத் தொடங்கி இருக்கா, அமைத் பத்தி எனக்கொண் ணும் தெரியாது. இனிமே என்ன செய்வப் போதுன்னு பார்த்தணும். அப்படி வாழ்ந்தா தங்கள் வாழ்க்கையைத் திருத் திக்கொண்ட முடியுமனு முதுகை அவா வித்திச்சு நடக்கணும். அடுத்ததா சொகத் துல கவனா வாழ்ந்துக்கு என்ன வேணும்னு யோசிக்கச் செய்வணும். மத்தவா மிட்லேத்து ஒதுங்காம. தங்கள் நடத்திச் காட்டற வாழ்க்கை ரூபம் மற்றவர்களும் தாரும் இது மாதிரி வான தெரியான் வாழ்க்கை நடத்த ணும்னு தெரிவிக்கிற மாதிரி நடந்து காட்டணும்.

அரத்தலினை கொடுத்தாக்தான் மனம் பேய், பெண் வேங்குதப் போகிறவனா இருத்தாக்தான் மனப்பின்ப என்று பெரும் பாலான ஆய்வின்புகள் தற்போது கூறு வதால் பெண்களுக்குப் பல ஆதிகள் இழைக் கப்படுகின்றனவே!

வரத்தலினை கொடுத்தாக்தான் கவ யானம் பன்னிப்பென்று ஒரு தப்பு இருத்தது. இப்போ இன்னொன்றும் கூடி விடுக்கு. புருஷன் சம்பாதிச்சப் பெண் டாட்டினைக் காப்பாத்தத்தானத் தரிமம். பெண்டாட்டி சம்பாதிச்சப் புதுசுனைக்

உதத்திரம்

“இதன் கவனிப்பும்; இன்னும் விபுலமே தான்” என்று முடிவு ஒரு கவிஞர் எழுதினார். “மனித வாழ்விருந்தான் மாதிரி என்ன விபுலமே போகுகிறதும்” - என்று கேள்வி யோடு நினைக்க வைத்து விட்டார் இன்னொரு புத்த கவிஞர். - நவநா: கொல் நினைக்காதான்

காப்பாத்தணும்றது சரிவிலும், சம்பா திக்கா சம்பாதிக்கனும், கட்டாயமான எதிரி மாரிக்கக் கூடாது.

நெற்றிப்பம் நமமா பேசினபத்தை அடை வலாம்பு ரஜினிச் சொக்குரே அவரும் ஒரு கவித்துதான். அவரையும் திறைப்பப் பேர் சிம்பற்றினுக்கினே.

பேசினப்பம் ஒன்றுதான் உண்டு. ஓரிர கம் அததான். அநோட துனிதான் மோசம் என்னாம். அத்தச் சகத்தை அடைந்தான் என்னா ககளும் அநிம் அடல் வித்துதான். வேறு கம் இருப்பதாகச் சொன்னது ஏதகத் தக்கதல்ல.

மதம் மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்கு அரசு சதுகைகள் அளிப்பது சரியா? கோயில்களில் ஹரிஜனங்களை அரிச்சகராச நியமிப்பது குறித்து தங்கள் அபிப்பிராயம்... என்று ஆரம்பித்தபோது-

இது சம்பந்தமாக மகா சன்னிதானம் ஒன்றையே கொடுத்த அபிப்பிராயம் சிங்கட் செயல்பட்டு காணத்து. ஒரு தகவ் தருகிறோம். வேறு கேள்விகள் வேண்டாம் என்று மகா சன்னிதானத்தின் உதவி னைர் கூறி அச்சிடப்பட்ட மகா சன்னி தானத்தின் விளக்கம் உள்ள ஒரு தாளை அளித்திருக்கிறார். அதில் உள்ள விளக்கம்:

சான்றிதரங்கள் ஹித்துக்களின் மதமாற் தத்தை அங்கீகரிப்பதில்லை. இம்மாதிரி மாநிலங்களின் தங்களுக்கெல்லாருக்கும் மனம் வருத்தியும் அவர்கள் வலும் நேராதது போல் பழையபடி நடத்தப்படுகிறார்கள். வினாறுகள், ஆவயம் இவற்றை உப யோகிக்க எவருக்கும் எத்தகைய தடை,பும் விதிக்கக் கூடாது. தடை விதிப்போருக்குத் தண்டனை அளிக்க வேண்டும்.

மதம் மாதிரி போனதாகக் கூறப்படும் ஹரிஜனங்களுக்கு அரசு எல்லாவித விசேஷ சதுகைகளையும் ரத்து செய்வதென்றும், பேட்டினை முடித்துக் கொண்டு விளம்பும் போது ஆரீர்வதித்து அனுகிரகிக்கிறார். அவரது தேஜஸ் பொருத்திய எவ்வுபயும் ஸ்ரானம் நிரம்பவே விளக்கெல்லாம் முற்றும் வாக உன்னத்தை ஆக்கிரமித்தபடி இருக்க விடை பெற்றேனே. -பி. சங்கரநாயகி

புகைப்படம்: மூத்தசாஸ்திரி
மேயட்டையின் மகா சன்னிதானமும் இவ்வதும். வண்ணப்படம்: உதர

உங்களைப்
போன்றவர்களை
திருப்தி செய்ய
சார்மினாரால்தான்
முடியும்

உங்கள் கிண்பாதுகளை ஒரு சார்மினார் முகவரின்

செய்துரைப்பதை

விடவில்லை. உங்கள் உடம்பு நலமாக இருக்கிறது.

விடவில்லை.

CIGARETTE SMOKING IS INJURIOUS TO HEALTH

300 க்குமே அதிகமாக

தேவையில்லை.

தாதுவாக இருக்கிறது.

CA6VS-254-303 TAM

Main Dealer: M/s SULTAN SALEEM & SONS
WARANGAL - 506 002

புள்ளிகள்

சீர்திய அகாதமியில் எழில் முதல் வரின் பரீட்சை பெற்ற நூலைப் பற்றியும், ஆசிரியரைப் பற்றியும் விசாரித்தபோது, "அடுத்த மாதம் வாரங்கள், விவரங்கள் தருகிறோம்!" என்றார்கள். வேடிக்கையாக விருக்கிறது. பரீட்சை பெற்ற நூலைப் பற்றியும், ஆசிரியரைப் பற்றியும் சாகித்ய அகாதமியில் விவரம் தருவியில் விவரிக்க மாட்டார்களே? விவரங்கள்?

இந்த 43 வயதுக்காரர் தற்போது கும்ப கோணம் அரசினர் ஆண்கள் கல்லூரியில் தமிழ்த் துறைத் தலைவராகப் பணிபுர்த்து விருார். நவீன இலக்கியத் திறனாய்வினால் ஒப்பிலக்கியத்திலும் ஈடுபாடு கொண்ட 'எழில் முதல்வன்' இரண்டு சிறு கதைத் தொகுப்புகளுக்கும், ஒரு கவிதைத் தொகுதிக்கும், ஆசிரியர், அனைத்துக் கல்லூரிகளில் தமிழ்ப் பேரவை 1983ம் இவருக்குக் 'கல்லூரிக் கவிஞர்' என்ற பட்டம் வழங்கிய தாம்.

"எழில் முதல்வன் நவ்வ நவ்வ செவ்வன் எழுதும் தொழில் முதல்வன் ஆகிறான்"

✱ வேத கோஷம்

குழந்தை என்ற பாஷேத்தராகப் பாராட்டப் பட்டவர்.

பரீட்சை பெற்ற 'புதிய உரைநடை' நூலை, திருவள்ளிக்கேணி தமிழ்ப் புத்தகாலயம் ஆறு நூலாய் விவரிக்க வெளியிட்டுள்ளது. மீனாட்சி அம்மாணித் 'சங்கமத்துப் பாள்' புத்தகத்தி விருத்தும், ஒகாணா மாத்திரை வினாயகர் கவிவிருத்தும் கட மெற்கொள்கை காட்டி விருக்கும் ஆசிரியர், நவீன உரைநடையில் பாரை மறத்தாலும் எஸ். ஏ. பி.வெளப்படி மறக்கப் போவீற்று! விவரப்பாடுகிறது.

சாருகேசி

ஓ நூலாசிரியர் இரண்டாம் தேதி மாலை, மலர் வார்ப்புர் வடக்கு மாட வீதியில் உள்ள வார்ப்பிரைசை வந்தி மாடியில் அழகான பத்தல். மேலையில் வேத வித்தகர்களான பன்விரைநடுவர் கம்பிரதாயமான முறைவில் மூன்று வேதங்கவிருத்தும் பல பகுதிகளை கோஷ்கிறார்கள். அதற்கான வினக்கல் கணியம் சொக்திறார்கள். கட்டத்தையப்பார்த்து யோ மூக்கல்வாசில் பெர் இளைஞர்கள்! ஆமாம்! வந்திக்குப் வேதங்களுக்கும் என்ன சம்பத்தம்! கங்கியின் மேலாளர் கே. சீனி வாகன் சொக்திறார். "ஒவ்வொரு வகுட மும் புத்தகங்களும் முதல் வேலை நாளன்று கேட்கத்திறுத்து ஒரு கங்கோகத்தையப் பாடிய பிறகுதான் வேலையை ஆரம்பிப்போம். இந்த முறை அதைச் சற்றுப் பெரிய அளவில் செய்வதற்கும்கூட வேத வித்தகர்களை அழைத் தொம்."

"இத்த மாத்திரையான நிகழ்க்கிக்கு, எங்கள் வாகுக்கையாளர்கள் மத்தியில் நவ்வ வர வேறுபு இருத்தது. அடுத்த வகுடம் இதை விடப் பெரிய அளவில் செய்வதற்கு என் திருக்கிறோம்!" -இவ்வப்பா

உடம்புசீவியின் என்பதுசான்றுப்பதான், காட்டனுக்கும் மாணேறுக்கும் அடங்கி நடக்கிறதற்குதான் திருப்பி அனுப்பப்பட்ட பாய்காட், மூட்டி ஆட முடியவில்லை என்று கோவியிட்டு கால்கள் ஆய் போனது எத்தக் காட்டனுக்குத்தான் கோபம் வரது?

பாய்காட் ஒரு வினையாட்டுப் பிள்ளையும் கட சிறிந்துவன் தினத்தன்று புதுதில்லி அகோகா மேளாட்டில்க் விடுமுறையில் சென்

✱ எழில் முதல்வன்

திருத்த வாயின் காப்போன் தெய்விரிவின் திருவடைய இரவல் காங்கி அணிந்து கொண்டு வந்து எங்காருக்கும் ஒரு கங்குட் அடித்தார் பாய்காட்!

விதித்துமன் பாரிட்டி உடனே கண்கட்டி விட்டது!

தந்தி: 'வித்தந்துதான் கடம்பல்'

அவள் புறப்பட்டிருந்த
தான். அவள் பங்கைத்
தவற விட்டதற்குத்
காரணமே முதல் நாள்
சாலை அலரினை விட்டிருந்த
தெய்வப் பந்தை.

தலைவி அந்த ஒப்புக் கொண்டு மாட்ட
டார்சனை.

தலைவதின் அருகில் தின்ற கைமதாக்கி
யீது எடுத்துப்படி சாலைவைத் கைவைத்தான்
எட்டியப் பார்த்துக் கொண்டு நின்று. பூமி
தூர் போதும் வண்டியை அந்தத் திசை
விடுவது எண்ணிக்கிற. ஒவ்வொரு நிமிஷமும்
அவ்வாறு கைகளை வைத்து நான் முடியுமாது
எட்டியப் பார்த்துக் கைகளை வைக்க நின்று.
பங்கைவைத்து விடா மீட்டர் தொலைவி
லிருந்த அந்தக் பெரிய பூங்கை பூத்ததில்
மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டு போக உயர்த்தியப் பங்கைவில்
தான் அவள் ஆசிரியையாக வேலை பார்த்த
துக்கொண்டிருந்தாள்.

பங்கைவைத்த ஆரம்பித்த முதல் நாள்
கொரு திசைக்கு நிறைவு காணவும் ஆசை
வைக்க அவ்வாறும் பங்கைத் தலைவியை
அவளது அந்தரங்கச் சத்திக் கொண்டு

வண்ணங்கள், வண்ணங்கள் அனைத்தும்
கண்கவர் வண்ணங்கள்! உங்கள் சமையலறைக்கு
உகந்த ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுங்கள்.

JOHNSON®

மிக்ஸர் கிரைண்டர்

இப்பொழுது நான்கு மகிழ்வுட்டும் நிறங்களில் கிடைக்கின்றன.

• பேபி ப்ளூ • அல்ட்ரா ஓயிட் • ஜஸ், கிரீம் • ஜெர்மன் ரெட்

அதிக அமைதியாக இயங்கவும்,
வெகு நிகரணியேயே குவிர்த்தி
பெறவும் தகுந்த வகையில்,
விரத்போகமான அம்சங்களுடன்
இப்பொழுது குத்திலும் மாற்றி
வகைக்கப்பட்டிருக்கிறது
ஜான்சன் மிக்சர் கிரைண்டர்.

- முழுமையாகச் செயல்பாற்றுத் தன்மைமையுடைய அபூர்வமான பிளேடுகள்
- மிகச் சிறப்புடைய குவிர்த்தி அடைவதற்காக மேற்பகுதியில் கிடைக்காத
- அழிதல் எழுதலிக்கு ஏற்ற வகையில் அமைக்கப்பட்ட கலவை டிராக்
- உலோக டிராக், பிளாஸ்டிக் டிராக் முதலானவற்றை பொருத்தப்பட்ட கைபிடி
- அதிக கவனதரத்திற்காக இரண்டு டிராக்ஸ், அதிமேற்பகுதியிலேயே இரண்டு பிளேடுகள்
- நுபுரவுகள் கத்தம் செய்வ கலையாகக் கருதப்படும் கலவை பாகங்கள்
- லேசானதன் சிறப்புகளாகக் கூட்டக் குறைக்க எப்போது இச்சொல்—ஸ்கிட்
- ஒரு வருட உத்தரவாரம், விநியோகிக்கும் முதலுத்தரம் போல

JOHNSON

சக்தி, சிறப்புத்தன்மை, செயல்திறன் ஆகியவற்றில்
அதி உன்னதமானது

சென்னை வாசகர்

ஓ ஸர்போது பார்த்தாலும் காரியம் செய்து கொண்டிருப்பதை நமக்கு இயல்பாகி விட்டது. உடம்பால் காரியம் செய்வதபோதும் வாக்கால் பேசிக் காரியம் செய்வதபோதும் கூட நம் மனக் கதா எதையாவது நிறைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இதுவும் காரியம் தான். இந்தக் காரியம் நின்றதற்குள் அதாவது மனசில் எண்ணமே தொன்றாமல் இருந்தால்தான் எதிர்க்காரியமும் இல்லாத பிரம்ம நிலையை அடைவ முடியும். ஆனால் இந்த மனசால் ஒரு கணம் கூட எதையும் தவிரக் காமம் இருக்க முடியவில்லையே! இதை எப்படி உறுத்தப் பழகுவது?

இந்தப் பழக்கத்துக்கு வழிதான் புகி.
—சுருத்திரு ஸ்ரீ காளிச் சரமொடிசந்திர சேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாயிகள்

● பொய்ச்சம் இரட்டுற மொழிதல். நய வஞ்சனை நடிப்பு இவற்றுல் பொருளிட்டப் பிழைத்தல் நாயப் பிழைப்பென்று கொள் வேம்,
—பாரதியார்

● ஒரு பெண்ணின் இளைய மிகுதல் தன் மைமையத் தன்னுள் ஆண் கூட்டினதில் அவன் மகாநிமா ஆகியே. ஆனால் அந்த நேரம் தன்னுள் இருக்கும் புண் தன்மையன் ஒரு பெண் வேளிக்காட்டியது அவள் கொரே மாணவனாகச் "செதிர்க்கப்படுகிறது".
—முல்லைப் பிரேமச்சந்திர

□ இதை என்ற ஒரு கவையைக் கவியாலும் பொதுதான் வராமே அற்பத்தனத்தையே வேறுப்பையும் வெளிப்படுத்த முடியாது!
—ஜான் என்ஸ்கின்

தேவை தெரிவது வரமு முடிந்தது. ஒரு சிறு தொண்டைய வலுக்காரத்துக்குச் சேமித்து வைக்கவும் முடிந்தது.

வேறு தேவையில்லை என்று தலையிடும் முகந்தத்துக் கொண்டு அவன் வெளிப்பேற முடியாது. அப்பா சிரமப்பட்டு அவனுக்கு வாங்கித் தந்த அந்த வேலை போய்விட்டால் பிறகு?

தொகைக்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் புனித மரத்தில் ஏறித்தான் ஆக வேண்டும், அது போல இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் அந்தத் தலையிடும் வந்து அகப்பட்டுக் கொண்டு விட்டான் - வாகையத் திறந்து எதிர்த்துப் பேசக் கட்டுபடியாளானதே.

தலையி் நாதகாலியில் கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்தபடி அவன் வெறித்துப் பார்த்தான்.

"பஸ் தலையிட்டது அதனுடைய காலை மீட்டியிருக்கு வேண்டும்தான் கதை தேவை வில்லை. பஸ்ஸைத் தவற விடக் கூடாது. தொலை தூரத்தில் இருக்கிறவங்க சீக்கிரமே விட்டை விட்டுக் கொம்பிடணும். தான் அதைப் பதிலிப் பேச உண்டி நிறுத்தி மவக்க வில்லை. பொதுப் பிரார்த்தனை நேரம் நெருங்கி விட்டது. சுருக்கமாகக் கேக்கிறேன். உன் வகுப்பின் ராஜிகாண்து ஒரு பெண் இருக்காள் இல்லையா?"

உயரமா - கொஞ்சம் சைப்பு - சுருண்ட முடியும் துருதுரு கண்ணாமாச இருந்த ராஜிகாணை அவளுக்கு நன்றாகவே தெரியும். பின் கரிசையில் உட்கார்ந்து பாடப் புத்தகத்துக்குள் கதைப் புத்தகத்தை வைத்துப் படிப்பவன். சிவ்மாவிலே அதிக நாட்டம் உடையவன். அடிக்கடி வலுப்புக்கு மட்டம் போட்டுக்கொள்ள, பூததூரிக் வசிப்பவன். பெற்றியோர்கள் செவ்வியல் இருந்தார்கள். பாட்டன் ஆரவிய் அப்பா தங்கி பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். இத்தனை விவரம் அவரிடம் பற்றி எதிரியாவுக்குத் தெரியும்.

"சில நாட்களாக நான் அந்த ராஜிகாணை சஞ்சிவி கல்யாணி ஊரையில் இருக்கிற பெரிய ஆயமரத்துக்கிட்ட ஒரு கையெழுத்தப் பார்க்கிறேன். காது-மாலை இரண்டு வேலை அவளுக்கு சிரித்துக் கொண்டு பேசுவதைக் கவனிக்கிறேன். அதைப் பற்றி விவரம் உனக்கு ஏதாவது தெரியுமா?... நீ அவளை இதுக்காக ஏதாவது கண்டிச்சிருக்கியா..." அந்தட்டவாச விளையுடன்.

"பள்ளிக்கூடத்துக்குள்ளேயே மாணவிகளிடம் எண்டிப்பாக இருக்க முடியாத காலம் இது. வெளியில் அவர்களது தனிப் பட்ட வாழ்க்கைகளைத் தலையிட்டால் பெரிய வம்பாகி விடும்..." - சொல்வத் துடித்தான் அவன். போடப் பயந்து தலையை அசைத்தான்.

"நல்ல அறிவுள்ள - பண்பான - ஒழுக்க முள்ள பெண்களை உருவாக்க வேண்டியது ஆசிரியர்களான நமது கடமை இல்லையா?" சொ.ரா பாட்டில் கண்ணாடி வழியே உறுத் தப் பார்த்தான் தலையி்.

கடமைதான் ஆனால் அவை வெற்றியோடு செய்த முடிக்க ருத்தனை இட ர்கள் வெளி உலகியே இருக்கின்றன என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? கிண்கிண்பூட்டும் கதைகள் நிறைந்த புத்தகங்கள், சிவ்மாவைக் கண்ணும் எத்தனையோ மாணவிகளின் திசை வைத் திருப்பக் காணக்கனாக உருவாகிக் கொண்டிருக்கும்போது ஒருசில பெண்களான நாம் ஒவ்விக் கத்தி எம்மன் பயன்? நமது தூய் அவைகள் மத்தியில் அடங்கிப்போகும். பின்ன கு படிக்கும் மாணவிகள் எத்தனை பேர் சிவ்மாவில் கதாநாயகியாக நடிக்க விரும்புகிறார்கள் என்று புள்ளி விவரம் உங்களுக்குத் தெரியுமா? "காதலிக்க நேரமில்லை - காதலிக்கும் பயனில்லை. படியுங்கள் குழந்தைகள்" என்று கண்ணுச் செய்தாய் பத்தாம் பச்சிகள் என்ரு பட்டம்தான் கிடைக்கும். மாணவிகளின் சொந்த விஷயங்களில் தலை

❶ வித்தியாசமான தகைப்பு! ஆழமான கரு: சரஸ்வாண தலை: நெஞ்சை விட்டு நீங்காத கதா பாத்திரங்கள். இவற்றுடன் உமாபதியின் சிறப்பான படங்கள் வேறு. மொத்தத்தில் 'சூப்பர் ஹிட்' டான தாவண வாகனர்களுக்காக விருந்து படைத்திருக்கிறார் விமலா ரமணி.

முகூர்த் வி. கவாமிதான்

❷ முடிவில் செவ்வியங்க கொலை செய்தது மன்னிக்க முடியாதது. ஞானு கோர்ட்டர் அருமை. பதின்மூன்று வாரங்களில் முடித்ததாயும் ஒரு நல்ல கதை பாடித்த இருப்பி இருத்தது.

பழையதாங்கல். ஆரங்குத்தன்

❸ அத்தனை பாத்திரங்களும் எதிரா அழி மூகமானவர்கள் போய் வாழ்வில் மொய்யா நானாக்கு மனத்தில் இருந்து கொண்டே இருப்பார்கள். குருக்கள் இவ்வாத கோயிலுக்கு வரும் அந்தச் சின்னத்து சிறு வயதிலுள்ள பாவகப்பிரமணியம் கூட்டத்தார்! இடைவாசல்களில் டி. பெருமாணசாமி

❹ விமலா ரமணியின் பாத்திரப் படைப்பு களான செவ்விய. நாயர், நெஞ்சில் நீங்கா இடம் பெற்று விட்டார். மாதேயங்கல் கொ. கோபாலன்

❺ தான் பிழித்த மூலவஸ்துக்காகத் தன்னை விவாகம் செய்துவிட்ட செவ்வியை முடிவு என் கால்களில் நீரை கரவழைத்தது 'தாழ்த்தலன்' என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டாலும் மனதில் உயர்ந்தவர்கள் அவர்களிடம் இருக்கிறார்கள்

முடிவானவன்! குடியானவன்!

❶ டிராக்டர் என்பதைச் செவ்வியன் பாத்திரம் திருத்தது. நிருவரங்கம் எம். உதார

❷ ஈதிமத சாக்காட்டிலான கருவறுக்க ஆர்த்தெழும் ஓர் அருமைப்பாடு கதா பாத்திரம் நாயர், செவ்விய-அந்தக் கதாபாத்திரத்தின் துயர் முடிவு ஞானுமை மட்டுமல்ல நம்மையும்தான் பிதற்ற வைக்கிறது! நம் நெஞ்சங்களில் எழும் ஏக்கத்தின் ஒலிகள் ஒய்வொன்றும் விமலா ரமணிக்குக் கிடைத்த வெற்றிச் சங்கமோ! விபரணடி வதிலை அன்புச்செவ்வியன்

யிட்டுக் சூழ்ப்பு ஆசிரியர்களுக்கு எல்லாவது தூரம் அதிகாரம் இருக்கிறது என்பது முதலில் தெரிய வேண்டும்...

காதலிப்பது என்பது அவ்வவரு சொந்தப் பிரச்சினை. ராஜிகாண்டி பற்றி அவளது பாட்டனுக்கு இவ்வா அக்களது நமக்கு என்?...

படபென்று பேச ஆளாப்பட்டான். ஆனால் மெனவமாகத் தயையைக் குனிந்துபிழிந்து...

"மில் சத்தியா... பேட்டைக்கு ஒன்றுமே சொல்லாட்டா பிரச்சினைக்கு முடிவு காண முடியாது. அந்தப் பெண் ராஜிகாண்டி கூப்பிட்டுக் கொஞ்சம் புத்தி சொவியிவை. மிகு சிறு மிரட்டிவை. அடுத்த தியங்கள் காலை காலிதேரத்தில் பஸ் பிரத்து பிட்டிக்குக்குக் குறித்தே தேரத்துக்கு வந்துவிடு. இதுவே நீ தாமதமாக வரது முதலாம் கடைசியமாக இருக்கட்டும்."

தயை ஆட்டிவிட்டு அவள் மெனவமாக வெட்டித்தையும் துக்கத்தையும் அடக்கிக் கொண்டு பிரார்த்தனைக் கூட்டத்திலே வந்து கொண்டாள்.

மயங்கையிக்கரரி மேய்தியைப் பெண்கள் பள்ளியில் அவள் பத்தாவது வகுப்பில் ஆசிரியை. வகுப்பு ஆரம்பத்தில் முதலாவது

அவள் மாணவிகளுக்கு ஆய்விப்பு பாடம் எடுக்க வேண்டும்.

வகுப்புக்குள் நுழைந்தபோது முதலில் அவள் கண்ணில் பட்டவள் அந்த ராஜிகாண்டி.

எரிச்சல் பற்றிக் கொண்டு வந்த அவளுக்கு, இரவு முழுவதும் சரியாகத் தூங்காத தின சோரித்தால் அவள் தேரம் கழித்து எழுந்ததன் காரணம். பஸ்ஸை அதனால்தான் தவற விட்டிருந்தான். அன்று அவளுக்குத் தலிமை ஆசிரியை அளித்த ரூடான வரவேற்புக்கு ஒட்டுமொத்தமாகக் காரண மாணவன் அவள் அருமை அத்தான் குமரேசன்.

சனி, ஞாயிறு இரு தினங்களிலும் சத்தியா அத்தைக்கு உதவியாக விட்டு வேலைகளைப் பொறுப்பிடக் கவனிப்பது வழக்கம். சனிக் கிழமை மாலை முழுவதும் அத்தை தாள் காலிக்மாள் அமர்த்தியிருந்த தோட்டக் காரனுடன் செல்குக்கும் மற்றப் பவிர்களுக்கும் உரம் போடுவதிலும் தன்னைப் பாங்க்கவதிலும் கவனமாகத் தோட்டத்தைச் சுற்றி வந்து களைத்துப்போய்விட்டிருந்தான்.

அதனும் மறுநாள் காலை விட்டு வேலை அமைத்தையும் தானே செய்துவிட்டு அத்

வதற்கு ஒப்ப தருவது என்ற பலத்த லீ மானத்துடன் தான் பரபரப்பாக அவசரமைய லையையில் காரியங்களைக் கவனித்துக் கொண் டிருந்தான்.

அந்தை சந்தானத்தை முடித்துக் கொண்டு சரக் உத்தரிக் காயவைத்தபடி முற்றத்துக் குறட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு தமச்சீவாய பதிகத்தை உரத்துப் படித்துக் கொண்டிருந் தான். பின்னர் தான் சாப்பி பலகாரம் சாப்பிடுவதாக உத்தேசம்.

அதுசமயம் வாயினில் புழுதியைப் பரப்பிக் கொண்டு வந்து தின்ற பெரிய படகுக் காசை அவன் கவனிக்கவில்லை.

சரக் கைகளைத் துண்டித் துடைத்துக் கொண்டு வெளியே ஓடிவந்த சத்தியா நிரூக் கிடகுப் போனான்.

காங்கியில் வந்தான் சூரியா வேசில் திரும்ப மாட்டான். அவனையும் சிகரெட்டைச் சரக் கிவித் தொடராகப் பிடித்து விட்டையே தாற்றடிக்க வைக்கும் அவனது கண்களையு ம் அவர்களது இரட்டை வாய் குழத்தை களையும் சமாளித்து அனுப்புபவதற்குள் சத்தி யாவுக்குப் போதும் என்றுகிவிடும்.

இந்த முறை குமரேசன் உள்ளே புயலாக வந்து நுழைந்தபோதே அவன் புரிந்து கொண்டான்.

தமச்சீவாய பதிகத்தைப் பாறியிலேயே நிரச்சிறம்பமம் என்று முடித்துப் புள்ளி வைத்துவிட்டு அதை விடப்படன் எழுந்து தின்றான்.

"ஓடிச்சு...!" கூப்பிட்ட குரல் கேட்டு விழித்துக் கொண்டான் சத்தியா.

"நீயைவச் உத்திட்டு மயக்கமா வருது டிச்சர்... குடிக்கக் கொஞ்சம் தண்ணீ ரெண்ணும்..." -ராஜிகா கேட்டதும் திகைப் புடன் பின் யூரிசைலிச் பல்பமாக நின்று கொண்டிருந்த அந்தப் பெண்ணிடம் ஓடி அவளைத் தாங்குவதற்குள் அவன் அப்படியே சரிந்து தரையில் கருண்டுமயக்கமாக விழுந்து விட்டான். அவ்வளவுதான் அங்கே ஓரே கூச்சல் குழப்பம்.

சில பெண்களின் உதவியுடன் மயங்கிக் கிடந்த ராஜிகா மயங்குதற்கிச்சொன்று அடுத்த அறைவிரிசுந்த பேருசியில் கிடத்தினான். "சத்தம் போடாமல் எல்லாரும் வகுப்பில் உட்கார்வுங்கள்" மற்ற மாணவிகளுக்கு உத்தர விட்டான். ஒரு மாணவியை அழைத்துத் தலையில் குத் தகையத் தெரிவிக்கச் சொன்னான். பன்னிக்கடத்துப் பிழினை அழைத்து அருகில் உள்ள இருபத்து நாலு மணி கிளினிக் கிருந்து யாராவது ஒரு டாக்டரை உடனடி யாக அழைத்து வரச்சொன்னான். ஒரு டண் கில் தண்ணீரை சிறைத்து எடுத்துக்கொண்டு சென்று மயங்கிக் கிடந்தவன் முகத்திலே சிறிதளவு தெளித்தான். பின்னர் அவனை மெல்லத் தன் மார்பின் மீது சாத்திக் கொண்டு தன்னிரிந்து கொஞ்சம் தண் ணீரைப் புகட்ட முயன்றபோது அருகில் திறவாடுவதை உணர்ந்து திமிர்ந்தான்.

ஒங்கி உயரமாக வாயிற்படியைத் தொட் றுக்கொண்டு தின்ற அவனை அவன் அதற்கு முன் பார்த்ததில்கே.

ஆனாலும் ஆண்டாண்டு காலம் பார்த்துப் பழகியவன்மேல் அவனது புன்னகையில் உள்ளம் பரவசமடைவதை உணர்ந்து திரும் கிட்டுப் போனான்.

"என்ன ஆச்சு?" கேட்டுக் கொண்டே வெங்கிை சபாரி கூட்டிக்கம்பிரமாதக் தெரிந்த அவன் உள்ளே வந்து மருத்துப் பெட்டியைப் பேருசியை ஓரத்தில் வைத்துவிட்டு க்டெதல் கொப்பைக் கையில் எடுத்தான். அதற்குள் தலை பரபரப்புடன் ஓடிவந்தான்.

"இந்த மாணவி நிரென்று மயங்கி விழுந்துட்டா... " தலையிலைப் பார்த்து அச் சம். அவனைப் பார்த்து இனம் விளங்காத ஒரு பரவச உணர்வு ... தன் பார்வையை மீண்டும் ராஜிகா கின் பக்கம் திரும்பினான்.

(தொடரும்)

அவனது அக்கா சூரியா தன் கணவன் குமரேசனோடு தனது ஐந்து குழந்தைகளை ஊரான் விட்டுக் காரிக் அழைத்துக்கொண்டு விடிந்ததும் விடியாததுமாய்த் திருச்சியி லிருந்து புறப்பட்டு வந்திருக்கிறான்.

அவன் அத்தான் குமரேசனுக்குத் திருச்சி தகரிலே ஒரு பெரிய மொட்டார் சிப்பேர் தொழிற் கூடம் இருந்தது. தகரிலும் வெளிப் புறத்திலும் உள்ள பெரிய மணிதிரகன் விவரையப் பணம் போட்டு வாய்விய தமது லீபாசின் காரகளை அவரது தொழிற்கூடத்தில் தான் பழுதுபார்க்க அனுப்புபவ வழக்கம்.

கட்டியவனுக்கு ஓரே ஒரு சிறுதான் சொத் தம். சுட்டாதவனுக்குக் குடியிருக்கும்அத்தனை வீடுகளும் அத்தச் சமவத்துக்குச் சொத்தம் என்பது போலப் பழுது பார்க்க வரும் சுப்பக் காரிகளில் ஒன்றை எடுத்ததுக் கொண்டு அவர் தம் பரிவாரங்களுடன் அப்போதைக்கப் போது அங்கு வந்துவிடுவார்.

இ மத்தியக் கட்டுக்கலைத் துறத்த முறையாக ஒரு அவசிய அவசிய தமது திருபுக்கு தங்கப் படி திருபுக்கு கத்திப் போடுங்கள் காரர்! (ஆமாம், யார் அந்த 'தமது திருபு'? வெகு அருமைமாகத் தமிழ் நாட்டு அரசியல்க் கணிதிருக்கிறேர்!) இப்பகுதியைத் தவறு செய்து தொடரவும்.

சென்னை-33

சி. பூபாஸ் சிங்

● திரு. மீ. ப. சொழா அவர்கள் எழுதினதை 'ரகிமணா ரகித மணிகள்' இலக்கியக் கட்டுரை இவ்வளவு கிணரவில் முடிந்திருக்கும் என்று நான் நினைத்துக்கூடப் பார்த்தேன். ஒவ்வொரு வாரமும் ஒவ்வொரு தேன் துளி யாகக் கவைத்தேன். இக்கட்டுரை மூலம் அவனார் பற்றி, அங்குடம் பற்றிய பல கதைப் பற்றி என்வனவோ தெரிந்துகொண் டோம்.

சென்னை-33

எஸ். முத்து

தந்தி:

● Plead Kadugu to connue pathigal Wa (Readers) will convyces Mrs Kadugu.

சென்னை-33

ராமாபுரம் கத்துகு

● கடுமிய் படுகத் திருத்தி கடுமியிலே தாங்க முடியவில்லை வெள்ளை வாகனங்கள் தாங்கள் எவ்வாற்திரும்? திருத்தி கடுமியு இதுபயிர்ப்பாண் தன்முனைய உரித்தாகக்கி கொள்ளுகிறோம்.

மேட்டுப்பாளையம்

மு. கல்யாணசுந்தரம்

● எப்போதுமே சரித்திரக் கதைகள்க்கெண் தனி இடம் கொடுத்துத் திரைத் திரைகளும் கல்மியில் பூசெழுந்தோராவல் 'சொன்னாடு' என்ற மானிக்கக் கல்வி அருந்தமகப் பதித்து விட்டார். எவ்வளவு என்வ தமிழ்ச் சொற்கள்! வீரமும் காதலும் சொட்டுக் கவிதை நடை!

இராஜபாளையம் பொன். இளங்கோவன்

● 'ரூபா' கதையை அரம்பம் முதல் கொண்டு விடுவதுப்பாகக் கொண்டுசென்ற 'அன்பிறகினியல்' முடிவை இப்படி உப்புச் சப்பிவழிச் செய்துவிட்டாரே! இறுதியில் தப் புகளை வெளியிடும் விதம் கவையாக இல்லை. ஒரு குறுநாவலைத் தொடர் கதைபாக வெளி யிட்டுள்ள உங்கள் திறமை பாராட்டுக்குரியது தான்.

சென்னை-56

பூவை. விமலன்

● 'ரூபா' மினி-தொடர்கதையாக இருத் தாலும் அப்பப்பா! ஒரு 'மினி'பாண தொடர் கதையாக இருத்தது.

மதுரை-20

பி. ராஜசேகரன்

● பேட்டி என்ற முறையில் சபர் மன் பற்றி வெளியிட்டுள்ளது கரிமையாக கிணரவில் வெடிக்கத்தான் போகிறது. பாருங்களைக்.

விவரம் காவனி திருத்தி தாராவண ராய்

● 10-1-53 க்க்கி. தபால் தலை கண்காட்டுப் பற்றிய கட்டுரையில் கள்ள ஒரு தவறையைத் திருத்த விரும்புகிறேன். பொதுமக்கள் அங் வரும் பங்கப்படுத்தும் விதத்தில்தான் கார்த்தி தபால் தலைகள் 1953ல் வெளியிடப்பட்டன.

அப்போது கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த ராஜாஜி அரசுப் பணிக்குக் இந்த ஸ்டாம்பு களை உபயோகிக்க விரும்பினார். பொது ஸ்டாம்புகளிலிருந்து வேறுபாடு செய்து Sevice என்று மேல்முத்திரை விடப்பட்டு (Service) ராஜாஜிக்கு வழங்கப்பட்டது. அங் வரது மேல் முத்திரையிடப்பட்ட ஒவ்வொரு தபால் தலையின் மதிப்பும் இன்று புலவாயிரம் ரூபாயாகும். கண்காட்சியில் இந்த Sevice தபால் தலைகள் வைக்கப்படவில்லை. சாதா ரண ரூ. 10 பெறுமானமுள்ள தபால் தலை களைவே காட்டுகிற வைத்திருந்தார்கள்.

புனிதருதல்க்கி

கே. அசோகன்

● அக்ஷரமயித் 'மீயாத் தயி' பண்டிகைகளை ஒட்டச் சென்னைக்கு நடைபெற்ற பிறுக் மான்டரின் கவர்வலம் கண்டோம்.

மிஷ்யம் உணர்ச்சி வயப்பட்ட நிலையில் சென்று கொண்டிருந்த அந்த அருள்பாலா கவர்வலம் என்னை ஒரு கணம் இந்து-முஸ்லிம் என்ற பெருங்கலை விடுத்து அவர்களோடு ஒருங்கிட்டு - 'கா இலாஹி இக்லம்ஸா... முஹம்மத ரஸூலுஸா' என்று கொண்டிட்டுச் செய்தது.

கவர்வலத்தினர் கைவிட பிடித்துச் சென்று கொண்டிருந்த அட்டைகளில் ஒன்றில் காணப் பட்ட வாசகம்:

"மதுபானமும் மதுபாட்டமும் அல்லாவை மறக்கடித்துவிடும்."

இது, மதக் கவர்கள்க் கூடத்து நெருக்கை ஈந்தது.

"முகமதிய சாத்திரங்களைக் கற்றுக்கொண் டால் தரித்துக்கொடுக்க அறிவு கிசாலப்படும்" என்ற மகா கவி பாரதியின் வாக்கு நினைவுக்கு வந்தது.

சென்னை

சுப்பராவன்

● க்குத்தாரா தரிசனம் - மிஷ்யம் தயி இரண்டும் இணைந்து வருகிறது. இந்த இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமையைப் பார்க்கும் பொது அமரர் கண்ணதானின் 'சேரமான்' காதல்தான் நினைவுக்கு வருகிறது.

மதம் மாறும் சேரமான் கடைசி முறை யாக சிவன் கொளியுக்கு வருகிறது. "தாளை முதல் தான் முஸ்லிம் ஆகிவிடுவான். இது காலம் சிவன்க்கமே, உம்மை வழிபட்டேன். இனி சிவன்க்கமே. நம் தலைப் பிணைவை வழி படுவேன்" என்கிறது.

எவ்வ கற்பனைச் செழிப்பு!

சென்னை-12

தேவம

Wake up.
The times have changed.

New Philips
Quartz Control
Clock Radio

It's a marvel of technology and thoughtfulness. Set it on 'slumber' and drop off to sleep, and it switches off. Automatically. And it wakes you up with music, news, or a 'buzz'. Touch 'snooze', and it lets you sleep 10 minutes longer.

A powerful two-band radio. Or an accurate quartz clock that switches over automatically to 'battery' when mains fail.

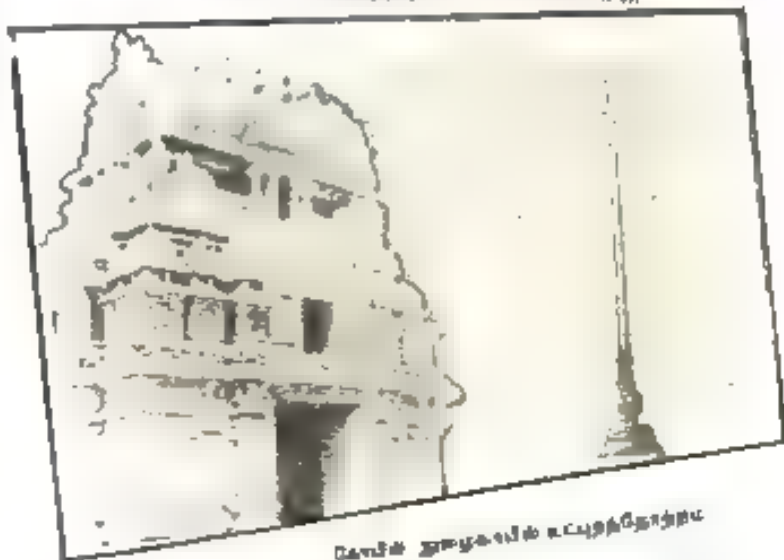
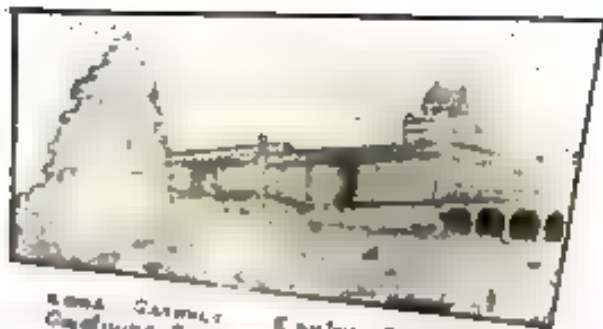
Anyway you look at it, it's a winner. The kind only Philips technology can bring you.

From Philips, the trusted Indian household name
for over fifty years.

Philco Electronics & Electricals Limited

PHILIPS

சென்னை மாநகராட்சி

செவ்வியல் நூல்களில் உட்புறநோக்கம்

திரௌபதி கன்டேள்

உய்யக்கொண்டான் திருமலை, திருச்சிக்கு மேற்கே ஐந்து கிலோ மீட்டர் தூரத்திற் குமாரபயலூர் செல்லும் வழியில் உள்ளது. நெகாரம் பாட்டப்பெற்ற இப் புனிதத் தலத்தைத் 'திருக்கந்தரூர்' என்றும் அழைப்பார்கள். இராமலக்ஷ்மியம், அந்நாள் மறியலுக்குரியபதாய் திருக்கந்தரூர் என்றும், கலீக் கிளா உலாங்க கொள்வதற்கு ஏற்றத்தருணமாக வரல் உலாங்க கொண்டான் திருமலை என்று பெயர்கள் வழங்குவதற்குத்தலப் பராகம் உறுதியாகும்.

உய்யக்கொண்டால் இருமிக் கொலிக்
மாடிக் கொலிக் அழைப்பீர் இரண்டுகுக்
கொடிக் கட்டுப்படுத்துங்கள். உமார் தம்பத
அடி உயரமுள்ள பரிசுவளின் மேல் அழகாகக்
கட்டப்பெற்றது.

உயர்ப்பொருளாக இருக்கையில் உரை
யும் உச்சிதர கவாயி கயம்பு நாத்தி ஆகர்.
ஈழமீட்டப்பெற்ற கங்கை உடைசமயாய்
அஞ்சுநீர் அம்மம் என்று கேளியார் திரு
நாமம் வழங்கப்படுகிறது.

பொதுவாகக் கோயில்களில் ஒரு அம்பாள் சத்திதிதான் இருக்கும். இங்கோயில்க் ஒரே அம்பாளுக்கு இரண்டு சத்திதிகள் உள்ளன. பழைய அம்பாள் சத்திதி மேற்கு நோக்கி

உள்ளது. இந்த அம்பாளின் இடது கரத்தி ன்ருத்த தீபப் பூவின் இதழ் ஒன்று உடை யட்டையாயின் பிறகானதும் புதிய அம் பாளின் கிருஷ்ண நோக்கிப் பிரதிவாதி செய் துள்ளார்கள். பண்டம் அம்பாளி அப்பதும் படுக்க முயன்றபோது அம்பாள் நொயில் அதிகாரிகளின் கண்கள் நொய்லித் தன்னை அப்பதப்படுத்தாமல் உர்ப்பேசும் அமைத்குறும் படி உறியதால் அங்காளே சென்று இரண்டு அம்பாள்களும் வறியாடு நடக்கிறது.

மாண்கண்டேவர், அருணகிரியார், மற்ற
புத்தரகள் முதலியோர் இதைப்பற்றிப்
பெருமளவு வற்புடையதாகக் கூறுகிறார்கள்.
ஆக விவகாரம் செரிவது இரண்டு நிரிபு
புழிகள் உண்டாம். இவ்வாறாகக் கண்டேவருக்கு
அன்று செவ்வக உரையுமாக ஏற்பட்டிருக்கா
வென்று சொல்வதற்கு.

இக்கோலில் குடிசைகளுக்கும் பெரு
மாணத்தப் பூங்கா காவல்களில் தேங்காய்
உடைப்பதிலும், பழம்தான் தீசெதனம்.

உதவிபாள மதிக்கெனக் கொண்டதானால் உய்யக்கொண்டால் நிகுமையே கோயில் சீமை நூற்றுண்டில் ராஜ்யம் கீழ்க்குள் தஞ்சாவூர்நகரில் வந்த அப்போது மாநிலத்திலிருந்து கந்தாடகப் போரில் பிரேரணைக்காரர்களும், ஆய்விதயர்களும் மைசூர்நகரத்தாரர்களும் கூட இங்கொங்கிலும் பவஸ் பருத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மேன் குவிப்பட்டது. எங்கோரும் கேட
வேண்டாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தன
லுட்டை உட்டுவதற்கு.

"வரலாறு?" என்று கேட்டான்
பிபிலோமியு. மக்களிடம் பிரமை பிடித்தவன்
போல உட்கார்ந்திருந்தான்.

"ஒண்டுகென்னமா, பன்னிகே ஏதே
புரையாகக் கதைத்திகே இறங்கி எழுந்து
நடந்து போலிடுவீ. தாம் போகணுமே
செங்கய்பட்டு. காஞ்சிபுரம் பாஞ்சாலியே
வாழ்நாள் கழிச்சிடும் போவாருக்கு" என
முன் மிர்த்த அகலாரணப்பதோடு, பிறகு
எழுந்தவன் தன் கைப் பையை பிபிலோமியு
விடம் நீட்டி, "கொஞ்சம் பிடி, கர்ரேன்"
என்று சொல்லிட்டு டாங்கெடவரை போய்
விட்டு வந்தான்.

இவ்வாறு எப்படிப் போய்விட்டான்!
என்று நினைத்த பிபிலோமியு தன் தொழிலை
ஒரு மாந்திரியாகப் பார்த்தான். கம்மா
ஒரு வருஷத்தான். கல்யாணமாகி ஒரே
வெகு வருஷத்தான் மக்களின் வாழ்வு
கையில் ஒழியுக்கிறது. அதில்தான் கம்மா
மால் மாநிலம் போய்விட்டான்! மூலப்பெருமான்
ஆயின் முடிய கால் மணி இருக்கையில்
மல்லிகா எழுந்து போய்க் கங்கைத் தகரா
மாநிலம் புதுப்பித்துக் கொண்டு வந்துவிடு
வான். எட்டு மணி நேரம் சர்க்கார் அலுவ
லகத்தில் நாற்காலி தேவக் குப்பை கொட்டி
தன் குமாஸ்தா அலுவலு அலுவலிடம் கொட்டி
யே தெரிவாதபடிக்குப் புதுணாக்கி
விடுபான். தினமொரு புடவையில்
கதற்குப் பொருத்தும்படியாகப் பைக்கையி
கடிகே நிறத்தில் வாட்டைப் பட்டை போடு.
அதே நிறத்தில் தெற்றிப் பொட்டிட்டு அதே
நிறத்தில் வளையல் எல்லாம் குதுங்க அணி
நடமாடிய நாட்களை பிபிலோமியு நினைத்துக்
கொண்டான்.

"மல்லி, என்ன வந்திருக்கே கப்பீர,
கனக்குது?" என்று கேட்டபடியே ஜிப்பைக்
நிறத்தான் பிபிலோமியு.

"டிப்பை பாக்ஸ்தான் இருக்கு, வேறொ
ஒண்ணுமில்லையே."

"மனக்குறித்து?"

"ஆமா பிபிலி, கொண்டு வந்த காதல்
அப்படியே இருக்கு. சாப்பிடவே..."

பிபிலோமியு தன் தொழிலைப் பார்த்தான்,
அன்று பிபிலோமியுமே ஒருத்தியுடன் சேர்ந்து
கொண்டு அனாவ உணவு சாப்பிடுவதற்காக
தேறாட்டலுக்குப் போய்விட்டபடியால் மக்
களிடம் சாப்பிட்டது, சாப்பிடாதது தெரி
திருக்கவில்லை.

"அடிப் பாவி, ஏன் சாப்பிடவில்லை, பசி
இல்லைவா?"

"எதுவுமே பிடிக்கல்லை."

"ஒருவேளை நாலுக்குப் புளிப்புக் கிளிப்
பாய்க் கேட்டுவந்தா?"

"இன்னும் அது ஒண்ணுதான் பாக்ஸ்
போதாததுக்கு. நீ ஒருத்திதான் பாக்ஸ்
இருக்கே, நீயும் கேட்டுட்டே" என்று
சொல்லிவிட்டு வரவிட்டு விரக்தியோடு
சிரித்த மல்லிகா காலையில் ஆயின் நுழை
யும்போதே அம்புதும் விசாரித்ததையும்
நினைத்துக் கொண்டான். காலையில் இவ

ளைய பார்த்துவிட்டு தெறட்டுவாராக அம்
புறம் கேட்டான்.

"குனிச்செய்யுருக்கபோவாரு?" - வேக
வேகமாய் ஆசை ஆசையாக இதைக் கேட்ட
போது அம்புதத்தின் இமைகள் கண்ணுடி

ஒளி படைத்த

தன் படபடத்தன, மக்களாவுக்கு ஆகநிர
மாத்திரமாத வந்தது.

"நன்றாக குனிச்செய்யுருக்கேன்" என்று
மிகுத்துத் தெயம்பது மாநில அறத்தின்
சொன்னான்.

பெரிக்கொண்டே இருவரும் ஆப்சிவையே
உட்கார்ந்திருந்ததிக் நேரம் போய்விட்டிருந்
தது. ஆடுவிட்டது. கோட்டைக் வந்து
விசாரிக்கவுந்தான் மொழியார்கள்.

பல கட்டாயம் அடைந்த சிபிலோயினு
மயங்கிவிடக் காப்பி சரப்பிட்டு விட்டுப்
போகும்படி வற்புறுத்தி இழுத்தாள். காப்பி
சரப்பிடுவதில் கண்டிப்பா முடியுமடி. கூறினாள்

கண்ணினாய்...

விட்டல் ராவ்

"அங்கே போவதுக்கே பிடிக்கக்கூடாது. இன்
னைக்கு நான் போகப் போறதில்லை சிபிலோ
யினு. அம்மா விட்டுக்கே போகிட்டா
போறேன்."

"ஏன்டி நேரா இங்கே வராமே அம்மா
ஷ்ட்டுக்குப் போய்த் தங்கினேன்னு ஆரம்
பிச்சாங்கன்னு?" என்று கேட்டாள் சிபிலோ
யினு.

"பார்க்கலாம்" என்னுள் மல்லிகா.

"அப்போ எங்க விட்டுக்குப் போகிட்டும்
போவாயாம் வர" என்று இழுத்தாள் சிபிலோ
யினு. அதுவும் பிடித்தது இவளுக்கு. புறப்
பட்டு விட்டாள்.

வேலைக்குப் போகும் பெண் வேண்டா

மென்று சொல்லிக் கொண்டதோடு போய்
விட்ட ஒருவனைத் தொடர்த்து கய்யாணத்
துக்குப் பிறகு விழுப்பினால் எப்போது வேண்டு
மானாலும் வேலைவை உதவிவிட்டு விட்டோடு
இருந்தாவிட வேண்டும் என்று பேசினவனை
மல்லிகாவே திராசுரித்து விட்டாள். அடுத்த
வந்தவன்தான் சந்திரமேனயி. வேலைக்குப்
போகும் பெண்தான் அவள் திடீர்த் கொண்
டிருந்ததும். கய்யாணத்தைச் சட்டென
முடிக்க வைத்து விட்டது. புகைகத்திற்
கூட்டம் அதிகம். மாமியார் மாமனார்,
கய்யாணமாகாத நாத்தனார், கய்யாணமாகி
ஒரு குரத்தாக்குத் தாயான - கணவனுள்
தள்ளி வைக்கப்பட்ட - வேலைக்குப் போகும்
ஒரு நாத்தனார் என்று அவனுடைய புகைகம்
இருந்த அளவுக்கு விடு போதது. தன்மை
என்பது மிக மிக மிக அரிதான
விஷயமாகப் போய்விட்டது அங்கே மய்கி
காவுக்கு. மல்லி என்ன செய்கிறாள் என்று
சந்த வேவு பார்க்கும் சின்ன நாத்தனார்,
அவளைஒன்று வேலை பார்க்க அனுப்பிவைத்து
விட்டு உருமகளின் காரியங்களில் குத்தம்
குத்த அகப்படாதா என்று விடக்கும் மாமி.
கிறிகள் சிரித்துப் பேசினால் வறிய பதறி
யிரும் பெரிவ நாத்தனார். அம்மாவிற்குப்
பார்க்க முடியு செவ்வு கோலினில் வைத்துக்
கும்பிடுப் சந்திரமேனயி. உல்லோருக்கும்
தஞ்சாவூர் சகுட்டுச் செட்டிப் பொம்மை
யாட்டமானும் மாமனார் ஆகிய இந்தக்
கும்பியில் அவன் மாட்டிக் கொண்டு திசை
தெரிவாது திக்குறுக்காடத் தொடங்கியிருந்
தாள்.

கய்யாணமான புதிதில் சின்னச் சின்ன
சோதனைகள் பூதாகாரமாக அவளைப் பல
முறைத்திறுக்கின்றன. கொஞ்ச நாட்களால்
மாமியாரும் நாத்தனாரும் குருகுலமென்று
இருந்தது ஒரு நாள் வேடிக்கது.

மல்லிகாவுக்கு அவனுடைய பெற்றோர்கள்
போட்டனுப்பியிருந்த கைக்களைக் கொண்டு
போய் நிறுத்துப் பார்த்து விட்டு வந்து சந்திர
மேனயியின் அம்மா சொன்னாள். "பதி
கூலிக்கு பவுன்னு சொன்னாரே உங்கப்பா,
பதிஞ்ஞதானே இருக்கு" என்று. சந்திர
மேனயி கய்யாணமென்னிப்பா திரங்குவையும்
எடுத்துச் சென்று நிறுத்துப் பார்த்துக்
கொண்டு வந்தான்.

"போய் ஓங்கப்பா விட்டச் சொல்து.
பதிவிற்குக்குப் பதிஞ்ஞ பவுன்தானிருக்
காமனு. பதிவிற்கு பவுனுக்கு நகை போட

இவன்: "ரெண்டு வருடம் முந்திலுட உங்க கடைலே வெண்ணெய் வளங்கி ரெண்ட் கத்தறா இருந்தது."

கடைக்காரர்: "தங்கீக்கையா வாங்குங்க சார், அதே வெண்ணெய்தான்."

- கீதர அ. கதிர்வேல்

நெண்ணூட்டுப் பதிலுண்ணுதானிருக்கு. ஏமாத்தவா?" என்று சத்தம் போட்டான் மாயிவார்.

ஒரு நாள் இவனுடைய அகெளண்ட்டை ஆசிரி கூப்பிட்டனுப்பினுரென்று போய் நின்று. வேலைல்தான் தான் ஏதாவது தப்புச் செய்து விட்டிருப்போமோ என்று உறுவிலிருந்தான்.

"ஒன்ஜோட ஹல்பெண்ட் எனக்கு எழுதிக் கேட்டிருக்கிறுமமா. உன்ஜோட சம்பள சர்ட்டிபிகேட் ஒன்னு வேணும்னு. இவனுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தாலும் சமாளித்

துக் கொண்டு கெளரவத்துக் காப்பாற்றுவது போல் சொன்னான்.

"புது ரேஷன் கார்டு வாங்குவதற்காக இருக்கும் சார்...."

ஏ. ஒ. புன்னைக்கு விட்டுச் சொன்னார்:

"டிபார்ட்மெண்ட்டே சம்பளத்திலே ஒனக்கு என்வென்னை பிடித்தங்கன் பிடிச்சிக் கிருங்க, எதெதுக்கு எவ்வளவு வோன் வார்ப்பிரிக்குக்கேற்ற விவரத்தையும் தனக்குத் தெரிவப்படுத்துங்குமே கேட்டிருக்கார்."

இவன் மெனமமாக வெளியேறியிட்டான். ஒருவகையில் அவமானமாகக்கூட இருந்தது அவனுக்கு. ஃபிரெய்மியூனிடம் மட்டும் சொல்லிக் கண்ணீர் உருத்தான்.

விடியல்காரில் நாது மணிக்கு அனாரம் வைத்து எழுப்பி விடுவான் மாயிவார். இவனை மட்டும் எழுப்பியிட்டு அவன் தூக்கத்தைத் தொடர்ந்துவிடுவான். அங்குக்கெல்லாம் போய்ப்பால் வாங்கிக்கொண்டுவரவேண்டும். காப்பி போட்டு ஒவ்வொருவருக்காகப் பள்ளி யெழுச்சி பாடி நீட்ட வேண்டும். காஃபி ஒரு பேரின் மட்டும் - மருமகன் ரவிலேறிமெட்டிருக்கிற வேங்குக்குப் போகினுரென்று மாயிவாரின் சமையல் - காமா சோமாவென்று.

சினிமாவுக்குக்கூட நாத்தனர்கள் புடைசூழத்தான் அவர்களை சத்திரமெனலி அழைத்துப் போவான். அவனுக்குச் சீக்கிரமே அதுபிற்போனவதில் கணவனோடு சினிமாவுக்குப் போகும் விஷயமும் ஒன்று.

மோகம் மூப்பதே முப்பது நான்தான் என்று சத்திரமெனலி இவளிடமிருந்து விவகிக் கொண்டாற்போல் நடத்து வருவதையும் ஃபிரெய்மியூனிடம் சொல்வதையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த அதிர்ச்சி கூட இவனுக்குச் சாதாரணமாகி வருகிறதென்பதோன்றுகிறது.

ஒருமுறை அம்மா வந்திருந்தபோது நாட் சனையம் இல்லாமல் கேட்டார்கள்.

"ஏங்க பொண்ணுக்கு ஏதாவது உன்னுற வியாதி இருக்கோ? வருஷம் ஆறுது... நிற்கவே மாட்டே ன்றதெ... எங்க சத்திரமெனலி ஆயில்லே சீக்கிரமெனலிக்குக் கருங்கனாம்... எவ்வளவுமோ போல் காலதாத்திலே தாங்கனாம் பிள்ளை வயத்துப் பேரணியோ போத்தியையோ பாக்க வேண்டாமோ... எங்க வக்க இருக்காரோ, எண்ணிப் பதினேறாம் ராசத்திலே பிரசவத்துக்கு வந்துட்டா...."

அதரவு மிக்க பார்வையுடன் தன் தொழிலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் ஃபிரெய்மியூ. "என்ன, டிப்பா திங்க் பண்ணே?" என்று உறுக்கினான்.

"அம்மா விட்டிலே ஏன் தங்கியென்னு சண்டைக்குக் கிளம்பிடுவாங்க. சர்மம், இருக்க முடியலிலே அங்கே" என்றான் மல்லிகா துக்கம் படர.

ஃபிரெய்மியூ இவளையே கொஞ்ச நேரத்துக்கு விடாமல் பார்த்தபடி யோசித்துக் கொண்டிருந்ததுவிட்டுக் கையைச் சொடுக்கினான்.

வாரத்திலே ஒரு புடைய ராஜயாகாரிலே வா வாங்கித்திரெண்டு உங்கமமா சத்திரம் பண்ணி இருக்கா. இங்கென்று உன் மாநிலி அடட்டு அம்பாடுகிலேய வா! கங்காணம் பண்ணிக்கல் போரா.

சாகுமாரணிகா

சகன் ஆர்டேட், பணக்க பசக்க அருவிக்
திரைபுரைய சகன், சென்னை-600 017

நங்கையர்
விருமும்
நன் மலர்

மாங்கையர் மலர்

“ஒரு யோசனை தோண்டி... சொல்பதன் செய். பார்க்கலாம்” என்று, சொல்லி விட்டுச் செய்தித் தாளிலிருந்து வெட்டி எடுத்து வைத்திருந்த செய்தித் துண்டை அவனிடம் கொடுத்தான். மல்லிகாவின் கண்கள் செப்தி வீது ஓடின. சரீரத்தில் புககக் கொடுமை தாங்காமல் தன் அலு வகைக் கட்டிடத்தின் மேலிருந்து குதித்து விழுந்து உயிரைப் போக்கிக் கொண்ட பெண் ணின் பரிதாப விஷயம் அது. ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்தவளாய் எழுந்து புறப் பட்டாள். மல்லிகா.

“ஒரு வாரம் எங்கே போயிருந்தே? நீ என்னென்ன தெரிக்கண்பே? வாழற வீடா இது இங்கே... நா அசிக்கமாக்க கேட்டுரு வேன். யாவரக் கேட்டுண்டு ஒங்கம்மா விட்டுக்குப் போனே? நீயா தனியா எப்படி வருவே? ஒங்கப்பனையும் அம்மாவையும் உடனே வரச் சொல்லிக் கடுதாசி எழுதிப் போடு, பேசுறேன்” - மல்லிகாவின் மாமி யார் படமெடுத்துச் சீறினாள்.

மல்லிகா தன் மாமியாவை நெருங்கி நின்று நிதானமாகச் சொன்னாள்.

“கத்தாதிங்கோ, கத்தக் கத்த மரி யாதைதான் குறையும். சின்னக் குழந்தை மாமிரி விரட்டாதிங்கோ, எனக்குண்டான தியாயமான கௌரவத்தையும் மரியாதை யையும் கத்திரத்தையும் கொடுத்துப் பழ குங்கோ. அனுவசியத்துக்கெல்லாம் கட்டி கட்டிண்டு சண்டை போடாதிங்கோ. வேணும்னா, பிடிக்கவேண்டு டைவாள் பண் ணிக்கிடவாம். சும்மா சும்மா தொந்தரவு குடுத்துண்டே போவேனா தாங்கறவரைக் கும்தான் தாங்குவேன். அப்பறம் ஒரு நா இது மாமிரி பண்ணிண்டுபோவன். எல்லாப் பழியும் ஒங்க மேலே விழுராப்பல கடுதாசி எழுதி வச்சுட்டே போவேன்... ஆமா...”

மல்லிகா கண்ணாடிச் சட்டம் போட்ட படம் ஒன்றை மின்னல் வேகத்தில் சுலரி விடுக்கும் ஆணியில் மாட்டிவிட்டுத் தன் அறைக்குள் துணுத்தாள்.

மாமனார், மாமியார், நாத்தனர்கள், கண்டிசியாகக் கந்திரமெனவி என்று எல்லோ ரும் ஒங்கொருவராகக் கவரை நெருங்கிக் கண்ணாடிச் சட்டத்தில் இருக்கும் தினசரிச் செய்தியைப் படித்து முடித்தனர். அவர் களுக்குள் படபடப்பு அதிகரித்தது. மல்லி காவின் மாமியாருக்கும் நாத்தனர்களுக்கும் பீதி பிடறியை உலுக்கத் தொடங்கிற்று.

முதலில் அந்தப் படத்தை அகற்றிவிடலா மென்று நினைத்தவர்கள் ஏவல் பீய்வி குவ்யம் செய்து கட்டித் தொங்க விடப்பட்ட தகட் டுக்கு உதறல் கொண்டது போல் பவப்பத் தொடங்கினார்கள். கண்டிசியாகத் தங்க ளுக்குள்ளாகவே பேசிக் கொண்டார்கள்.

“மல்லிகாவைக் கேட்டுண்டு அவளையே எடுத்துத் சொல்வாம். நாமனா எடுக்க வேணும், அவனே வரட்டும். ஆனா எடுத்துட ணும். நாலு பேர் இதைப் பார்த்தா ரொம்ப அசிக்கமாப்ப் போயிருமே...”

கொடுமை தாங்காது கட்டிடத்திலிருந்து குதித்து உயிர் விட்ட ஒருத்தியின் செய்தி கொண்ட பத்திரிகைச் செய்தி அடங்கிய கண்ணாடிச் சட்டம் காற்றாக்கு அரைத்து சுலரிச் சுரரய்த்து விரிக் கெட்டு ஒரு சரையுப்பிய இரத்தம்.

தலை கட்டரகன குக்கை போடுகிறேன்.
புகை புகையிலைவிட வாங்கிவந்தான்.
நல்லக் குரல்.

தாக்கவாசிகர்
சகன் ஆர்டேட், புகை புகை அருகில்
பிள்ளைய கக், சென்னை-800 017

பொக்கியை

K. Balachander

24, WARREN ROAD, MADRAS 60004 (PHONE: 72019)

ஏழை திரைகள்

ஏழை கதைகள் 76 மலரில் வர
ஏழைகள் வரவேண்டும். இது நான் வந்தேன்
ஏழைகள் வரவேண்டும். ஏழை திரைகள்

ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்

ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்
ஏழை திரைகள் வரவேண்டும்

4. Balachander 14

15/4/72

My dear Rashed

What a wonderful article

You have shown

How is only one word 'Be...

Kapitap

Apply your

Signature

To
K. Balachander
24, Warren Road
Madras 60004

சுயநம்பிக்கை கொள்வதற்கு :

"எனக்கு வந்த கடிதங்களில் 'பொக்கியை' எனக் கருதி நான் பாதுகாத்து வருபவை இரண்டு. அவை இரண்டையும் எழுதியவர் என் மதிப்புக்குரிய பாலசுந்தர்தான்." என்றபடியே சிப்ரேம் போடப்பட்ட இரண்டு கடிதங்களாக காட்டுகிறார். தமிழில் எழுதிப் பட்ட கடிதத்தைக் காட்டிக் கொள்கிறார்: "துறை படங்களில் நான் கடித்து முடிக்கதைத் தெரிவிக்கும் விழா ஒன்றுக்கு எட்டக்கூடப் பாலசுந்தரின் கட்டிலில் சரியில்லாததால் வருமடியாவியே. எனனைத் தமது வீட்டுக்கு வரச்

சொன்னார். அவரை வணங்கியபோது வாழ்த்தி, முன்பே எழுதி வைத்திருந்த கடிதத்தைக் கொடுத்தது. 'இதை இங்கேயே படி' என்றார். என்னளில் நீர் துளிக்கப் படித்தேன்.

"மற்றொரு கடிதம் 'பதினாறு வயதிலேயே' படத்தைப் பார்த்துவிட்டுப் பாசம் மிகுதியால், 'மை டுகர் ராஸ்கம்!' என விளித்து பாலசுந்தரின் எழுதியது. என் நடிப்புத் திறமைக்குக் கிடைத்த மிகப் பெரிய பரிசு இதுதான்."

பெட்டி: எம். சந்திரமௌலி

AVM பவுன் மார்க்

தேங்காய் எண்ணை

பரிசுத்தமானது! பிரசித்தமானது

கனவமிக்க மொறு, மொறு உணவு படைக்கவும், கடு கடு கூந்தல் வளரவும் சிறந்தது AVM பவுன் மார்க் தேங்காய் எண்ணை. சுத்தமும், சுகாதாரமும் கொண்ட தயாரிப்பு.

15, 4, 1.5 கிலோ டிள்களிலும், 1 கிலோ, 500 கிராம் அளவிய பிளாஸ்டிக் கேன்களிலும், கையடக்க பிளாஸ்டிக் பாட்டில்களிலும் கிடைக்கின்றன.

தயாரிப்பாளர்கள்:

AVM மாரிமுத்து நாடார் & சன்ஸ்

தூத்துக்குடி-628 001

கார்த்திகமன அலங்காரம் கவர்ந்திழுக்க

கார்த்திகமன அலங்காரம் கவர்ந்திழுக்க

சின்னம்

கவிபாடுதே உங்கள்
கண்கள்...கயர்ச்சி காட்டு
கோதா இதழ்கள். கட்டழகு
மலகுதே, தெற்றி கொன்ட
சிக்கா குங்குமத்தால்.
சிக்கா...உன்னத
பொருட்களால் உருவானது.
உங்கள் உள்ள நிலைக்கும்
உறவு அழகுக்கும் ஏற்ற
வண்ணங்களிலே.

சின்னம்

குங்குமப் பொரு
இந்தியாவின்
ஒப்பற்ற
அழகுநிலை.

